

Garuda Pancasat

**Dr.Saroja Ramanujam M.A., Ph.D.,
Oppiliappan Koil Sri.Varadachari SaThakopan
Anbil Sri.Srinivasan Sowmianarayanan**

Sincere Thanks To:

1. Mannargudi Sri.Srinivasan Narayanan for compiling the source document as well as providing the Sanskrit Texts and their English transliterations along with proof reading this document.
2. Nedumtheru Sri.Mukund Srinivasan for coordinating the effort for providing images for this eBook
3. Sri.AMR Kannan, Sri.Senthil, Sri.Srinivasan Sowmianarayanan, Sri.Narasimhan Sampathkumar of Chennai (Exclusive images of the 11 Garuda Sevai of ThirunAngur Divya Desams), Sri.Murali Bhattar, Sri.V.C.Govindarajan, Sri. Diwakar Kannan and Sri.Sridhar Lakshminarasimhan (for exclusive Karnataka temples related images) for generously providing the images to enrich this eBook
4. Smt. & Sri.Murali Desikachari for eBook assembly.

CONTENTS

Introduction	1
SIOkams and Commentaries	3
Paravyooha varNakam - SIOkams 1 to 8	5 - 30
amrtaaharaNa varNakam - SIOkams 9 to 25	31 - 64
naagamana varNakam - SIOkams 26 to 35	65 - 82
Parishkaara varNakam - SIOkams 36 to 45	83 - 100
adbhuta varNakam - SIOkams 46 to 50	101 - 111
SIOkam 51 - Description of Garuda's glories	113 - 114
palaSruti - SIOkam 52 /nigamanam	115 - 116
Sri Garuda PancaaSat - Translation in Tamil as poems by Sri Anbil Srinivasan Sowmianarayanan, New Delhi	119 - 148
Vaibhavam of Garuda BhagavAn By Oppliappan Koil Sri. V. SaThakopan	149- 156
Garuda Ashtottaram by Oppliappan Koil Sri. V. SaThakopan	157 - 172
Appendix 1	
Divya Desa Kaimkaryam	173
Appendix 2	
Complete List of sundarasimham-ahobilavalli eBooks	177

sadagopan.org

Thirunarayur Kalgaruda sevai - Thanks Sri Senthil

॥ श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्री गरुडपञ्चाशत्

Sri Garuda PancaSat

INTRODUCTION

This work comprises of 50 slokas on Sri Garuda which were composed by Desika on the command of Garuda who appeared in his dream. Desika was instructed the hayagreevamanthra by Garuda who appeared in front of him when he chanted the Garuda mantra.

Garuda mantra has five letters and Desika has correspondingly divided this stotra into five sections. They are:

paravyuha varNakam-(slokas 1 to 8): This describes the pararooPa, the supreme manifestation of Garuda and that the sankarshaNa, the second of the five vyuhas of the Lord, has Himself manifested as Garuda.

amrthaaharaNa varNakam- (slokas 9 to 25): This varnaka relates the episode of carrying off nectar from devaloka by Garuda to free his mother from slavery.

naagadhamana varNakam-(slokas 26 to 35): This describes the method of subduing the serpents.

parishkaara varNakam - (slokas36 to 45): This section is in praise of the serpents which serve as the ornaments of Garuda.

adhbhutavarnakam-(slokas 46 to 50): This describes the wonderful deeds of Garuda.

Desika concludes the stotra by saying that for those who chant these slokas

there will not be any fear from poisonous creatures and they will be free from illness and worries and their wishes will be fulfilled soon and they will become glorious like Garuda himself.

It is said '**daivam manushyaropena**', and hence when Dr. Sadagopan asked me to start writing on GarudapancaSat, I took it as the divine command as everyone of my works just happen by His will and not due to any desire of mine. So I started on the Vijayadasami day (Sarvajit samvatsaram) and hope that the Lord will shower His grace to make my effort fruitful. I also seek the good wishes of all devotees to make this a success.

-Dr.Saroja Ramanujam M.A, Ph.D, Siromani in Sanskrit

Slokams and Commentaries

sadagopan.org

Svami Desikan

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदाहृदि ॥

SrImAn venkaTa nAthArya: kavitaArkikakesarI |

vedAntAcAryavaryO me sannidhattAm sadAhrudi ||

१ परव्यूहवर्णकः

1. paravyUha varNakam

SLOKAM 1

अङ्गेष्वानन्द मुख्य श्रुतिशिखर मिळदण्डकं गण्डपूर्व

प्रागेवाभ्यस्य षट्सु प्रतिदिशमनघं न्यस्त शुद्धास्त्र बन्धाः ।

पक्षि व्यत्यस्त पक्षि द्वितय मुख पुट प्रस्फुटोदार तारं

मन्त्रं गारुत्मतं तं हुतवह दयिता शेखरं शीलयामः ॥ १ ॥

angeshu Aananda mukhya Sruti Sikhara miLat-daNDakam gaNDapoorvam

prAgeva abhyasya shaTsu pratidiSam anagham nyasta SuddhAstra bandhA: |

pakshi vyatyasta pakshi dvitaya mukha puTa prasphuTodAra tAram

mantram gArutmatam tam hutavaha dayitA Sekharam SeelayAma: ||

Meaning

We practice the chanting of the garudamanthra with pranava, the main import of all the Vedanta, as it is Brahman, the embodiment of bliss absolute, after doing anganyasa, karanyasa and digbandha, and then start the japa. The word pakshi or the reverse of it with praNava either in the beginning or after the word, along with the name of the wife of agni, is the manthra which has garuda as its invocatory deity.

This sloka describes the method of japa of Garudamanthra. First one starts the sankalpa that he will do the japa on Garuda. This is indicated by daNDakam gaNDdapoorvam, the word gaNDa indirectly denoting the name of Garuda, by

referring to letters 'ga' and 'da'.

Before starting the japa, praak eva, one should do anganyaasa by chanting, along with the manthraakshara, the pranava which is the embodiment of Brahman, the bliss absolute, **aananda mukhya** and the purport of all Upanishads, **SrutiSikhara**. The Upanishads are referred to as the top of the Vedas, as the main purport of the Vedas is Brahman, the main purport of the Upanishads, signified by the pranava. Hence at the outset the pranava should be uttered when doing the anganyasa and karanyasa and digbandha, **shaTsu angeshu abhyasya pratidiSam nyasta Suddha astrabandham**. Then this mantra which is **anagha**, faultless, should be chanted with the word **pakshi** in the regular order or in the reverse with the praNava before or after the word ending with the name of the wife of agni, which is **svaha**.

Though the method of chanting is given here the manthra should be learnt from an acharya only to become fruitful. This manthra has five letters and there are four different methods of chanting it according to the instruction of the acharya.

First is the **praNava**, then the word **pakshi** and then the word **svaahaa**.

Second is the same order but the word **pakshi** is said in reverse as **kshipa**.

Third is by saying the word **pakshi** first and then **praNava** and then **svaahaa**.

Fourth is the same order but the word **pakshi** is reversed as **kshipa**.

sadagopan.org

11 Garuda sevai - Sri Vaikunthanathar - ThirunAngur

sadagopan.org

GarudArUdan - Kanchi

SLOKAM 2

वेदः स्वार्थाधिरूढो बहिरबहिरभिव्यक्तिमभ्येति यस्यां

सिद्धिः सांकर्षणी सा परिणमति यया सापवर्ग त्रिवर्गा ।

प्राणस्य प्राणमन्यं प्रणिहित मनसो यत्र निर्धारयन्ति

प्राची सा ब्रह्मविद्या परिचितगहना पातु गारुत्मती नः ॥ २ ॥

veda: svArthAdhirooDha: bahi: abahi: abhi-vyaktim abhyeti yasyAm

siddhi: sAnkarshaNee sA pariNamati yayA sApavarga trivargA |

praaNasya praaNam anyam praNihita manasa: yatra nirdhArayanti

prAcee sA brahmavidyA paricita gahanA pAtu gArutmatee na: ||

Meaning

The Garuda mantra manifests the Lord who shines in and out of Garuda, (inside as the import of the Vedas of which Garuda is the personification and outside as **garudaarooda**, seated on Garuda) and it gives all the purusharthas including moksha, as Garuda is described as the amsa of Sankarshana. Those who become engrossed in this manthra consider it as even above the life force, praaNa. This mantra is quite ancient and difficult to comprehend even with successive chanting. May that mantra protect us!

'**Vedaaatmaa vihageSvara**:', Garuda is the personification of Vedas, which has been mentioned in the Veda itself. The symbolism of his being the vehicle of Lord is that Vedas are the sole means of communication of the glory of the Lord, as declared in the brahmasuthra, '**Saastrayonitvaat**'. Ramanuja explaining this sootra says, Brahman is known only through Vedas. **शास्त्रयोनित्वात् - SaastrayOni**: = SaaAstram yasya yOnih; kAraNam pramaaNam; of whom the

scriptures are the source of knowledge. *tasya bhAvah Saastrayonotvam. tasmAt=SaastrayonitvAt*, therefore scripture is the proof of Brahman.

Thence it follows that the import of the Vedas is Brahman only. So Garuda as the vedasvarooPa, shows the Lord, who is *svArthAdhirooDha*, who is riding on the Vedas which are His vehicle as well as being the substance, *svArtha* of the Vedas, *bahih* and *abahih*, in and out of himself.

Garuda is said to be the Sankarshana amsa of the Lord. Sankarshana stands for *jn~ana*, knowledge and *bala*, strength. Garuda's strength is well known and made explicit in the later portion of the stotra. Being the vedasvarooPa he is also *jn~anasvarooPa*. As such the attainment of all the four purusharthas is made possible by the Garuda mantra.

The wise who are established in Brahman consider Garuda mantra as the *praNaa* or life force over and above the *praNaa*, the main life breath, as it pertains to the Lord Himself who is the power behind the mantra.

The import of the mantra cannot be comprehended by chanting or learning the meaning of the words because it denotes Garuda who is the Veda, the subject matter of which is the Lord Himself whose real nature cannot be understood except through His grace. The scripture says,

नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न मेधया न बहुना श्रुतेन ।

यमेवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूं स्वाम् ॥

nAyam AtmA pravacanena labhya:

na medhayA na bahunA Srutena |

yamevaisha vrNutE tena labhya:

tasyaisha Atma vivrNutE tanoom svAm

--(KaThopanishad 2-2-23)

It means that the Self cannot be obtained by instruction, nor by intellect, nor by much hearing. Whomsoever the Self chooses to reveal itself by him only it is obtained.

The same idea is stressed by KrishNa in the Gita by,

भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमेवंविधोऽर्जुन ।

ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परन्तप ॥

bhaktyA tvananyayA Sakya aham evamvidho arjuna |

jn~Atum drashTum ca tattvena praveshTum ca parantapa ||

--(Bhagavad Gita: 11-54)

May such mantra protect us says Desika in this sloka!

sadagopan.org

11 Garuda Sevai - Thiru Semponarangan - ThirunAngUr

SLOKAM 3

नेत्रं गायत्रमूचे त्रिवृदिति च शिरो नामधेयं यजूषि

छन्दांस्यङ्गानि धिष्यात्मभिरजनि शफैर्विग्रहो वामदेव्यम् ।

यस्य स्तोमात्मनोऽसौ बृहदितरगरुत् तादृशाम्नातपुच्छः

स्वाच्छन्दं नः प्रसूतां श्रुतिशत शिखराभिष्टुतात्मा गरुत्मान् ॥ ३ ॥

netram gAyatramUce trivrut iti ca SirO nAmadheyam yajUmshi

chandAmsi angAni dhishNyAtmabhi: ajani Saphai: vighraho vAmadevyam |

yasya stOmAtmana: asau brhat itara garut tAdrSaamnAta puccha:

svAcchandyaam na: prasUtAm SrutiSata Sikhara abhishTutAtmAa garutmAn ||

Meaning

The self of Garuda is the stoma part of samaveda and his eyes are Gayathri manthra. His head is the trivrth manthra. His name itself is the yajurveda. His limbs are the Chandhas of the Vedas. The altar called dhishNya in front of which certain rthviks, priests sit while conducting the sacrifice are the hoofs of Garuda. The samans called vaamadevyam is his sareera and, brhath and rathantara are his wings. The other called yajnaayajnyam is his tail. The Garuda who is extolled by the Vedas as such may show us the way for freedom.

Garuda is termed as vedatma, embodiment of the Vedas and accordingly Desika describes Garuda here as such. Of the four Vedas Sama is the most important and the Lord says in Gita, 'vedaanaam saamavedo asmi' (BG.ch.10) the manthras of rkveda are set to metrical hymns in saama and hence it is known as saamagaana. The Aathma of Garuda is stoma part of the sama, stoma meaning eulogism and denotes the hymns sung in praise and his name is said to be the yajurveda, which deals with the ritualistic portion of the veda.

The Gayathri manthra which is the most important of all and set in the Gaythri metre is the eyes of the Garuda. Krishna says that he is the Gayathri among the metres, 'gaayathree Chandhasam aham'. It is said that Gayathri is the mother of all metres, gayathree Chandhasaam maathaa, and the name Gayathri itself is derived as gaayantham thraayathi ithi, that which protects one who chants it. Hence it is described as the eyes of Garuda.

The saaman called brhat is of prime importance in samaveda as Krishna says 'brhathsaama tathaa saamnaam' in the Gita. So it is referred to as the wing of Garuda and the other wing is the other manthra called rathandhra. Garuda being such, is extolled by the Upanishads which are the crown of the Vedas, SrutiSatha Sikhara abhishTuta, the implication here being that Garuda is non-different from the Lord Himself, as made out in the previous sloka that he shines as the manifestation of the lord inside and outside.

Another saaman yajn~aayajn~eeyam forms his tail, the chandhas of the samaveda are his limbs and dhishNya the platform forms his hoofs, which means that he supports the whole yajn~a. His body is the saman called vaamadevya.

The head of Garuda is the trvrtmantra and yajur veda is his name. The yajus is a kind of manthra in which the number of letters and feet and the length of the lines are not restricted. The word yajus denotes prose and hence referred to as the name of Garuda. The thrvrth manthra refers to the Rk manthras which are to be repeated thrice in the beginning and in the end. The mantras are considered to be identical with Brahman and therefore they are said to form the part of the body of Garuda.

SLOKAM 4

यो यं धत्ते स्वनिष्ठं वहनमपि वरः स्पर्शितो येन यस्मै

यस्माद् यस्याहवश्रीर्विदधति भजनं यत्र यत्रेति सन्तः ।

प्रायो देवः स इत्थं हरिगरुड भिदाकल्पितारोह वाह-

स्वाभाव्यः स्वात्मभव्यः प्रदिशतु शकुनिर्ब्रह्म सब्रह्मतां नः ॥ ४ ॥

yO yam dhatte svanishTham vahanam api vara: sparSitO yena yasmai

yasmAt yasya AhavaSrI: vidadhati bhajanam yatra yatreti santa: |

prAyo deva: sa ittham hari garuDa bhida kalpita Aroha vAha

svAbhAvya: sva Atma bhavya: pradiSatu Sakunir-brahma sabrahmatAm na: ||

Meaning

This sloka points out the identity of Garuda with the Lord.

Garuda who carries the Lord and who has given the boon to the Lord Himself to be his vehicle and who acquires victory to the Lord in battles, and the Lord who has Garuda as His banner, who has given the boon to Garuda to carry Him and because of whom Garuda was victorious in his battles, both are worshipped as one by the devotees. The Lord divides Himself into the carrier and carried and may that Garuda, who manifests himself as the one who is sesha to Bhagavan, show us the means of attaining Brahman.

Once when Garuda tried to carry the amrtha from heaven he was challenged by the Lord Himself. The Lord appreciated the valour of Garuda and told him to ask for a boon when Garuda said that the Lord Himself can ask for anything He wished for and the Lord asked Garuda to become His vehicle and Garuda agreed. This is what Desika refers to here as 'vahanam api vara: sparSito yena

yasmai,' meaning, by whom, (Garuda,) the boon of being the vehicle was given to whom, the Lord. This can also be construed to indicate the Lord Himself and not Garuda who gave the boon, when read as, by whom, (the Lord), the boon of being His vehicle was given to whom (Garuda).

sadagopan.org

The Lord has Garuda as His banner

Garuda Padam - Thanks: Sri.Murali Bhattar

Similarly the phrase 'yo yam dhatte,' can be taken to mean who (Garuda) carries whom (the Lord) and also as who (the Lord) has whom (Garuda) as His banner. The root 'dhaa' has the meaning 'to carry' or 'to bear' as well as 'to hold up'. And in the latter sense it may mean a flag.

Likewise, 'yasmAth yasya AhavaSrI: vidadhati,' has double denotation when the words yasmAth and yasya are considered to mean Garuda and the Lord respectively and vice versa, as it means 'from whom the glory of battle comes to whom'.

The idea is that the Lord and Garuda are the cause of glory to each other. The reason for this is mentioned by Desika as 'hari garuDabhidA kalpita', that is, the Lord Himself appears as both and this truth being known to the ardent devotees they worship both Garuda and the Lord as one.

This is a further elucidation of the idea in the second sloka, 'bahi: abahi: abhiviyakti'. Garuda manifests the Lord Himself inside and outside.

Thus Garuda being non-different from the Lord, Desika says, 'sa: deva: na: brahma sabrahmatAm pradiSatu'. The first word brahma may be taken to mean the veda and the second to denote Brahman. Thus construed it means that may Garuda who is vedathma, embodiment of the Vedas show us the Brahman who is the content of the Vedas. (the word brahma means yajna, veda and Brahman). The word Sakuni means a kite, vulture or eagle, here meaning Garuda.

sadagopan.org

11 Garuda Sevai - Thiru Kannan Perumal - Thirukkavalampadi - ThirunAngur

SLOKAM 5

एको विष्णोर्द्वितीयस्त्रि चतुर विदितं पञ्चवर्णी रहस्यं

षाड्गुण्य स्मेर सप्त स्वर गतिरणिमाद्यष्ट संपन्नवात्मा ।

देवो दर्वीकरारिर्दश शत नयनारातिसाहस्रलक्षे

विक्रीडत्पक्ष कोटिर्विघटयतु भयं वीत संख्योदयो नः ॥ ५ ॥

yEkO vishNo: dvitIya: tri catura viditam pancavarNee rahasyam

shaaDguNya smerasapta svraga ti: aNimA Aadi yashTa sampat navAtmA |

devO darvIkarAri: daSa Sata nayanArAti-sAhasra lakshe

vikreeDat pakshakoTi: vighaTayatu bhayam veeta sankhyodayO na: ||

Meaning

In this sloka Desika describes the glory of Garuda by sankhyaAtha, enumeration mentioning the numbers on to ten, hundred, thousand and lakh and a crore, to show that he is sankhyaAvAn, learned. (the word sankhya means both number and intellect.)

Garuda is yEka:, only one. He is vishnOh dviteeya:, the second manifestation of vyuha form of Lord Vishnu, that is, SankarshaNa. Only three or four know. tri catura viditam the secret meaning of his mantra which consists of five syllables, pancavarNeerahasyam. He shines with the six guNas of bhagavan, shADguNyasmere:, namely, jn~ana, knowledge, Sakti, power, bala, strength, aisvarya, lordship, valour and, splendour.

He is the embodiment of Saamaveda which is the source of the seven svaras of music, saptasvaragati:. He is endowed with the eight kinds of yogic powers, known as the aNimAdhi siddhis.

'aNimA na mahimA caiva laghimA garimA tathA

prApti prAkAmyam eesatvam vaSitvam ca ashTasiddhaya:'

They are:

aNimA- contracting the body,

mahimA- enlarging the body,

laghimA- lightening the body,

garimA - making it heavy,

prApti - acquiring the desired object,

prAkAmyam- appearing wherever desired,

eeSatvam- lording over others,

vaSitvam- controlling others by will.

The magnificent form of Garuda appears new and fresh every time, **navAtmA**. Thus the word nava, meaning nine is used in its alternative meaning of 'new'. The numbers ten and hundred and thousand are cleverly used in the same word by **daSaSatanayana arAtisAhasra**, meaning, the thousands of the enemies of Indra who has **daSaSata nayana**, 10x100, that is, thousand eyes. The words denoting lakh and crore are skillfully used in their alternative meaning in describing Garuda as having **daSaSatasahasra arAti lakshe vikreeDat pakshakoTi**. The sharp tips of the wings, **pakshakoTi**, playfully makes the enemies of Indra as its target, **lakshe vikreeDat**.

Garuda is **veetasankhya udaya:**, manifesting in innumerable forms to protect his devotees. Thus the sankhya or enumeration ends with the word **veetasankhya**, countless, after mentioning the numbers one to crore which is the illustration of **sankhAvattvam**, the intellectual caliber of Desika.

May that Garuda destroy our fear, na: bhayam vighaTayatu, as he is, besides all that have been mentioned, also darveekara ari:, enemy of snakes. The snake is called darveekara, the word darvee meaning the expanded hood of a snake and darveekara is derived as darvee eva kara: yasya, the hood of the serpent is his hand.

sadagopan.org

11 Garuda sevai - Thiru Pallikonda Perumal - ThirunAngur

SLOKAM 6

सत्याद्यैः सात्वतादि प्रथित महिमभिः पञ्चभिव्यूहभेदैः

पञ्चाभिव्यो निरुन्धन् भवगरलभवं प्राणिनां पञ्चभावम् ।

प्राणापानादि भेदात् प्रतितनु मरुतो दैवतं पञ्च वृत्तेः

पञ्चात्मा पञ्चधाऽसौ पुरुष उपनिषद्घोषितस्तोषयेन्नः ॥ ६ ॥

satyAdyai: sAtvatAdi prathita mahimabhi: pancabhi: vyUha bhedai:

pancAbhikhyo nirundhan bhavagaraLa bhavam prANinAm panca bhAvam |

praaNaapAnAdi bhedAt pratitanu maruta: daivatam panca vrutte:

pancAtmA pancadhA asau purusha upanishad ghoshita: tOshaye na: ||

Meaning

May Garuda who is renowned for his five-fold forms, names and actions as acclaimed in the Vedas and in the pAncharAtra Agama, make us happy. He has five names Sathya etc., proclaimed by the Paancharaathra sasthra, corresponding to his vyuhas or five powers. He destroys the poison of samsara for all beings and frees them from death. He is the fivefold devatha controlling the five vital airs in every body, functioning in five-fold manner. This is affirmed by the Upanishads also.

The pAncharAtra agama, which is the most sacred scripture next to vedas for vaishnavites, due its being spoken by Lord Narayana Himself, contains many books called samhithas out of which sAthvatha, poushvara and jayAkhya samhithas are most sacred.

This sloka refers to the Lord also as He has the five forms, parathva, vyUha, vibhava, archa and antharyami and is referred to as sathyam, jn~anam,

Anandam, Sivam and Sundaram in the Upanishads and Paancharaathra. He is the controller of the vital airs and destroys the evils of samsara. Thus the identity of Garuda with the Lord is emphasized.

The five names of Garuda are: sathya, suparNa, Garuda, thArkshya and vihageSvara. In pAncharAthra these five names and the forms that represent the five-fold powers are described.

The five vital airs are: praaNa, apAna, udhAna, vyAna and samAna, which discharge the functions of breathing, excretion, etc.

SLOKAM 7

श्लिष्यद्भोगीन्द्रभोगे श्रुतिनिकर निधौ मूर्तिभेदे स्वकीये

वर्णव्यक्तीर्विचित्राः परिकलयति यो वक्त्रबाहूरुपादैः ।

प्राणः सर्वस्य जन्तोः प्रकटितपरमब्रह्मभावः स इत्थं

क्लेशं छिन्दन् खगेशः सपदि विपदि नः सन्निधिः सन्निधत्ताम् ॥ ७ ॥

Slishyat bhogIndra bhoge Sruti nikara nidhau mUrtibhede svakIye

varNa vyaktI: vicitrA: parikalayati ya: vaktra bAhUrupAdai: |

praaNa: sarvasya jantO: prakaTita parama brahmabhAva: sa ittham

kleSam chindan khageSa: sapadi vipadi na: sannidhi: sannidhattAm ||

Meaning

May Garuda, who displays his manifestation as Brahman, who wears the serpents close to his body, which personifies the Vedas, whose face, arms, thighs and feet show different colours, who is the life force for all beings and treasure for the good souls, arrive near us at once when we are in trouble in order to remove our suffering.

This sloka, like the slokas 4 and 6 denote both Garuda and the Lord by use of pun on the words.

The word used to denote Garuda is **khageSa**, the Lord of the birds (**khaga**). The Lord is also **khageSa** being the master of Garuda, the **khaga**.

The Lord is the life force, **prANa**: of all beings, **sarvajanthu**, as without Him they cannot live.

prakaTita brahmabhAva, refers to Garuda as he is identical with Brahman, the

Lord who Himself is Brahman and hence **prakaTita brahamabhAva.**

sadagopan.org

11 Garuda Sevai - Thiru Parthasarathy - Thiruparthanpalli

The line **varNavyaktIrvicitrA: parikalayati yO vaktra bAhUrupAdaih**, means with reference to Garuda that he displays variegated colours, **varnavyaktI: vicitrA:**, through his face, arms, thighs and feet.

Referring to the Lord, the word **varNa** is taken to mean the four **varNas** of brahma, kshathriya, vaiSya and Sudra who are said to be born from the head, arms, thighs and feet respectively. (vide. Purushasuktha)

The Lord is the real purport of the Vedas and hence He is the **nidhi**, treasure to be found in the Vedas, **Srutinikara**.

Finally the epithet **Slishyat bhogIndra bhoge**, which means that serpents are found clinging to the body of Garuda applies to the lord when construed to mean that He is in close contact with the **bhogIndra**, the king of serpents, **AdhiSesha**.

Thus the prayer that Garuda should come quickly when we are in trouble and remove our suffering is made to the Lord Himself that He should speedily come mounted on Garuda as He did to save Gajendhra, when He hurried with Garuda hastening behind.

sadagopan.org

Thirupathi Garuda Sevai - Thanks:Sri.AMR Kannan

SLOKAM 8

अग्रे तिष्ठन् उदग्रो मणिमुकुर इवानन्य दृष्टेर्मुरारेः

पायान्माया भुजङ्गी विषम विष भयाद् गाढमस्मान् गरुत्मान् ।

क्षुभ्यत्क्षीराब्धि पाथस्सहभव गरळ स्पर्शशङ्की स शङ्के

छायां धत्ते यदीयां हृदि हरि हृदयारोह धन्यो मणीन्द्रः ॥ ८ ॥

agre tishThan udagra: maNimukura iva ananya drshTe: murAre:

pAyAn mAyA bhujanNgI vishama visha bhayAt gADham asmAn garutmAn |

kshubhyat shIrAbdhi pAtha: sahabhava garaLa sparSa SankI sa Sanke

chAyAm dhatte yadIyAm hrdi hari hrdaya Aroha dhanyO maNeendra: ||

Meaning

To the Lord who looks at His dependents with steady gaze to grace them, Garuda standing in front of Him serves as the mirror for Him. The reflection of Garuda falls on the Kousthubha gem in the chest of the Lord and it appears as though Kousthubha desired to purify itself from the contamination with the halahala being born from the same source, that is, the milky ocean. May such Garuda protect us from the poison of sense indulgence!

Garuda is standing in front of the Lord, **agre tishThan**, ready to serve him and The Lord is looking at Garuda pleased with his devotion. When the devotee acquires the sesha-bhava the Lord directs His full loving gaze at the devotee who belongs to Him and to none else. This is indicated by the word **ananyadhrshTi**.

Garuda is said to serve as a mirror to the Lord because he is identical with the Lord as made out in the earlier slokas. As such Garuda reflects not only the

rupa, form, but also the svarupa of the Lord, that is, the infinitely auspicious qualities, ananthakalyanagunas.

Garuda is reflected, chAyAm dhatte, in the Kousthubha, the gem worn by the Lord on his chest. Kousthubha came out of the milky ocean and it appears as though the gem wishes to purify itself by reflecting Garuda who is the vedathma. Desika says he thinks that the gem is fearful of being contaminated with the poison of halahala which also came out during the churning of the ocean. The poison, Desika says, was the sahabhava, sibling of Kousthubha and the latter doubts its own purity because of the connection even after acquiring the good fortune of finding its place on the chest of the Lord. May be Kousthubha wishes to be blemishless being associated with the Lord who is heyagunaprathyaneeka, free from all blemishes.

We are also affected by the poison of vishayaanubhava, sense indulgence which is even stronger than halahala because the former may end this life but the latter will follow you in next life also. So Desika prays that Garuda, who is sought after even by the divine gem kousthubha for purification from poisonous contamination, to protect us from the poison of vishayaanubhava.

२ अमृताहरणवर्णकः

2. amrtAharaNa varNakam

SLOKAM 9

आहतरारं सुधाया दुरधिगम महाचक्र दुर्गस्थितायाः

जेतारं वज्रपाणेः सह विबुध गणैराहवे बाहुवेगात् ।

विष्णौ संप्रीयमाणे वरविनिमयतो विश्व विख्यात कीर्ति

देवं याऽसूत साऽसौ दिशतु भगवती शर्म दाक्षायणी नः ॥ ९ ॥

AhartAram sudhAyA duradhigama mahAcakra durgasthitAyA:

jetAram vajrapANe: saha vibudha gaNai: Ahave bAhu vegAt |

vishNau samprIyamANe varavinimayato viSva vikhyAta keertim

devam yA asUta sA asau diSatu bhagavatI Sarma dAkshayaNee na: ||

Meaning

May the daughter of Daksha, who gave birth to the one who, while bringing the nectar from the inaccessible fort protected by the wheel, fought and won the devas including Indra wielding vajrayudha, and who acquired renown in the world by pleasing the Lord nArAyaNa and exchanged the boon with Him, give us comfort.

In this sloka, Desika invokes Vinatha the mother of Garuda. Starting from this till the 25th sloka, we have the description of the exploits of Garuda in bringing the nectar from the celestial capital to free his mother.

Vinatha is the mother of Garuda and Aruna, the charioteer of the Sun. She was enslaved by Kathru another wife of her husband, sage Kasyapa, one of the prajapathis, who was entrusted with the work of procreation and had many wives through whom almost all beings including the devas and asuras came into being. Kathru was the mother of serpents. Once when both of them were bathing in the river they saw the celestial horse, Uchchaisravas flying in the air and Kathru entered into a wager with Vinatha that the tail of Uchchaisravas contains black colour. When Vinatha said it was all white Kathru said that if it is proved otherwise Vinatha has to become her slave. Kathru won by deceit as her children the nagAs went and circled the tail of Uchchaisravas to make it look black.

When Vinatha was in bondage Garuda wanted to know whether he could free her by any means and was told that by bringing the nectar from the heaven he could buy her back. This is the reason for Garuda to go to devaloka to seize nectar and fight with the devas in consequence. Garuda brought the nectar but the serpents did not have a chance to drink it as Garuda played a trick on them and Indra carried it back before they could taste it. Garuda gave them the vessel containing nectar and Vinatha was freed. Indra by agreement followed close on heels and was waiting and when Garuda told the serpents to go and take bath Indra stole it and took it back to devaloka. The serpents are supposed to have licked the darba grass on which the amrtha was spilt and hence got split tongue. This was the cause of enmity between the serpents and Garuda.

The fight between Garuda and his becoming the vehicle of the Lord as a consequence are related in detail in the slokas that follow.

sadagopan.org

11 Garuda Sevai - Sri Madhava Perumal - thirunangur

sadagopan.org

11 Garuda Sevai - Thirunangur

SLOKAM 10

वित्रासाद् वीतिहोत्रं प्रथममधिगतैरन्तिके मन्दधाम्ना

भूयस्तेनैव सार्धं भय भर तरळैर्वन्दितो देवबृन्दैः ।

कल्पान्त क्षोभ दक्षं कथमपि कृपया संक्षिपन् धाम चण्डं

भित्त्वाऽण्डं निर्जिहानो भवभयमिह नः खण्डयत्वण्डजेन्द्रः ॥ १० ॥

vitrasAt vItihotram prathamam adhigatai: antike mandadhAmnA

bhUya: tenaiva sArdham bhaya bhara taraLai: vandito deva brndai: |

kalpAnta kshobha daksham kathamapi krpayA samkshipan dhAma caNDam

bhittvA aNDam nirjihAna: bhavabhayamiha na: khaNDayat aNDajendra: ||

Meaning

May Garuda, the lord of birds remove the fear of samsara for us, whom Devas prayed to, being frightened at his brilliance when he broke open the egg and emerged in full form, they, first approaching the fire and finding that his lustre was diminished by that of Garuda and then went to Garuda himself along with agni, and who has reduced his luminescence to please them.

When Garuda came out of the egg his brilliance was unbearable when he flew in the heavens above and the Devas became frightened. They first thought that it was the fire god who is emitting such light and approached him only to find that his light was much reduced due to the brilliance of that of Garuda. Then they went to Garuda and prayed to him to reduce his luminescence and he obliged. Desika says that may such Garuda remove our fear too as he did for the Devas, the fear of samsara.

sadagopan.org

11 garuda Sevai - Sri Varadaraja Perumal - ThirumaNikoodam

SLOKAM II

क्षुण्ण क्षोणीधराणि क्षुभित चतुरकूपार तिम्यद्रुन्ति

त्रुट्यत्तारासराणि स्थपुटित विबुध स्थानकानि क्षिपेयुः ।

पाताळ ब्रह्मम सौधावधि विहित मुधाऽऽवर्तनान्यस्मदार्तिं

ब्रह्माण्डस्यान्तराळे बृहति खगपतेरर्भक क्रीडितानि ॥ ११ ॥

kshuNNa kshoNee dharANi kshubhita catu:akUpAra timyat garunti

truTyat tArA saraaNi sthapuTita vibudha-sthAnakAni kshipeyu:|

paataaLa brahma saudhAvadhi vihita mudhA AvartanAni asmat Artim

brahmaaNDasyAntaraaLe brhati khagapate: arbhaka kreeDitAni ||

Meaning

May our sufferings be overthrown by (contemplating on) the childhood exploits of Garuda, who when roaming around between the netherworld and the world of Brahma, shredded the mountains by his speed, agitated the seas which wetted his wings, broke the stars into pieces and the mansions of the devas were displaced and became uneven. These were the playful acts of Garuda in the region of the cosmos.

Garuda was flying all over the universe, brahmaaNDasya antaraaLe, just for fun, mudhA, while he was a fledgling, traversing the space between the netherworld and the world of Brahma, paataaLa brahma saudhAvadhi. The force of his flying reduced the mountains into shreds, kshuNNa kshonee dharANi, the four oceans, catu: akUpAra, were agitated when he dipped his wings in them, timyat garunti. The stars were broken into pieces, trutTyat tArA saraaNi and the mansions of the devas experienced an upheaval and were displaced, sthapuTita vibudha sthAnakAni. Desika says that may such childhood

exploits, arbhaka kreeDitAni of Garuda, khagapati exploits uproot our troubles also.

sadagopan.org

திருவள்ளூர் வீரராகவர் கோவிலில் கருடசேவை நடந்தது.
இதில் வீரராகவ பெருமாள் கருட வாகனத்தில் எழுந்தருளி
பக்தர்களுக்கு அருள்பாலித்தார்.

Thiruevvul - SrI Veeraraghavaperumal - Garuda Vahanam

SLOKAM 12

संविच्छस्त्रं दिशन्त्या सह विजय चमूराशिषः प्रेषयन्त्या

संबध्नन्त्या तनुत्रं सुचरितमशनं पक्कणं निर्दिशन्त्या ।

एनोऽस्मद्वैनतेयो नुदतु विनतया क्लृप्त रक्षाविशेषः

कद्रू संकेत दास्य क्षपण पण सुधा लक्ष भैक्षं जिघृक्षुः ॥ १२ ॥

samvit Sastram diSantyA saha vijaya camoo:AShisha: preshayantyA

sambadhnantyA tanutram sucaritamaSanam pakkaNam nirdiSantyA |

yEno asmat vainateyo nudatu vinatayA klupta rakshA viSesha:

kadrU sanketa dAsya kshapaNa paNa sudhA laksha bhaiksham jighrkshu: ||

Meaning

May our sins be destroyed by Garuda who, wanted to get the nectar as the biksha in order to free Vinatha, his mother from the slavery to Kadru due to her commitment and who got from his mother, wisdom as his weapon, her blessings as his army, righteous conduct as his armour and sowed as his food the huts of hunters who were wicked.

When Garuda set out to get the nectar, as it is the custom when sending the warrior to battle, he was given the weapon, armour and army to assist and also to give him food. Vinatha instructed him with jn~ana which was the best weapon, samvit Sastram and her blessings were his army, ASisha: vijaya camoo: to help him in the battle. The good conduct in fighting a righteous war was his armour provided by her advice, sucaritam tanutram and she showed him a habitation of hunters, pakkaNa for his food as they were wicked and to be destroyed.

dAsya kshapaNa paNa means the price to be paid for freedom from slavery for which Kadru asked nectar to be brought.

sadagopan.org

11 Garuda Sevai - ThirunAngur

SLOKAM 13

विक्षेपैः पक्षतीनां अनिभृत गतिभिर्वादित व्योमतूर्यः

वाचालाम्भोधि वीचीवलय विरचितालोक शब्दानुबन्धः ।

दिक्कन्या कीर्यमाण क्षरदुडु निकर व्याज लाजाभिषेकः

नाकोन्माथाय गच्छन् नरकमपि स मे नागहन्ता निहन्तु ॥ १३ ॥

vikshepai: pakshateenAm anibhrta gatibhi:vAdita vyomatoorya:

vAcAlAmbhodhi veeceevalaya viracita Aloka SabdAnubandha: |

dikkanyaA keeryamaaNa ksharat uDu nikara vyAaja lAjAbhisheka:

nAkonmAthAya gacchan narakamapi sa me nAgahantA nihantu ||

Meaning

May the Garuda, the enemy of the serpents, for whom, advancing for the battle with the devas, his own wings blew the trumpet with their incessant flapping, the sea with its circle of waves sounded as though it was wishing him victory, the stars thrown by the maidens of directions were like the auspicious rice particles showered on him, remove the fear of hell for us.

Normally when a prince goes to battle, there will be trumpets, mangalavadhya, sounding and the people around will hail him to be victorious and the damsels will throw the auspicious rice flakes on him. Here for Garuda his incessant flapping of wings when he flew to the heavens sounded like the trumpets in the sky, vAdita vyoma tooryah. The sea, ambhodhi, with its ever sounding waves, vAcAlan veeceevalaya hailed him, viracita Aloka, sabda as though saying 'victory to thee'. The stars appearing in the sky, uDunikara, looked as though the directions like maidens are throwing the laajaa grains, dikkanyaA keeryamaaNa lAjabhisheka, on him.

Desika uses the epithet, nAga hanta to denote Garuda, meaning, the killer of serpents. nAkonmAthAya gacchan- means one who is going to devaloka, nAka to crush it, unmAtha.

sadagopan.org

11 Garuda Sevai - Sri Purushottama Perumal - Thirunangur

SLOKAM 14

ऋक्षाक्ष क्षेप दक्षो मिहिर हिमकरोत्ताळ ताळाभिघाती

वेलावाः केळि लोलो विविध घनघटा कन्दुकाघात शीलः ।

पायान्नः पातकेभ्यः पतग कुलपतेः पक्षविक्षेप जातः

वातः पाताळ लेहापटह पटुरवारम्भ संरम्भ धीरः ॥ १४ ॥

rkshAksha kshepa daksho mihira himakara uttaaLa taaLaabhighAtee

velAvA: keLi lolo vividha ghanaghaTaa kandukAghAta Seela: |

pAyAt na: pAtakebhya: pataga kulapate: pakshavikshepa jAta:

vAta: paataaLa lehApaTaha paTurava Arambha samrambha dheera: ||

Meaning

May the wind, arising out of the flapping of wings of Garuda, which played with the stars as though they are dice, beat time with the Sun and the Moon as with cymbals, intent on water-sport in the sea, threw the clouds like balls and sounded like a great drum called paTaha in the pAthALa, sweep away our sins.

The alliteration which is found in most of the works of Desika is evident in this sloka.

rkshAksha kshepa daksha- the word used for star is rksha which is in keeping with the words aksha, dice, kshepa, throwing and daksha, skill. Similar is the alliteration in the lines that follow.

The force of the flapping of wings of Garuda, pataga pate: pakshavikshepa, flung the stars here and there which looked as though he is playing with them using them as dice. It displaced Sun and the moon bringing them together as

though Garuda was beating time with them using them as cymbals, **mihira himakara uttaLa taalbhighAtee**. The word mihira manes the Sun and himakara is the moon.

When he went near the sea the movement of his wings agitates the sea as though he was having water-sport in the sea. When he was flying in the sky the force of the wind from his wings tossed the mass of the clouds, **ghanaghaTaa** as though he was playing balls, **kandukAghAta Seela**, with them. The sound of the flapping the wings reached as far as the nether world and sounded like the big drum, **paTaha**. Desika says, let the great wings of Garuda sweep our sins away.

SLOKAM 15

किं निर्घातः किमर्कः परिपतति दिवः किं समिद्धोऽयमौर्वः

किंस्वित् कार्तस्वराद्रिर्ननु विदितमिदं व्योमवर्त्मा गरुत्मान् ।

आसीदत्याजिहीर्षत्यभिपतति हरत्यत्ति हा तात हाऽम्बेति

आलापोद्युक्त भिल्लाकुल जठर पुटः पातु नः पत्रिनाथः ॥ १५ ॥

kim nirghAta: kim arka: paripatati diva: kim samiddha: ayam ourva:

kimsvit kArtasvarAdri: nanu viditamidam vyOmavartmA garutmAn |

Aaseedati Ajiheershati abhipatati harati atti hA tAta hA amba iti

AlApa udyukta bhillAkula jaThara puTa: paatu na: patrinAtha: ||

Meaning

May Garuda, whose stomach as filled with the hunter tribe who were shouting when he was seen flying towards them from the sky and picked them up and devoured them, who was first suspected as either the thunder, or the Sun or the fire from the sea or the golden mount Meru and then seen as Garuda, protect us.

The Garuda flew from the sky to the habitation of the hunters, they first feared that it was the thunder, *nirghAta*, then thought it was the Sun, *arka*, falling from the sky, or the fire rising from the sea, *samiddha: ayam ourvah* and coming towards them, or the mount Meru which is golden, *kArtasvarAdri*.

Then they saw that it was Garuda and found that he was coming towards them to pick them and devour them and shouted, "he is coming near, *Aseedati*, he wants to pick us, *Aajiheershati*, he falls on us and *harati* carries us off, and

eats our people, attti, Oh! mother! Oh! father!", etc.

sadagopan.org

11 Garuda Sevai - Thirunangur

SLOKAM 16

आसृक्व्याप्तैरसृग्भिर्दुरुपशम तृषा शातनी शातदंष्ट्रा-

कोटि लोटत्करोटी विकट कटकटाराव घोरावतारा ।

भिन्द्यात् सार्धं पुळिन्द्या सपदि परिहृत ब्रह्मका जिह्मगारेः

उद्वेल्लद्भिल्लपल्ली निगरण करणा पारणा कारणां नः ॥ १६ ॥

AasrkvyAptai: asrgbhi: durupaSama trshA Saatanee Saata damshTrA

koTi loTat karoTee vikaTa kaTakaTa AarAva ghorAvatArA |

bhindyAt sArdham puLindyA sapadi parihrta brahmaka jihmagAre:

udvEllat bhilla pallee nigaraNa karaNaa pAraNaa kAraNaam na: ||

Meaning

May Garuda, the enemy of the serpents, whose terrible breakfast consisted of swallowing the slum of the hunters, whose skulls being broken by his canine teeth sounded 'kaTakaTa', his unquenchable thirst quenched buy their blood spilled through his molars, and who spitted out the Brahmin along with his huntress wife, cut off the cause of our suffering.

Garuda was swallowing the slum of the hunters who were rolling with fear, *udvEllat*, and when he chewed them, their skulls being broken, *loTat karoTee*, by his canine teeth, *Saata damshTrA*, there was a terrible sound of 'kaTa kaTa', which was terrible. The thirst of Garuda could not be quenched by anything else, *durupaSama trshA*, except the blood of the hunters which covered all his teeth.

Among the hunters there was a Brahmin who lived with them because he married a huntress and Garuda swallowed him also.

Garuda fighting the Serpents - artwork - devarayandurga- karnataka - thanks SrI Sridhar

But his mother had told him not to eat a Brahmin and when he asked her as to the means of finding out whether one is a Brahmin, she told him that when his mouth feels hot he should know that he had swallowed a Brahmin. Hence he was able to make out the Brahmin and spat him out. But the Brahmin refused to come out with out his wife and Garuda spit them both out.

It is to be noted that Desika employs all hard consonants to create a scene of horror. Even the word denoting Garuda is chosen accordingly as **jihmaga ari**, enemy of serpents, **jihmaga** meaning a serpent because it moves in a crooked manner.

SLOKAM 17

स्वच्छन्द स्वर्गिबृन्द प्रथमतम महोत्पात निर्घात घोरः

स्वान्तध्वान्तं निरुन्ध्याद् धुत धरणि पयोराशिराशीविषारेः ।

प्रत्युद्यद्भिल्लपल्ली भट रुधिर सरिल्लोल कल्लोल माला-

हाला निर्वेश हेला हलहल बहुळो हर्ष कोलाहलो नः ॥ १७ ॥

svacchanda svargibrnda prathamatama mahA utpAta nirghAta ghora:

svAntadhvAntam nirundhyAt dhuta dharaNi payo-raaSi: aaSeevishAre: |

pratyudyut bhilla pallee bhaTa rudhira sarit lola kallola mAIA-

hAIA nirveSa helA halahala bahuLo harsha kolAhalo na: ||

Meaning

May the shout of joy of Garuda, as though intoxicated as a result of drinking the blood of the hunters which flowed like waves, and which was like the thunder heralding the calamity that was going to befall to the hitherto unrestricted movement of the devas, and resulted in a total upheaval for the earth and the sea, destroy our inner darkness.

Garuda became excited as though with wine on drinking the blood of the hunters that flowed in waves, *rudhira sarit lola kallola mAIA* and shouted with joy. It tossed away the earth and the seas by its force, *dhuta dharaNi payoraaSi*.

The devas were freely roaming around, *svacchanda svargibrnda*, without having opposition of any sort, and the shout of Garuda was like terrible thunder, *nirghAta ghora* and it portended unforeseen calamity, *prathamatama mahA utpAta* for them because Garuda was getting ready to attack the devas.

This sloka also abounds in alliterations, such as 'svacchanda svargabrnda, lola kallola mAIA, hAIA and helAhalahala bahuLa', etc.

Desika uses the word ASeevisha ari, for Garuda meaning 'the enemy of serpents', ASeevisha means a serpent, because it has visha, poison in ASee, its fangs.

SLOKAM 18

सान्द्र क्रोधानुबन्धात् सरसि नखमुखे पादपे गण्डशैले

तुण्डाग्रे कण्ठरन्ध्रे तदनु च जठरे निर्विशेषं युयुत्सू ।

अव्यादस्मान् अभव्यादविदित नखर श्रेणिदंष्ट्राभिघातौ

जीवग्राहं गृहीत्वा कमठ करटिनौ भक्षयन् पक्षिमल्लः ॥ १८ ॥

sAndra krodhAnubandhAt sarasi nakhamukhe pAdape gaNDaSaile

tuNDaagre kaNTharandhre tadanu ca jaThare nirviSesham yuyutsU |

avyAdasmAn abhavyAt avidita nakhara SreNi damshTrA abhighAtau

jeevagrAham grheetvA kamaTha karaTinau bhakshyan pakshi malla: ||

Meaning

May Garuda who ate the elephant and the tortoise alive, who were fighting with excessive anger in the lake, at the tip of the nails, on the tree, on the rock, on the tip of his beak, in the crevice of his neck, and inside of his stomach, oblivious of the attack from his nails and teeth, protect us from ill-fortune.

There were two hermit- brothers, **Vibhaavas** and **Supradheeka** who were cross with each other on account of some property and they cursed each other: one to become an elephant and the other a tortoise. Even in the next birth their anger did not subside, **sAndra krodhAnubandha**, and the elephant and the tortoise were fighting. The hunger of Garuda not being appeased even after eating the whole slum of hunters he asked his father, Kasyapa who told him to eat the elephant, **karaTi**, and the tortoise, **kamaTa**. Thereupon he carried them both to a lake, **saras**, where they continued to fight. He then transferred them to a tree by placing them between his nails, **nakhamukha** and then to a rock, **gaNDa Saile** then to the tip of his beak, **tuNDaagra** and to the crevice in his

neck, kaNTha randhra and finally into his stomach, gather. The two were intent on fighting with each other everywhere, nirviSesham yuyutsu:, unmindful of the injury done to them by the nails and the teeth, avidita nakhara SreNi damshTrAbhighAtau of Garuda.

May that Garuda protect us from abhavya, inauspicious circumstance, says Desika, referring to Garuda as pakshimalla, meaning the mighty bird.

SLOKAM 19

अल्पः कल्पान्त लीला नटमकुट सुधा सूति खण्डो बहूनां

निःसारस्त्वद्भुजाद्रेरनुभवतु मुधा मन्थनं त्वेष सिन्धुः ।

राका चन्द्रस्तु राहोः स्वमिति कथयतः प्रेक्ष्य कद्रुकुमारान्

सान्तर्हासं खगेन्द्रः सपदि हृतसुधस्त्रायतां आयतान्नः ॥ १९ ॥

alpa: kalpAanta leelA naTamakuTa sudhA sooti khaNDo bahUnAm

nissArastvat bhujAdre: anubhavatu mudhA manthanam tvesha sindhu: |

rAkaa candra: tu rAhO: svam iti kathayata: prekshya kadrU kumArAn

sAntarhAsam khagendra: sapadi hrta sudha: trAyatAm aayatAt na: ||

Meaning

May Garuda, who brought the nectar immediately while laughing inside at the serpents who were saying that whether Garuda would get nectar from the crescent moon on Siva's head, which is not enough for them, or from the ocean which had been emptied of its content of nectar by churning it with his mighty arms in vain or from the full moon, who is the possession of Rahu, protect us for long.

Seeing Garuda preparing to bring nectar, the serpents, **kadrukumArA**: teased him. They said that if he tries to bring it from the crescent moon on the head of Siva, who dances at the end of kalpa, **kalpAnta leelAa nata makuTa sudhA sooti khaNDa**, it is not enough for them who are many, **bahUnAm** because it is small, **alpa**. If on the other hand he would try to churn the ocean, **esha sindhu**, with his mountainous arms **bhujAdri**, it would be futile because the ocean is devoid of nectar, **nissArastvAt**, which was already taken out from it.

It is also not possible for him to get nectar from the full moon, **rAkendhu**, because it is the right of Rahu, **rAho: svam** who would not allow that to be taken. So they were making fun of Garuda pointing out the impossibility of freeing his mother from slavery.

Garuda was laughing inwardly at their ignorance and brought the nectar while they were conversing among themselves thus.

The moon is supposed to be made of nectar and hence called **sudhamsu**.

SLOKAM 20

आरादभ्युत्थितैरावतं अमित जवोदञ्चदुच्चैःश्रवस्कं

जातक्षोभं विमथन् दिशि दिशि दिविषद्वाहिनीशं क्षणेन ।

भ्राम्यन् सव्यापसव्यं सुमहति मिषति स्वर्गिसार्थे सुधार्थं

प्रेङ्खन्नेत्रः श्रियं नः प्रकटयतु चिरं पक्षवान् मन्थशैलः ॥ २० ॥

aarAt abhyutthita airAvatam amita java udancat uccai:Sravaskam

jAtakshobham vimathnan diSi diSi divishat vAhineeSam kshaNena |

bhrAmyan savyApasavyam sumahati mishati svargi sArthe sudhArtham

prenkhat netra: Sriyam na: prakaTayatu ciram pakshavAn manthaSaila: ||

Meaning

Garuda, who was like the Manthara mountain with wings, against whom Airavatha and Uchchairavas rose up, made Indra agitated with the tumult of his movement left and right in every direction, rolling his eyes seeking nectar while the devas were looking on, manifest prosperity for us for a long time.

In this sloka Garuda is compared to the Manthara Mountain with all the adjectives used being appropriate for both.

Airavatha which arose from the ocean while the Manthara Mountain was being churned, *aarAt utthita airAavatam*, also rose against Garuda. *Uccai:Sravas* rose with great speed against Garuda as he emerged out of the ocean, *amita java udancat uccai:Sravaskam*.

Garuda was flying left and right, *savya apasavyam*, in all directions, *diSi diSi bhrAmyan*, and agitated *jAta kshobham*, Indra, *divishat vAhineeSam*, the

master of the army of the devas. The word **divishad** means devas who reside in the heaven, **divi**.

The Manthara Mountain was being churned, **vimathnan**, right and left and agitated the ocean, **vaahineeSa**, who is also **divishadeeSa**, the Lord of Ganges, who is referred to as **divishad**, residing in the heavens.

prenkhat netra, on the part of Garuda means rolling eyes and on the part of Manthara denotes **Vasuki**, used as the churning rope, the word **netra** having the meaning of the rope of a churning stick.

na: Sriyam prakTayatu Like the Manthara which caused the manifestation of Sri, Goddess Lakshmi, may Garuda fetch Sri to us also.

Thirupperai Nacchiyar

SLOKAM 21

अस्थानेषु ग्रहाणामानियत विहितानन्त वक्रातिचाराः

विश्वोपाधि व्यवस्था विगम विलुळित प्रागवागादिभेदाः ।

द्वित्राः सुत्राम भक्त ग्रह कलह विधावण्डजेन्द्रस्य चण्डाः

पक्षोत्क्षेपा विपक्ष क्षपण सरभसाः शर्म मे निर्मिमीरन् ॥ २१ ॥

asthAneshu grahaaNaam aniyata vihita ananta vakrAticArA:

viSvopAdhi vyavasthA vigama viluLita prAg avAgAdibhedA: |

dvitrA: sutrAma bhakta graha kalaha vidhau aNDajendrasya caNDaa:

pakshotkshepA vipaksha kshapaNa sarabhasA: Sarma me nirmimeeran ||

Meaning

May the shaking of the feathers by Garuda, in the tumult that ensued in trying to grab the food of Indra, that is, nectar, which made the movements of the planets and the directions topsy-turvy, secure my well-being!

Garuda tried to grab, **graha**, the nectar which was the food, **bhaktha** of Indra, **sutrAma** and devas, and in the battle, **kalahavidhou** that ensued Garuda shook his wings in fury and two or three of his feathers fell, **dvitrA: paksha utkshepA:** and the wind arose from that, **vipaksha kshapaNa sarabhasa**, displaced the planets and they went astray from their usual movements of the zodiac, **grahaaNaam aniyata vakra aticArA:** The directions east and west became unintelligible, **viluLita prAg avAgAdibhedA:** because of that since the Sun and the Moon from whom the directions are understood were not at all following their normal course.

SLOKAM 22

तत्तत्प्रत्यर्थि सारावधि विहित मृषा रोष गन्धो रुषाऽन्धैः

एकः क्रीडन्ननेकैः सुरपति सुभटैरक्षतो रक्षतान्नः ।

अन्योन्याबद्ध लक्षापहरण विहितामन्द मात्सर्यतुङ्गैः

अङ्गैरेव स्वकीयैरहमहमिकया मानितो वैनतेयः ॥ २२ ॥

tattat pratyarthi sArAvadhi vihita mrshA rosha gandho rushA andhai:

yEka: kreeDan anakai: surapati subhaTai: akshato rakshatAnna: |

anyonyAbaddha lakshApaharaNa vihita amanda mAtsaryatungai:

angaireva svakeeyai: aham ahamikayA mAnito vainateya: ||

Meaning

May Garuda, who played with the fighting devas who were blind with fury, pretending a little anger, combating with many of them yet unharmed, whose limbs competed with each other in confiscating the nectar as though envious of each other, protect us.

Garuda was playing with the devas, **kreeDan**, who were blind with anger, **rushAndhai**;, confronting single-handed, **yEka**;, the devas who were many, **anakai**;, showing anger, not real but assumed, now and then, **vihita mrshA roshagandhah**. His limbs were competing with each other, **aham ahamikayA**, in taking the nectar away, **apaharaNa**, as though they were envious of one another, **amanda mAtsarya**, each one of them having nectar as their goal, **anyonya aabaddha laksha**.

SLOKAM 23

अस्तव्योमान्तमन्तर्हित निखिल हरिन्मण्डलं चण्डभानोः

लुण्टाकैरैरकाण्डे जगदखिलमिदं शर्वरी वर्वरीति ।

प्रेङ्खोळत्स्वर्गगोळः स्वलदुडुनिकर स्कन्ध बन्धान् निरुन्धन्

रंहोभिस्तैर्मदम्हो हरतु तरळित ब्रह्मसद्मा गरुत्मान् ॥ २३ ॥

astavyomAntam antarhita nikhila harin-maNDalam caNDabhAnO:

luNTaakai: yai: akaaNDe jagadakhilam idam Sarvaree varvareeti |

prenkhoLat svargagoLa: skhalat uDunikara skandha bandhAn nirundhan

ramhobhi: tai: madamho haratu taraLita brahmasadmA garutmAn ||

Meaning

May Garuda, who made the untimely darkness pervade the whole universe, with his force, covering the Sun and the directions, shaking the heavens, making the stars trip by cutting to pieces the atmospheric pull that binds them and shattering the abode of Brahma, destroy my sins.

Garuda was fighting with the devas and the force of his actions was so great that it wrought havoc in the heavens. It concealed the Sun and the directions, antarhita nikhila harit mandalam canDabhAno: and covered the world with untimely darkness, akhaaNDe astavyomAntam Sarvaree varvareeti. The whole celestial region was oscillating like a pendulum, prenkhoLat svargagoLa:. The atmospheric pull that binds the stars, skandhabandhAn and keeps them in place was shattered, nirundhan and the stars tripped, skhalat uDunikara. Even the abode of Brahma was displaced, taraLita brahma sadmAa.

SLOKAM 24

यः स्वाङ्गे संगरान्तर्गरुदनिल लव स्तम्भिते जम्भशत्रौ

कुण्ठास्त्रे सन्नकण्ठं प्रणयति पवये पक्षलेशं दिदेश ।

सोऽस्माकं संविधत्तां सुरपति पृतना द्वन्द्व युद्धैक मल्लः

माङ्गल्यं वालखिल्य द्विजवर तपसां कोऽपि मूर्तो विवर्तः ॥ २४ ॥

ya: svAᅅge sangarAnta: garudanila lava stambhite jambhaSatrau

kuNThAstre sannakaNTham praNayati pavaye pakshaleSam dideSa |

sa: asmAkam samvidhattAm surapati prtana dvandva yuddhaika malla:

mAngaLyam vAlakhilya dvijavara tapasAm ka: api moortO vivarta: ||

Meaning

May Garuda, appearing as the different embodiment of the penance of the Valakilyas and who, made Indra immobile with his weapon becoming powerless by the light breeze of his wings resulting in his begging for friendship with faltering voice and gave a portion of his feathers as the target for the vajra in order to respect the weapon, and showed his valour in wrestling with the army of the devas, bless us!

Garuda, who showed his matchless valour in wrestling with the army of devas, **surapati prtana dvandva yuddhaikamalla:** was fighting with Indra and in the middle of it, **sangarAnte** with a little breeze from his wings, **garudanila lava,** made Indra powerless, **stambhite jambaSatrau,** and the weapon of Indra, the vajrayudha became ineffective. However when Indra asked for peace with faltering voice, **sannakaNTham praNayati,** Garuda gave a portion of his feathers to the vajrayudha, **pavaye pakshaleSam dideSa,** in order to show respect for the divine weapon. Garuda is referred to as the embodiment of the penance of

valkilyas, though a different version, vAlakilyadvijavara tapasAm kopi moorto vivarta:

Once sage Kasyapa was performing a sacrifice and many sages assisted him in that. Among them were valakilyas, who were diminutive in size and they were carrying the fuel for the sacrifice when a small ditch intervened. They were struggling to cross it and seeing them Indra laughed. Then the sages who were only small in size but great in their power of penance cursed him that Indra will soon get a foe who will quell his pride and did penance and Desika says that Garuda was born as though by the power of their penance and he was the embodiment of their penance but vivarta: moorta:, a different version of them because he was huge as compared to their diminutive form.

The word garut means wings and jambhasatru is Indra because he destroyer JambhAsura. The word pavi means vajra and pavaye is the dative singular of pavi. PrtanA is army.

SLOKAM 25

रुद्रान् विद्राव्य सेन्द्रान् हुतवह सहितं गन्धवाहं गृहीत्वा

कालं निष्काल्य धूत्वा निर्ऋति धनपती पाशिनं क्लेशयित्वा ।

सर्पाणां छादिकानां अमृत मय पण प्रापणप्राप्त दर्पः

निर्बाधं क्वापि सर्पन् अपहरतु हरेरौपवाह्यो मदंहः ॥ २५ ॥

rudrAn vidrAvya sendrAn hutavaha sahitam gandhavAham grheetva

kAlam nishkAlya dhootvA nirrti dhanapatee paaSinam kleSayitvA |

sarpaaNaam chAdmikAnAm amrta maya paNa prApanAprApta darpa:

nirbAdham kvApi sarpan apaharatu hare: aupavAhyo madamha: ||

Meaning

Putting to flight the eleven rudras along with Indra, capturing the Agni along with the Vayu driving away the Yama, throwing off kubera and nrirti, tormenting Varuna, Garuda, proud of bringing nectar to the serpents as the price of the freedom of his mother and becoming the vehicle of the Lord, should destroy my sins.

When Garuda was carrying the amrtha all the dhikpalakaas, fought with him and he conquered all, by making rudras and Indra runaway, sendrAn rudhrAan vidrAvya, and captured Agni and Vayu, hutavaha sahitam gandhavAham grheetvaa, drove away Yama, kAlam nishkAlya, and flung Nrrthi and Kubera away, nrirti dhanapatee dhootvA and agonized Varuna, paaSinam kleSayitvA. Thus he proudly grasped the amrtha, which was named by the serpents as the price to free his mother from slavery, sarpaaNaam amrtamaya paNaprApana prApta darpa: The crowning of his glory was his becoming the vehicle for the Lord, hare: aupAvAhya:.

The names used for the devas are, **hutavaha** for agni which means carrier of the offerings in the sacrifice, **gandhvaha** for Vayu as he is the carrier of smell, and **paaSika** for Varuna denoting the varuna paaSam which is his weapon.

sadagopan.org

Kanchi Garudan

३ नागदमनवर्णकः

3. nAgadamana varNakam

SLOKAM 26

भुग्न भ्रूर्भ्रुकुटीभृद् भ्रमदमित गरुत्क्षोभित क्षमान्तरिक्षः

चक्राक्षो वक्रतुण्डः खरतर नखरः क्रूर दंष्ट्राकरालः ।

पायादस्मान् अपायाद् भयभर विगळद्दन्दशूकेन्द्र शूकः

शौरैः संक्रन्दनादि प्रतिभट पृतना क्रन्दनः स्यन्दनेन्द्रः ॥ २६ ॥

bhugna bhroo: bhrookuTeebhrt bhramat amita garut kshobhita kshmAntariksha:

cakrAksho vakratuNDa: kharatara nakhara:kroora damshTraa karaaLa: |

pAyAt asmAn apAyAt bhayabhara vigaLat danda Sookendra Sooka:

Saure: sankrandanAdi pratibhaTa prtanaA krandana: syandanendra: ||

Meaning

May Garuda, who is the supreme vehicle of Lord Hari, and who with his curved eyebrows, crooked with anger, his round eyes and mighty wings rolling which agitated the earth and the heaven, whose bent beak, fierce canine teeth and sharp nails made the big serpents lose their power out of fear, and who routed the army of Indra, protect us from calamities.

The ten slokas from hereon describe the conquest of serpents by Garuda.

Garuda became angry at the serpents who enslaved his mother by deceit and as a result his eyebrows were crooked with anger, bhugnabhrooh bhrookuTi, and

his round eyes, cakrasha rolled and his wings - bhramat amita garut moved around, the force of which agitated the earth and the heavens alike, kshobhita kshama: antariksha. Seeing him angry at them the mighty serpents lost their vigour out of fear of his curved beak, vakratunDa, fierce teeth, krooradhamshTra, and sharp nails, kharatara nakhara.

Desika calls Garuda, Saure: syandanendra, the supreme vehicle of Lord Hari, who routed the army of Indra, sankrandanAdi pratibhaTaprtanAkrandana, the army, prtanaa, of Indra, sankrandana.

The word used for serpents is dandaSooka, poisonous fangs.

SLOKAM 27

अर्यम्णा धुर्ययोक्त्र ग्रसन भय भृता सान्त्वितोऽनूरुबन्धात्

कोदण्डज्यां जिघृक्षेदिति चकित धिया शङ्कितः शंकरेण ।

तल्पे कल्पेत मा ते मतिरिति हरिणाऽप्यादरेणानुनीतः

पक्षीन्द्रस्त्रायतां नः फणधर महिषी पत्रभङ्गापहारी ॥ २७ ॥

aryamNaa dhurya yoktra grasana bhaya bhrtAa sAntvita anoorubandhAt

kodaNDajyAm jighrkshet iti cakita dhiyA Sankita: SankareNa |

talpe kalpeta mA te matiriti hariNaa api AdareNa anuneeta:

paksheendra: trAyatAm na: phaNadhara mahiShee patra bhanga apahAree ||

Meaning

May Garuda, who made the Sun afraid that Garuda will swallow the snakes which formed the harness of his chariot but got confidence because of the association of Garuda with his charioteer Aruna, and who was suspected by Siva that Garuda might take the serpent which was his bow string and who was requested lovingly by Lord Hari not to come near his bed which was Adhishesha and who took off all the auspicious signs of the wives of the serpents, protect us.

When Garuda started to destroy the serpents, Sun god, **aryamNaa**, became fearful that he might aim for his harness, **dhuryayoktra** and Lord Siva was wary of his bowstring, **kodaNDajyA** while Lord Hari asked Garuda not to lunge, **talpe kalpeta mA** for his bed! Since by that time Garuda had become the vehicle of Narayana, Desika says that the Lord asked him with **AdhAra**, with affection!

Patrabhanga is the auspicious signs worn by the wives while husband is alive.

Garuda is said to take away the pathrabhanga of the wives of the serpents, meaning that he destroyed their husbands.

sadagopan.org

GarudAzhvAn - Thanks:Sri.V.C.Govindarajan

SLOKAM 28

छायाताक्षर्यान्हीनां फणमणि मुकुर श्रेणि विस्पष्ट बिम्बान्

त्राणापेक्षा धृत स्वप्रतिकृति मनसा वीक्ष्य जातानुकम्पः ।

तेषां दृष्ट्वाऽथ चेष्टाः प्रतिगरुडगणाशङ्कया तुङ्गरोषः

सर्पन् दर्पोद्धतो नः शमयतु दुरितं सर्प सन्तान हन्ता ॥ २८ ॥

cAyA tArkshyAn aheenAm phaNamaNi mukura SreNi vispashTa bimbAn

traaNa apekshA dhrta svapratikrti manasA veekshya jAta anukampa: |

teshAm drshTvA atha ceshTaa: pratigaruDa gaNa aaSankayA tungarosha:

sarpan darpOddhato na: Samayatu duritam sarpa santAna hantA ||

Meaning

May Garuda who, first took pity on the serpents seeing his form reflected on the gem of their hoods, thinking that they were trying to propitiate him, later got angry when they started moving around suspecting that they were gathering support from others like him and destroyed them.

The form of Garuda, cAyA tArkshyAn, is reflected in the head-jewel of the serpents, phaNamaNi mukura SreNi vispashTa bimbaan. He thought that they are bearing his form out of fear and wish to propitiate him, traana apekshA dhrta sva pratikrti. So he took pity on them seeing what they have done, veekshya jAathAnu kampah. But when he saw the forms on the hoods moving hither and thither he suspected that the serpents have mustered the support of other garudas against him, pratigaruDa gaNa aaSankayAa, and got angry, tungaroshah. He moved about, sarpan with arrogance destroying the clan of serpents, sarpa santana hanthA. May that Garuda destroy our sins, duritam, also!

The word **sarpa** is used in the sense of serpents as well as the verb **sarp**, to move.

sadagopan.org

sarpa hanta

SLOKAM 29

उच्छ्वासाकृष्ट तारागण घटित मृषा मौक्तिकाकल्प शिल्पः

पक्ष व्याधूत पाथो निधि कुहर गुहा गर्भदत्तावकाशः ।

दृष्टिं दंष्ट्राग्र दूतीं पृथुषु फण भृतां प्रेषयन्नुत्तमाङ्गेषु

अङ्गैरङ्गानि रुन्धन्नवतु पिपतिषुः पत्रिणामग्रणीनः ॥ २९ ॥

ucchvAsAkrshTa tArAgaNa ghaTita mrshA mauktikaKalpa Silpa:

paksha vyAdhUta pAtho nidhi kuhara guhA garbha dattAvakASa: |

drshTim damshTrAgra dUteem prthuShu phaNa bhrtAm preshayam

uttamAngeshu

angai: angAni rundhan na: avatu pipatishu: patriNaam agraNee: na: ||

Meaning

May Garuda who was adorned by the stars drawn towards him by his breath like pseudo-pearls, who made a hole in the sea by the flutter of his wings enabling him to enter the netherworld, whose glance went before his fangs and struck the heads of the serpents and who poised by pressing his limbs with his wings to leap on the serpents, protect us.

Garuda wanted to enter the netherworld to attack the serpents where they live, and the force of his breath drew the stars around him, **ucchavAsAkrshTa tArAgaNa**, and it looked as though he is adorned with false pearls, **mrshAmauktika**. His powerful wings made a dent in the middle of the sea, **paksha vyAadhUta pAtho nidhi**, and made way for him to enter, **kuhara guhA garbha dhattAvakaaSa**: the nether world. He fixed his eyes on the serpents even before his fangs sank into them and hence the glance seem to forewarn the serpents that his fangs will descend on them soon, **damshTrAgra dUteem**

dhṛṣṭim. He was poised to swoop down, pipatishu: with holding his wings to his side pressing his legs and other parts of the body, angai: angAni rundhan, with the wings.

Garuda is referred to as patriNaam agraNee:, the first and foremost among the birds.

SLOKAM 30

आ वेधः सौध शृङ्गादनुपरत गतेराभुजङ्गेन्द्रलोकात्

श्रेणी बन्धं वितन्वन् क्षण परिणमितालात पातप्रकारः ।

पायान्नः पुण्य पाप प्रचय मय पुनर्गर्भ कुम्भी निपातात्

पाताळस्यान्तराळे बृहति खगपतेर्निर्विघातो निपातः ॥ ३० ॥

aa vedha: saudha SrngAt anuparata gate: abhujangendralokAt

SreNee bandham vitanvan kshaNa pariNamita aalAta pAta prakAra: |

pAyAt na: puNya pApa pracaya maya puna: garbha kumbhee nipAtAt

pAtaaLasya antaraaLe brhati khagapate: nirvighAta nipAta: ||

Meaning

May the leap of the king of birds from the world of Brahma till the world of serpents through the wide gap of the netherworld, uninterrupted and like instant firebrand, protect us from falling into the terrible hell of entering into the womb for rebirth through the hosts of puNya and papa.

From the world of Brahma, aa vedha: saudha SrngAt, the fall of Garuda till the world of serpents, aa bhujangendra lokAt, through the wide gap of the netherworld, brhati pAtaaLasya antaraaLe, is uninterrupted and swift like an instant firebrand, kshana pariNamita aalAta pAta.

The rebirth necessitating the entry into the womb, which is compared to the hell called kumbheepaaka, which is supposed to be the hottest of all the hells, is due to the karma resulting in both punya and papa. As actions both meritorious or otherwise cause rebirth they are equally shunned by the wise. That is why karma yoga and bhakthi yoga are prescribed in which the actions are done

without expectation of any result and as an offering to God. The incessant leaps into the world of serpents in the act of destroying them are compared to the instant fall of the firebrands which is capable of preventing us from falling into the hell of rebirth.

sadagopan.org

Thirunarayur Kalgarudan

SLOKAM 31

प्रत्यग्राकीर्णं तत्तत्फण मणिनिकरे शङ्कुला कोटि वक्रं

तुण्डाग्रं संक्षुण्वानः कुलगिरि कठिने कर्परे कूर्मभर्तुः ।

पाताळ क्षेत्रे पक्व द्विरसन पृतना शालि विच्छेद शाली

शैलीं नः सप्त शैली लघिमद रभसः सौतु साध्वीं सुपर्णः ॥ ३१ ॥

pratyagra AkeerNa tat tat phaNa maNi nikare Sankula koTi vakram

tuNDaagram samkshNuvAna: kulagiri kaThine karpare koorma bhartu: |

paataaLa kshetra pakva dvirasana prtana Saaali viccheda Saalee

Saileem na: sapta Sailee laghimada rabhasa: sautu sAdhveem suparna: ||

Meaning

May Garuda, who, sharpening his beak crooked like the blade of a scythe on the gems from the hoods of the serpents, which are strewn around on the back of the tortoise bearing the earth, hard like a mountain, reaps the harvest of the ripe crop of serpents in the field of paataaLa and who has the speed that makes the seven mountains of the world light, bestow all good to us.

It is usual for a farmer reaping a harvest to sharpen his scythe on sand strewn on a rock. Here the serpents are the ripe crop, **paakva dvirasana prtana Saalee** in the field that is **paathaala, paataalakshethra**. The scythe is the curved beak of Garuda, **sankulakotivakram tundagram**. He whetted the beak on the gems strewn around from the hoods of the serpents, **aakeernaphanamani nikara**, like the fresh, **pratyagra**, sand. The stone on which he sharpened his beak is the earth itself borne by the tortoise whose back is hard like the **kulaparvatha**. Then Garuda harvested the crop of serpents with such force that the speed of his action lightened the seven mountains of the earth so that they were

displaced.

The seven mountains mentioned are those which are supposed to exist in each division, of the continent. They are, Mahendhra, Malaya (mly), Sukthimaan, rkshaparvatha, Vindhya, Paariyaathra and Kulaparvatha which is the most important of these.

sadagopan.org

Scythe like beak - GarudazhvAr at Balaji Temple - Jakarta

SLOKAM 32

पर्यस्यत् पन्नगीनां युगपदसमयानर्भकान् गर्भकोशाद्

ब्रह्म स्तम्ब प्रकम्प व्यतिषजदखिलोदन्वदुन्निद्र घोषम् ।

चक्षुश्चक्षुः श्रुतीनां सपदि बधिरयत् पातु पत्रीश्वरस्य

क्षिप्र क्षिप्त क्षमाभृत् क्षणघटित नभः स्फोटमास्फोटितं नः ॥ ३२ ॥

paryasyat pannageenAm yugapat asamayAn arbhakAn garbha koSaad

brahma stamba prakampa vyatishajat akhila udanvat unnidra ghosham |

cakshu: cakshu: SruteenAm sapadi badhirayat pAtu patreeSvarasya

kshipra kshipta kshamAbhrat kshaNaghaTita nabha: sphoTam AsphoTitam na: ||

Meaning

May the sound of Garuda striking his arms triumphantly, which aborted the foetus from the wombs of the female serpents, made all beings, from Brahma to a blade of grass tremble, and agitated the ocean; the tumultuous noise of which deafened the ears of the surviving serpents, which at once uprooted the mountains and blasted the sky instantly, protect us.

Garuda while destroying the serpents stroked his arms triumphantly, **aasphoTitam**. That sound made the foetus slip from the womb of the female serpents, **paryasyat pannageenAm arbhakAn arbhakoSaat**. All beings right from Brahma till a blade of grass, **brahmastambaparakampa** trembled. The oceans were agitated which made a tumultuous noise with the waves, **akhila udhanvat unnidraghosham** that deafened the ears of the serpents, **cakshu: SruteenAm cakshu: sapadi badhirayat**. Mountains were disturbed, **kshipra kshipta kshamaabrth** and the sky was blasted, **nabhassphoTam** as though by explosives.

SLOKAM 33

तोय स्कन्धो न सिन्धोः समघटत मिथः पक्ष विक्षेप भिन्नः

पाताळं न प्रविष्टं पृथुनि च विवरे रश्मिभिस्तिग्मरश्मेः ।

तावद्ग्रस्ताहि वक्त्र क्षरित विषमषी पङ्क कस्तूरिकाङ्कः

प्रत्यायातः स्वयूथ्यैः स्थित इति विदितः पातु पत्रीश्वरो नः ॥ ३३ ॥

toya skandho na sindho: samaghaTata mitha: paksha vikshepa bhinna:

paataaLam na pravishTam prthuni ca vivare raSmibhi: tigma raSme: |

tAvat grastAhi vaktra ksharita vishamashee pankha kastoorikaAnka:

pratyAyAta: svayoothyai: sthita iti vidita: pAtu patreeSvaro na: ||

Meaning

May Garuda who went to paathaLa and returned so swiftly, with the mark on his forehead of the poison that flowed from the mouths of the serpents he ate, like a mark of kashthuri, even before the sea which was parted by the shaking of his wings rejoined, before the rays of the Sun even entered through the gap into paathaLa that his kith and kin were never even aware of his absence, protect us.

The sea was parted by Garuda shaking his wings and there was a hole made towards paathaLa through which he entered in. His movement was so swift that he returned even before the sea rejoined, *thoyaskandhah na sindhoh*, and the rays of the Sun entered into paathaLa, *paathaLam na pravishTam raSmibhih tigma raSmeh* through the wide gap, *prtuni vivare* created by him. Not only that but his relatives never even knew of his movements and thought that he was with them all the time, *svayoothyaih sthita iti viditah*. He adorned his forehead with the poison of the serpents that flowed from their mouths

when he swallowed them, grasta ahi vaktra ksharita vishamasheepanka
kastoorika anka: as it was black and resembled kashthoori.

SLOKAM 34

बद्धस्पर्धैरिव स्वैर्बहुभिरभिमुखैरेककण्ठं स्तुवाने

तत्तद्विश्वोपकार प्रणयि सुरगण प्रार्थित प्राणरक्षे ।

पायान्नः प्रत्यहं ते कमपि विषधरं प्रेषयामीति भीते

संधित्सौ सर्पराजे सकरुणमरुणानन्तरं धाम दिव्यम् ॥ ३४ ॥

baddhaspardhai: iva svai: bahubhi: abhimukhai:yEka kaNTham stuvAne

tattat viSvopakAra praNayi suragaNa prArthita praaNarakshe |

pAyAt na: pratyaham te kamapi vishadharam preshayAmi iti bheete

sandhitsau sarparaaje sakaruNam aruNa anantaram dhAma divyam ||

Meaning

May the divine splendour that was born after AruNa (Garuda), who was prayed by the serpents together with their clan vying each other, who was entreated by the devas bent on sustenance of the respective regions, who, with mercy, entered into a treaty with the king of serpents that Garuda will be sent one serpent a day, protect us.

Garuda destroyed the serpents in the paathaala and the surviving ones, competing with each other, baddhasparhaih iva, prayed to him to show mercy in one voice, yEkakaNTham stuvAne, and the king of serpents agreed to send one serpent everyday as his food, pratyaham te kamapi vishadharam preshayAmi iti, and the devas who were interested in protecting the respective regions also entreated him, upakAra praNayi suragaNa prArthita praaNarakshe, to stop the mass destruction. The divine glory that was Garuda, dhAmadivyam, who was the younger brother of Aruna, aruNAnantaram, agreed to it.

SLOKAM 35

क्वाप्यस्थना शर्कराढ्यं क्वचन घनतरासृक्छटा शीघुदिग्धं

निर्मोकैः क्वापि कीर्णं विषयमपरतो मण्डितं रत्नखण्डैः ।

अध्यारूढैः स्ववारेष्वहमहमिकया वध्य वेषं दधानैः

काले खेलन् भुजङ्गैः कलयतु कुशलं काद्रवेयान्तको नः ॥ ३५ ॥

kva api asthna SarkaraaDhyam kvacana ghanatara asrkchaTaa Seedhudigdham

nirmokai: kva api keerNam vishayamaparato maNDitam ratnakhaNDai: |

adhyArooDhai: svavAreshu ahamahamikayA vadhya vesham dadhAnai:

kAle khelan bhujangai: kalayatu kuSalam kAdraveyAntako na: ||

Meaning

May Garuda, who ate the serpents where their bones were heaped like stones in one place, their dried up blood was smeared in another, in yet another place their outer skins were strewn around and in some other place was adorned the gems from their hoods, and who played with the serpents who vied with each other to come and seat themselves in the prearranged place to be killed by him on their appointed day, do good to us.

The king of serpents according to the agreement made, sent one serpent per day and Garuda ate them in turn. On the rock on which they used to place themselves was found with their bones heaped as stones in some part, kvApi asthna SarkaraaDhyam, with the solidified blood smeared on another as with wine, kvacana ghanatara asrkchaTaa Seedhudigdham, with their outer skins strewn around in another part, kva api nirmokai: keerNam and the gems from their hoods adorning yet another part, aparata: ratnakhanDai: maNditam. The serpents came willingly in order to save their clan and competed with each

other, ahamahamikayA svavAreshu adhyaarooDhai: to take their turn. Garuda played with them before eating them.

sadagopan.org

Garudan - Katmandu, Nepal

४ परिष्कारवर्णकः

4. parishkAra varNakam

SLOKAM 36

वामे वैकुण्ठ शय्या फणिपति कटको वासुकि ब्रह्मसूत्रः

रक्षेन्नस्तक्षकेण ग्रथित कटितटश्चारु कार्कोट हारः ।

पद्मं कर्णेऽपसव्ये प्रथिमवति महा पद्ममन्यत्र बिभ्रत्

चूडायां शङ्खपालं गुळिकमपि भुजे दक्षिणे पक्षिमल्लः ॥ ३६ ॥

vAme vaikunTha SayyA phaNipati kaTako vAsuki brahmasUtra:

rakshat na: takshakeNa grathita kaTitaTa: cAru kArkoTa hAra: |

padmam karNe apasavye prathimavati mahA padmam anyatra bibhrat

cooDaayAm SankhapAlam guLikaMapi bhuje dakshiNe pakshimalla: ||

Meaning

May Garuda, who wears Sesa as his bracelet, Vaasuki as his sacred thread, Thakshaka as his girdle, KArkoTaka as his garland, serpent named Padma in his big right ear, MahApadma in the left, SankhapAla on his crown and GuLiKa on his right arm, protect us.

Garuda is wearing the eight prime serpents as his ornaments. **Adhishesha** the bed of the Lord is his bracelet. **Vasuki** forms his sacred thread. He wears **Thakshaka** as his girdle. **Karkotaka** adorns his chest as a garland. The serpents **Padma** and **MahApadma** are his earrings. **SankapAla** shines as his crown jewel and **GuLiKa** is worn on his right arm.

SLOKAM 37

वत्त्याभ स्वस्तिकाग्र स्फुरदरुण शिखा दीप्र रत्नप्रदीपैः

बध्नद्भिस्तापमन्तर्बहुळ विषमषी गन्ध तैलाभिपूर्णैः ।

नित्यं नीराजनार्थं निज फण फलकैर्घूर्णमानानि तूर्णं

भोगैरापूरयेयुर्भुजग कुलरिपोर्भूषणानीषणां नः ॥ ३७ ॥

varttyAbha svastikAgra sphuradaruNa Sikha deepra ratnapradeepai:

badhnadbhi: tApam antarbahuLa vishamashee gandha tailAbhi poorNai: |

nityam neerAjanArtham nija phaNa phalakai:ghoorNamAnAni toorNam

bhogai: Apoorayeyu: bhujaga kula ripo: bhUshaNAni IshaNAma na: ||

Meaning

Let the serpents, who show mangalaarathi to Garuda by their continuous movements with their gems on the top of their heads as the flame of the lamp which is their broad hoods, the wick being the rays of the gems and the poison which makes their hoods hot as the oil of the lamp, fulfill our wishes.

After the description of the terrible acts of Garuda towards the serpents, now Desika lapses back into poetic fervour by the portrayal of the movements of the serpents on Garuda which looks as though they are showing mangalaarathi to him. The wide hoods of the serpents are the lamp and the gems shining red at the tip of the hoods are the flames and the rays emitted by the gems are like the wicks. By the poison in their mouths the hoods are always hot in the middle like a lamp. Hence it appears as though they are doing neerajana to Garuda.

By this Desika indicates that the main serpents Sesha, kabuki and others have

shed the enmity towards Garuda and become his devotees. Hence Desika appeals to them to fulfill the wishes as one would entreat the attendants or the nithyasooris of the Lord.

sugganahalli garudan - thanks SrI Sridhar

Garuda with his patni - Rudra - sculpture - belur - thanks SrI Sridhar

SLOKAM 38

अङ्ग प्रत्यङ्ग लीनामृतरस विसर स्पर्श लोभादिवान्त-

स्त्रासाद्द्रासानुबन्धादिव सहज मिथोवैर शङ्कोत्तरङ्गात् ।

रुद्रागाढोपगूढोच्छ्वसन निबिडित स्थान योगादिवास्मद्-

भद्राय स्युर्भजन्तो भगवति गरुडे गाढतां गूढपादः ॥ ३८ ॥

anga pratyanga leena amrtarasa visara sparsha lobhAt iva anta-

strAsAt hrAsa anubandhAt iva sahaja mitho vaira Sanka uttarangAt |

rudrA gaaDhopagooDha ucchvasana nibiDita sthAna yogAt iva asmat

bhadrAya syu: bhajanto bhagavati garuDe gADhatAm gUDhapAda: ||

Meaning

Let the serpents which cling to the body of Garuda, as though desirous of tasting the nectar adhering to his limbs, or cringing out of fear of the natural enmity he has with them, or as though they are kept in place by the exhaling breath of Garuda when he embraced his beloved Rudra, do good to us.

The serpents are clinging to the body of Garuda and Desika gives three different reasons for this.

anga pratyang leena amrtarasa visara lobhAt iva- as though they are longing to taste the nectar that adheres to the limbs of Garuda

sahaja vaira sankA uttarangAt antastrAsAt hrAsa anubandhAt iva -as though they were cringing with excessive fear inside due to the memory of the natural enmity between them and Garuda.

rudrA gaaDhOpa gooDha ucchavasana nibiDita stAnayogAt iva - When Garuda

embraces his beloved, Rudra his heavy breathing presses them into place.

Here serpents are referred to as **gooDhapAadAh**, which means hidden feet, as they have no feet. Desika continues the idea expressed in the last sloka of appealing to the serpents to do good to the devotees.

SLOKAM 39

कोटीरे रत्नकोटि प्रतिफलिततया नैकधा भिन्नमूर्तिः

वल्मीकस्थान् स्वयूथ्यानभित इव निजैर्वेष्टनैः क्लृप्तरक्षः ।

क्षेमं नः सौतु हेमाचल विधृत शरन्मेघ लेखानुकारी

रोचिश्चूडाल चूडामणिरुरग रिपोरेष चूडाभुजङ्गः ॥ ३९ ॥

koTeere ratnakoTi pratiphalitatayA naikadhA bhinnamoorti:

valmEEKasthAn svayoothyAn abhita iva nijai: veshTanai: kluptaraksha: |

kshemam na: sautu hemAcala vidhrta Sarat megha lekha anukAree

roci: chooDaala chooDamaNi: uraga ripo: yEsha cooDaa bhujanga: ||

Meaning

Let Sankhachoda, whose form getting reflected in the multitude of gems in the crown of Garuda, giving an impression that he is surrounding all the serpents in his abode to protect them and who gives the appearance of a row of autumn clouds on the golden mountain Meru by his white body with the gems on his hoods on the golden hued Garuda, protect us.

Starting with this sloka Desika describes in detail each serpent forming the ornament for Garuda. Here he describes Sankhachoda who is worn on the crown, **cooDaabhujangah** of Garuda. His form is reflected on the precious stones in the crown of Garuda, **koTeere ratnakoTipratiphalita**. When he is moving round, **abhitha nijaih veshTanaih** it looks as though he is surrounding the serpents of his abode, whom he is protecting, **valmEEKasthaan svayoothyAn kluptarakshah iva**. His hoods containing gems which shine bright, **rocicooDaalacooDaamaNih** on his white body at the top of the golden body of Garuda presents a picture of a row of autumn clouds on the golden mount Meru,

hemAcala vidhrta SaranmeghalekhA.

Garudan - Sri Ranganatha Temple - Pomona - New York

sadagopan.org

SLOKAM 40

द्राघीयः कर्णपाश द्युति परिभवन व्रीळयेव (व्रीडयेव) स्वभोगं

संक्षिप्याश्नन् समीरं दरविनतमुखो निःश्वसन् मन्दमन्दम् ।

आसीद्द्रण्डभित्ति प्रतिफलन मिषात् क्वापि गूढं विविक्षुः

क्षिप्रं दोषान् क्षिपेन्नः खगपति कुहना कुण्डलः कुण्डलीन्द्रः ॥ ४० ॥

drAagheeya: karNapaasA dyuti paribhavana vreeLayA (vreeDayA) iva svabhogam

samkshipya aSnan sameeram dara vinata mukha: ni:Svasan mandamandam |

aaseedat gaNDabhitti pratiphalana mishAt kvApi gooDham vivikshu:

kshipram doshAn kshipet na: khagapati kulanA kuNDala: kuNDaleendra: ||

Meaning

Let the great serpent that forms the pseudo earrings of Garuda, which is put to shame by the lustre of the big ears of Garuda and contracting its body, breathing slowly and eating wind with bent head, wishes to hide itself under the pretext of reflecting on the wall-like cheek of Garuda, destroy our sins soon.

Two serpents, padmam and mahaapadmam are positioned near the ears of Garuda like his earrings, kuhakakunDala. They contract their body, svabhogam samkshipya, and breathe slowly, mandam mandam niSvasan with bent heads, daravinatamukha eat only wind, sameeram aSnan. This, Desika says is due to their shame on seeing the lustre of the big ears of Garuda, draagheeyah karNapaasA dyuti paribhavana vreeLayA iva. They get reflected on his cheeks which are wide like a wall, gaNDabhitti and it looks as though seeking some place to hide themselves, gooDham vivikshuh they have chosen the wall of his cheeks to hide behind under the pretext of being reflections, pratiphalana mishAt.

Garudan with his Serpent garland

SLOKAM 41

वालाग्रग्रन्थि बन्धग्रथित पृथुशिरो रत्न सन्दर्शनीयः

मुक्ताशुभ्रोदराभो हरिमणिशकल श्रेणि दृश्येतरांशः ।

विष्वग्दम्भोळि धारा व्रण किण विषमोत्तम्भन स्तब्ध वृत्तिः

व्याळाहारस्य हृद्यो हरतु स मदघं हार दर्वीकरेन्द्रः ॥ ४१ ॥

vAlAgra granthi bandha grathita prthuSiro ratna sandarSaneeya:

muktA Subhra udara aabha: harimaNi Sakala SreNi drSya itarAmSa: |

vishvag dambhoLi dhArA vraNa kiNa vishama uttambhana stabdha vrtti:

vyaaLa aahArasya hradyo haratu sa madagham hAra darveekarendra: ||

Meaning

The serpent which form the garland of Garuda, and shines with the gem on the big head knotted together with its tail and his stomach like pearls and other parts of his body like blue sapphire, his movement obstructed by the various bruises made on the body of Garuda, destroy my sin.

The serpent **Karkotaka** rests on the chest of Garuda like a garland, his tail knotted with his head and the gem on his head shines, **vAlAgra granthibandha grathita prthuSiro ratna:** like the central pendant of the garland. His white body with blue colour in parts resembles a pearl necklace strung with blue sapphires in between, **muktA Subhra udaraabha harimaNi Sakala SreNi drSya itharAmSah.** His free movement is obstructed by the bruises on the body of Garuda made by the vajrayudha.

Desika uses the word **vyaaLa aahAra** for Garuda meaning serpent-eater and darveekara for serpent, meaning, darvee, as the hand, kara.

SLOKAM 42

वैकक्ष्य स्रग्विशेषच्छुरण परिणमच्छस्र बन्धानुबन्धः

वक्षः पीठाधिरूढो भुजगदमयितुर्ब्रह्मसूत्रायमाणः ।

अश्रान्त स्वैर निद्रा विरचित विविधोच्छ्वास निःश्वास वेग-

क्षामोच्छूनाकृतिर्नः क्षपयतु दुरितं कोऽपि कद्रू कुमारः ॥ ४२ ॥

vaikakshya sragviSeshacchuraNa pariNamat Sastra bandhAnubandha:

vaksha: peeThAdhirooDho bhujaga damayitu: brahma sootrAyamaaNa: |

aSrAnta svaira nidrA viracita vividha ucchvAsa ni:SvAsa vega

kshAma ucchoona aakrti: na: kshapayatu duritam ka: api kadroo kumAra: ||

Meaning

Let the extraordinary serpent which shines as the sacred thread on the chest of Garuda, attaining the status of the band binding the weapons attached to the body being joined with the garland and its body expanding and shrinking due to the inhaling and exhaling while so peacefully sleeping on the chest of Garuda, destroy our sins.

The serpent Vasuki forms the sacred thread of Garuda, **bhujaga damayitu: brahma sootraayamaaNa:** because it is worn from left shoulder down the left and joined with the garland, **vaikakshya srag viSeshacchuraNa**. On his chest it looks like the band, **Sastrabandha**, usually worn by the warriors to keep their weapons in place. It sleeps peacefully, **aSrAnta svaira nidhrA**, being freed from the fear of destruction on the chest of Garuda and its inhalation and exhalation makes its body expand and contract, **kshAma ucchoona aakrti:**

The words used for Garuda and Vasuki are **bhujaga damayitu:**, meaning "of the

one who subdues the serpents" and kadroo kumAara, meaning the son of Kadru.

sadagopan.org

Namakkal GarudAzhvAn - Thanks:Sri.Sridhar

SLOKAM 43

श्लिष्यद्रुद्रासुकीर्तिं स्तन तट घुसृणालेप संक्रान्तसार-

स्फारामोदाभिलाषोन्नमित पृथुफणा चक्रवाळाभिरामः ।

प्रायः प्रेयः पटीरद्रुम विटप धिया श्लिष्ट पक्षीन्द्र बाहुः

व्याहन्यादस्मदीयं वृजिनभरमसौ वृन्दशो दन्दशूकः ॥ ४३ ॥

Slishyat rudrA sukeerti stana taTa ghusrNa aalepa sankrAnta sAra

sphAra aamoda abhilAsha unnamita prthuphaNaa cakravaaLa abhirAma: |

prAya: preya: paTeeradruma viTapa dhiyA ShlishTa paksheendra bAhu:

vyAhanyAt asmadeeyam vrjina bharam asau brndaSo dandaSooka: ||

Meaning

Let the serpent which looks beautiful with its wide circular hood raised high with the desire for the scent of the sindhoor on the chests of the wives Rudra and Sukeerti who embrace Garuda and who is wound round the arms of Garuda thinking that they are the branches of sandalwood tree, destroy the heaps of our sins.

The two serpents *Sesha* and *GuLiKa* form the armlets of Garuda. The wives of Garuda, *Rudra* and *Sukeerti* embrace him and the kumkum paste on their breasts stick to his chest and the serpents desirous of the smell, *ghusrNaalepa sankrAanta sArA sphAra aamoda abhilAsho* raise their hoods high to reach that and their big hoods are circular when spread out, *prtuphaNaa cakravaaLa abhirAma:*, and beautiful.

The body of Garuda resembles a sandal tree and his arms are like its branches. Since the serpents are fond of sandalwood tree the two serpents are wound

round the arms of Garuda.

Wives of Garuda

sadagopan.org

SLOKAM 44

ग्रस्तानन्तर्निविष्टान् फणिन इव शुचा गाढमाश्लिष्य दुःख्यन्

क्षुण्णानेकः स्वबन्धून् क्षुधमिव कुपितः पीडयन् वेष्टनेन ।

व्याळस्ताक्षर्योदरस्थो विपुलगळगुहावाहि फूत्कारवात्या

पौनः पुन्येन हन्यात् पुनरुदरगुहागेह वास्तव्यतां नः ॥ ४४

grastAn anta: nivishTaan phaNina iva SucA gaaDham aaSlishya du:khyan

kshuNNAan yEka: svabandhoon kshudham iva kupita: peeDayan veshTanena |

vyaaLa: tArkshya udarastho vipula gaLa guhA vAhi phootkAra vAtyA

pauna: punyena hanyAt puna: udara guhA geha vAstavyatAm na: ||

Meaning

Let the big serpent which is singly wound round the stomach of Garuda, as though embracing the serpents of its clan swallowed by him and crumbled to pieces, and crushing him out of anger or prevent his hunger by tightly wrapping his stomach and gives out strong breath with the sound of 'phoot' out of his cave like neck, prevent us from abiding in the cave of the stomach, (womb) again.

The serpent **Thakshaka** seen tightly wound round the stomach of Garuda, seems to embrace the serpents in his stomach which were eaten by him and crushed to pieces as though in grief, **grastAnanta nirvishTaan phaNina iva SucA**. He perhaps wraps himself around the stomach of Garuda out of anger, **kupita:**, or to prevent him from getting hungry, **kshudham peeDayan iva** and eating the serpents again. Thakshaka also emits often, **pauna: punyena**, a strong wind which comes out of his cave-like neck with a sound of 'phoot', **vipula gaLaguhA vAhi phootkAra vAtyA**. Desika says that let the serpent who is wound round the

stomach of Garuda prevent us from residing in the stomach (womb) of a mother, which is like a cave, again, puna: udara guhA geha vAsthavyatAm hanyAt.

innambur Garudotsavam

SLOKAM 45

गाढासक्तो गरुत्मत्कटितट निकटे रक्त चण्डातकाङ्के

फड्त्काञ्ची महिमना फणिमणि महसा लोहिताङ्गो भुजङ्गः ।

सत्ता सांसिद्धिकं नः सपदि बहुविधं कर्मबन्धं निरुन्ध्याद्

विन्ध्याद्यालीन सन्ध्या घन घटित तटित्कान्ति चातुर्य धुर्यः ॥ ४५ ॥

gaaDaasakta: garutmat kaTitaTa nikaTe rakta caNDaataka anke

phakkat kAncee mahimna phaNimaNi mahasA lohitaAngo bhujanga: |

sattA sAmsiddhikam na: sapadi bahavidham karmabandham nirundhyAd

vindhya adri aaleena sandhya ghana ghaTita taTit kAnti cAturya dhurya: ||

Meaning

Let the serpent **Thakshaka**, who is clinging to **Garuda**, near his red garment on the hip, forming his girdle, and looking like a lightning on the evening cloud at the top of the **Vindhya Mountain** due to its body being rendered red by the gem on his hood, destroy our ever existing bondage due to various karma.

This sloka is also about **Thakshaka** who forms the girdle of **Garuda**. The gem on his hood makes him appear red, **phaNamaNi mahasA lohitaAnga:** and also he is clinging near the red garment on the hip of **Garuda**, **ghaaDaasaktho garutmat kaTitaTa nikaTe**, and his white body is shining like a lightning on the red evening clouds on the **Vindhya mountain**, **vindhya adri aaleena sandhya ghana ghaTita taTit**, the legs of **Garuda** being compared to the **Vindhya mountain** due to their massive form.

The next five slokas describe the service of **Garuda** to the Lord.

५ अद्भुतवर्णकः

5. adbhuta varNakam

SLOKAM 46

वेगोत्तानं वितानं व्यजनमनुगुणं वैजयन्ती जयन्ती

मित्रं नित्याभ्यमित्रं युधि विजयरथो युग्ययोगानपेक्षः ।

दासो निष्पर्युदासो दनु तनय भिदो निःसहायः सहायः

दोधूयेतास्मदीयं दुरितमधरिताराति पक्षैः स्वपक्षैः ॥ ४६ ॥

vegottAnam vitAnam vyajanamanuguNam vaijayantee jayantee

mitram nitya abhyamitram yudhi vijayarathO yugya yoga anapeksha: |

dAsO nishparyudAsa: danu tanaya bhido nissahAya: sahAya:

dodhUyeta asmadeeyam duritamadharita arAti pakshai: svapakshai: ||

Meaning

May Garuda, who serves the Lord as covering over the head, fan, flag, friend who always opposes the enemies, the chariot without horses securing victory, a servant who cannot be ignored and a helper who needs no help, shrug off our sins as he did the enemy forces with his wings.

Garuda serves the Lord in various ways. When He goes out Garuda goes speedily and forms a covering, **vegottAnam vitAanam** on His head. He also serves the Lord as a fan, **vyajanam**, to refresh Him. He is the victory symbol in the flag, **vaijayanthee jayantee**, of the Lord and is a friend to the Lord in his fight against those who oppose Him, **nitya abhyamitram mitram**. In battle he serves

as the chariot of the Lord that needs no horses, **yuga yoga anapeksha vijayarathah**. Therefore even if the Lord ignores His other servants Garuda cannot be ignored, **nishparyudAsa: dAsah**. He helps the Lord in all His ventures but he himself needs no help from anyone else, **nissahAya: sahAya:**. How does he do this is illustrated in the next four slokas.

Desika says that Garuda with his wings, which quelled the forces of enemies, **adharitA arAti pakshai: svapakshai:**, may scatter our sins also.

In this sloka the mastery of Desika of the language can be seen in his employing the pairs of words similar sounding and giving different or opposite meaning like **vaijayantee-jayantee**, **abhyamitram-mitram**, **paryudAsa-dAsa** and **nissahAya-sahAya**.

nissahAya: sahAya:

sadagopan.org

vedasreni garudavAhanam

SLOKAM 47

उक्षा दक्षान्तकस्य स्वलति वलजितः कुञ्जरः खंजरीतिः

क्लान्तो धातुः शकुन्तोऽनुग इति दयया सामि रुद्धस्यदोऽपि ।

ग्राहग्रस्त द्विपेन्द्र क्षति भय चकिताकुण्ठवैकुण्ठ चिन्ता-

नासीरोदार मूर्तिर्नरक विहतये स्ताद्विहङ्गेश्वरो नः ॥ ४७ ॥

ukshA dakshAntakasya skhalati valajita: kunjara: khanja reeti:

klAntO dhAtu: Sakunta: anuga iti dayayA sAmi ruddha syadOapi |

grAha grasta dvipendra kshati bhaya cakita akuNTha vaikuNTha cintA

naaseera udAra moorti: naraka vihataye stAt vihangeSvara: na: ||

Meaning

May Garuda, who halved his speed out of pity seeing that the bull of Lord Siva faltered and the elephant of Indra was crippled and the Swan of Brahma was fatigued by his speed, but transformed himself according to the will of the Lord, who was hurrying anxiously to save the elephant Gajendra from the clutches of the crocodile, prevent us from going to hell.

The Lord seeing the plight of Gajendra, *grAha grasta dvipendra*, willed to save him from the clutches of the crocodile and hurried on Garuda anxiously. The speed of Garuda upset that of other divine vehicles, making the bull on which Lord Siva rode to falter, *ukshA dakshAntakasya skhalati*, and the *Airavatha*, the vehicle of Indra to become crippled, *valajita: kunjara: khanja reeti:* and the swan carrying Brahma became fatigued, *klAnto dhAtu: Sakuntah*. So out of pity, Garuda reduced his speed by half. But seeing that the Lord wished to hurry, and that His will could not be obstructed, *akuNTha vaikuNTha cintA*, he made his form suitable to carry Him fast.

sadagopan.org

Garudan with Anjaneyar

Bindingnavale - Karnataka (Thanks:Sri.Sridhar)

SLOKAM 48

वेगोद्वेलः सुवेलः किमिदमिति मिथो मन्त्रितो वानरेन्द्रैः

मायामानुष्य लीलामभिनयति हरौ लब्धसेवा विशेषः ।

वैदेही कर्णपूर स्तबक सुरभिणा यः समाश्लेषि दोष्णा

तृष्णा पारिप्लवानां स भवतु गरुडो दुःख वारिप्लवो नः ॥ ४८ ॥

vegOdvela: suvela: kimidam iti mitho mantritO vAnarendrai:

mAyA mAnushya leelAm abhinayati harau labdha sevA viSesha: |

vaidehee karNapoora stabaka surabhiNaa ya: samaaSleshi doshNaa

trshNaa pAriplavAnAm sa bhavatu garuDo dukkha vAriplavo na: ||

Meaning

May Garuda, who served the Lord when He acted as a man in Ramavathara, by reaching Him so fast that the monkey warriors were amazed not knowing who he was, and who was embraced by Rama, whose shoulders wore the fragrance of the flowers worn by Seetha on her ears, be the boat for us, who are agitated by mean desires, from the sea of sorrow.

The Lord incarnated as Rama to destroy Ravana and acted like a man, **mAyA mAnushya leelA** throughout. During the battle with Ravana, Rama and LakshmaNa were hit by nagaasthra, sent by Indhrajith, son of RavaNa and lost consciousness. Then Garuda came there with such force and the serpents forming the nagaasthra ran away in fear. Then all who were struck by the nagaasthra were released and Garuda was embraced by Rama in gratitude. The shoulders of Rama when he embraced Garuda, says Desika, was fragrant with the scent of the flowers on the ears of Seetha. Thus he did the Ramakaarya effectively, playing his part as did the other devas who were born as vanaras.

Andal-perumal-garudan-Bangalore jayanagar temple - thanks SrI Sridhar

SLOKAM 49

दुग्धोदन्वत्प्रभूतः स्वक महिम पृथुर्विष्णुना कृष्णनाम्ना

पिञ्छाकल्पानुकल्पः समघटि सुदृढो यत्प्रदिष्टः किरीटः ।

वीरो वैरोचनास्त्र व्रण किण गुणितोदग्र निर्घात घातः

संघातं सर्पघाती स हरतु महतास्मदत्याहितानाम् ॥ ४९ ॥

dugdhOdanvat prabhoota: svaka mahima prthu: vishNunA krishNa nAmnA

pinchA aakalpa anukalpa: samaghaTi sudrDhO yatpradishTa: kireeTa: |

veerO vairOcana astra vraNa kiNa guNita: udagra nirghAta ghAta:

sanghAtam sarpaghAtee sa haratu mahatAm asmat atyAhitAnAm ||

Meaning

May that Garuda, his body marked by the wounds made by the vajra already which were redoubled by fighting with Virochana from whom the crown, as big as the milky ocean and great by the glory of the Lord, was brought and given to Lord Vishnu, incarnated as Krishna who fitted it on His head next to the peacock feathers, destroy our fierce sins.

Virochana, son of Prahlada, while serving the Lord in the milky ocean, once took away the crown of the Lord while He was asleep and went to paathaala. Garuda went to paathaala and fought with Virochana and brought back the crown only to find that the Lord Vishnu has taken incarnation as Krishna at that time. Then he came to Brindavan and gave the crown to Krishna. The crown which was as big as the milky ocean, and as great as the glory of the Lord, dugdhodanvat prabhoota: svaka mahima prthu:, was made suitable to fit next to the peacock feathers, picchA aakalpa anukalpa: samaghaTi, on the head of Krishna, sudrDho yatpradishTa: kireeTa:, by His own maya. The body of Garuda already marked

by the wounds from vajrayudha of Indra during the battle to bring the amrtha, was now marked by those from the weapons of Virochana and became doubled, *vairocana astra vraNa kiNa guNita udagra nirghAta ghAta:*.

sadagopan.org

Kanchi Garuda Sevai

Thanks:Sri.Diwakar

SLOKAM 50

रुन्ध्यात् संवर्त संध्या घनपटल कनत्पक्ष विक्षेप हेला-

वातूलास्फाल तूलाञ्चल निचय तुलाधेय दैतेय लोकः ।

आस्माकैः कर्म पाकैरभिगत महितानीकमप्रत्यनीकैः

दीव्यन् दिव्यापदानैर्दनुज विजयिनो वैजयन्ती शकुन्तः ॥ ५० ॥

rundhyAt samvarta sandhyA ghanapaTala kanat paksha vikshepa helA

vAtoola AasphAla toolAncala nicaya tula Aadheya daiteya lOKa: |

AasmAkai: karma pAkai: abhigatam ahita aneekam apratyaneekai:

deevyan divyApadAnai: danuja vijayinO vaijayantee Sakunta: ||

Meaning

May Garuda, by the shaking of whose wings that resemble the clouds in the evening of deluge, the crowd of demons are like cotton fleece by the wind resulting from it, who shines by his wonderful deeds and who forms the flag of victory of the Lord on His destruction of the demons, stop the fruits of our actions both good and bad.

When the Lord goes to fight with the asuras, Garuda forms the flag of Him, danuja vijayina: vaijayantee Sakunta: ensuring victory. His wings are like the clouds on the eve of deluge, samvarta sandhyA ghanapaTala, and when he flaps them playfully, paksha vikshepa helA, the army of asuras are like cotton fleece, toolAncala nicaya tula aadheya because they are scattered by the great wind produced by his wings, vAtoola aasphAla.

The next sloka describes the glory of Garuda.

sadagopan.org

Thirukkutanantai Garuda

SLOKAM 51

यत्पक्षस्था त्रिवेदी त्रिगुण जलनिधिर्लङ्घ्यते यद्गुणज्ञैः

वर्गस्त्रैवर्गिकाणां गतिमिह लभते नाथवद् यत्सनाथः ।

त्रैकाल्योपस्थितात् स त्रियुग निधिरघादायतात् त्रायतां नः

त्रातानेकस्त्रिधाम्नास्त्रिदश रिपु चमू मोहनो वाहनेन्द्रः ॥ ५१ ॥

yatpakshasthA trivedee triguNa jalanidhi: langhyate yadguNajn~ai:

varga: traivargikaaNaam gatimiha labhate nAthavad yat sanAtha: |

traikAlya upasthitAt sa triyuga nidhi: aghAt aayatAt trAyatAm na:

trAtAneka: tridhAmna: tridaSa ripu camU mOhanO vAhana indra: ||

Meaning

Desika gives threefold enumeration of the glory of Garuda in this sloka.

May Garuda, the embodiment of the Vedas since the three Vedas, rk, yajus and saama are found in his wings, those knowing whose attributes are able to cross over the ocean of three guNaas, by resorting to whom those who desire for the three attainments in this world attain salvation, who is the abode of the six qualities of Bhagavan, protected many, deluded the army of the enemies of devas, and who is the vehicle for the Lord, who has three supreme abodes, protect us from abundance of sins that occur in the three periods of time.

Garuda is the personification of Vedas, vedaathmaa, and the three Vedas, rk, yajus and saama are found in his wings, **yatpakshasthA trivedhee**. Knowing his three guNaas, jn~ana, wisdom, Sakthi, power and vibhoothi, glory, one crosses over the ocean of samsara made up of three guNaas, sattva, rajas and tamas, **triguNa jalanidhih**. Even those who desire the three purusharthas, dharma,

artha and kama, vargastraivargikaaNaam get the fourth, moksha, gatim iha labhate by resorting to Garuda as their master, yat sanaatha: as the Lord, nAthavat, is able to travel around, gatim labhate with his help. Here there is a pun on the word gathi, which means movement as well as state to be attained. Garuda possesses the six qualities of Bhagavan, triyuga nidhi: namely, jn~ana, bala, aisvarya, veerya, Sakthi and tejas. He has protected many during his exploits, trAta aneka: and deluded the enemies of devas, tridaSaa, who possess only three states of life, namely, childhood, boyhood and youth. Hence such Garuda may protect us from the abundance of sins that accrue during the three periods of time, past, present and future, traikAlya upasthitAt aayataat aghAt trAyatAm.

SLOKAM 52

सैकां पञ्चाशतं यामतनुत विनता नन्दनं नन्दयिष्यन्

कृत्वा मौळौ तदाज्ञां कवि कथक घटाकेसरी वेङ्कटेशः ।

तामेतां शीलयन्तः शमित विषधरव्याधि दैवाधिपीडाः

काङ्क्षा पौरस्त्य लाभाः कृतमितर फलैस्ताक्षर्यकल्पा भवन्ति ॥ ५२

saikAm pancaaSatam yAm atanuta vinatA nandanam nandayishyan

krtvA mauLau tat Aajn~Am kavi kathaka ghaTaa kesaree venkaTeSa: |

tAm yE+Am Seelayanta: Samita vishadhara vyAdhi daivAdhi peeDaa:

kAnkshA paurastya lAbhA: krtam itara phalai: tArkshya kalpA bhavanti ||

Meaning

Those who learn these 51 slokas composed by Sri Venkatesa, who is like the lion among the hosts of poets and logicians, to please Garuda upon his command, will be freed from sufferings due to, physical and mental afflictions, demons and serpents and also get all their wishes fulfilled unasked and nothing need be said of other benefits.

These slokas composed by Desika on being commanded in his dream by Garuda himself when he chanted the garudamanthra, instructed by his acharya on the hill in Thiruvaheendhrapuram. Garuda appeared and instructed the Hayagreeva manthra to

chaturbhuja garuthmAn -
thiruvelliyangudi

him as a result of which Lord Hayagreeva became a prathyaksha devatha for Desika and by His grace Desika rose to eminence as kavitaarkika kesari. By chanting these slokas all fear from demons, serpents and diseases of he body and mind evaporate. Thus by the grace of the great acharya this commentary of GarudapancaSat also come to an end.

॥ इति श्रीगरुडपञ्चाशत् संपूर्णम् ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।

श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

kavitArkikasimhAya kalyaaNaguNaSaaline |

SrImate venkaTeSaaya vedAntagurave nama: ||

SrImate nigamAntamahA deSikAya nama:

sadagopan.org

SriRangam - Garudavahanam - Thanks:Sri.Sridhar

Madurantakam Garuda vahanam

Garuda Pancasat

(Translated as Tamil Poems)

By

Sri Anbil Srinivasan Sowmianarayanan

New Delhi

sadagopan.org

Thirupathi Brahmotsavam - Garuda Vahanam

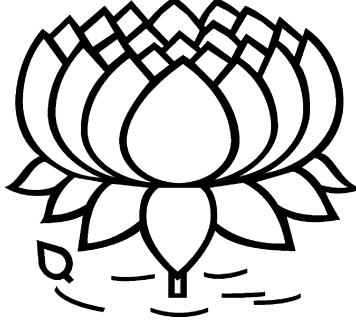

ஸ்ரீ:

திருக்கருடன் ஐம்பது

(ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் அருளிச் செய்த
ஸ்ரீ கருட பஞ்சாசத் ஸ்தோத்ரத்தின் தமிழ் வடிவம்)

தமிழ் வடிவம்
அன்பில் எஸ். ஸ்ரீனிவாஸன்

புதுதில்லி ராமகிருஷ்ணபுரம்
ஸ்ரீனிவாஸன் திருக்கோயில்
பிரஹ்மோத்சவ வைபவத்தில்

ஸமர்ப்பணம்
செப்டெம்பர் 2007

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ உபயவேதாந்த மஹாவித்வான்
வில்லுர் எஸ். கருணாகராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய

அணிந்துரை

நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம் சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

என்கிற இந்த ஸ்லோகம் ஸ்ரீ மஹாபாரத இதிகாசத்தைத் தொடங்கும் முன்பு ஸ்ரீ வியாஸ பகவான் அருளிச் செய்துள்ள மங்கள ஸ்லோகம் என்பதைப் பலரும் அறிவர். இதில் "ஜய" என்னும் சொல்லால் அவர் மஹாபாரதத்தைக் குறிக்கிறார். அந்தச் சொல்லுக்கு 18 என்கிற பொருள் உண்டு. ஸ்ரீ மஹாபாரதம் 18 பர்வங்களைக் கொண்டது. இந்த இதிகாசத்தில் முக்கியப் பகுதியான ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையிலும் 18 அத்தியாயங்கள். பாரதப் போரில் பங்கேற்ற அணிகள் 18 அக்ஷௌஹிணி. பாரதப் போர் 18 நாட்கள் நடந்தது. இவ்வாறு 18 என்கிற எண்ணுக்கும் மஹாபாரதத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை ஸ்ரீ வியாஸ பகவான் உணர்த்தியுள்ளார். "ஜய" என்பதற்கு வெற்றி என்பதும் ஒரு பொருள். உயர்ந்த தர்மத்தை அனுசந்திப்பவர்களுக்கு வெற்றி நிச்சயம் என்பதையும் குறிக்கிறார்.

இந்த இதிகாசத்தில், உத்யோக பர்வத்தில், விதுலோ-பாக்கியானம் என்பது ஒரு பகுதி. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர் தூதராகச் சென்ற போது குந்தி தேவியைச் சந்திக்கிறார். அவள் தன் குமாரரான யுதிஷ்டிரருக்கு ஒரு செய்தி சொல்லி அனுப்புகிறாள். யுதிஷ்டிரரை கௌரவர்களுடன் சண்டை செய்ய வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தி, அந்த தர்மத்தை அவர் செய்தால், ஜயம் கிடைக்கும் என்கிறாள். இந்த விதுலோபாக்கியானத்தை, "ஜயோ நாம: இதிறாச:" என்று முடிக்கிறாள், குந்தி தேவி. இது பாரதத்தின் முக்கியமான கருவான கதை. இதிலிருந்தும்

மஹாபாரத இதிகாசத்தின் பெயர் "ஜய" என்று ஏற்பட்டதாகச் சில பெரியோர் கூறுவர். ஆதி பர்வத்தில், ஸ்ரீ கருடனின் வரலாறு விரிவாகக் கூறப்படுகிறது. அதுவும் ஸ்ரீ கருடன் தன் தாயை அடிமைத் தளையிலிருந்து மீட்கும் வீரச் செயல்களை விவரிக்கிறது. ஆக, மஹாபாரதம் விதுலோபாக்கியானம், கருடனின் வரலாறு, பாண்டவர்களின் வெற்றி என்கிற மூன்று ஜயங்களைத் தன்னுள் கொண்டு, "ஜயம்" என்கிற பெயரைத் தானே சூட்டிக்கொள்கிறது. இந்த மூன்றையும் பெருக்கினால், கிடைப்பது 54 என்னும் தொகை. அதாவது, $18 \times 3 = 54$. அதாவது ஐம்பதை ஒட்டியது.

எனவே, ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன், ஸ்ரீ கருட பஞ்சாசத் ஸ்தோத்திரத்தில், ஸ்ரீ கருடனின் புகழை 51 ஸ்லோகங்களில் விவரித்துள்ளார் போலும். (கடைசியில் நூற்பயனைக் கூறும் ஸ்லோகத்தையும் சேர்த்து மொத்தம் 52 ஸ்லோகங்கள் இந்த நூலில் அமைந்துள்ளன.) *மயூர சதகம் (சூரிய சதகம்)* என்னும் வடமொழி நூல் இதற்கு முன்னோடி எனலாம். அந்த நூலைப் போலவே, இதனையும் மிகவும் கம்பீரமான ஸ்ரீரக்தரா வ்ருத்தத்தில் அமைந்த ஸ்லோகங்களைக் கொண்டு அருளியுள்ளார், ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன்.

ஸ்ரீ கருட பஞ்சாசத்தை தலைநகரில் உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனுபவிப்பதற்கு வாய்ப்பாக, ஸ்ரீ பாலாஜி மந்திரில் உபந்யாஸம் செய்தேன். அதனை அனுபவித்த ஸ்ரீமான் எஸ். ஸ்ரீனிவாஸன் தமிழ்ச் செய்யுள்களாக மூல நூலைப் பின்பற்றி அமைத்திருக்கிறார். ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸன் அடியேனுடைய ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான காலக்ஷேபங்களில் தொடர்ந்து அந்வயித்து வந்துள்ளார். ஆர்வம் மிகுந்த அவர் இந்த நூலில் செய்யுள்களை மூலத்தை ஒட்டி நல்ல முறையில் அமைத்துள்ளார். குறிப்பாக, 18, 26, 47 ஆகிய செய்யுட்கள் ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிச் செய்தபடியே அமைந்திருப்பது மகிழ்ச்சியூட்டுகிறது. மற்றும் பல இடங்கள் இப்படி. இதை அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும்.

இந்த அரிய முயற்சியைச் செய்துள்ள ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸனுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்கள்.

ஸ்ரீ:
அஸ்மத் குருப்யோ நம: அஸ்மத் பரம குருப்யோ நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

சமர்ப்பணம்

"திருக்கருடன் ஐம்பது" என்னும் இந்நூல் ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகள் அருளிய "ஸ்ரீ கருட பஞ்சாசத்" என்கிற ஸ்தோத்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப் பெற்றது.

ஸ்ரீ தேசிகள் திருவயிந்திரபுர திவ்ய ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோது, கருட மந்திரத்தை முறைப்படி ஜபித்துக் கொண்டிருந்தார். அதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த ஸ்ரீ கருட பகவான், ஸ்ரீ தேசிகள் முன்பு தோன்றி அவருக்கு ஸ்ரீ ஹயகீர்வ மந்திரத்தை உபதேசித்து அருளினார். இவ்வாறு அனுக்ரஹத்தைப் பெற்ற ஸ்வாமி தேசிகள் கருடனுடைய பெருமையைக் கூறும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச் செய்தார். ஸ்ரீ கருட பகவானே ஸ்வாமியின் சொப்பனத்தில் தோன்றி இந்த துதியை இயற்றுமாறு நியமித்தார் என்றும் கூறப்படுவதுண்டு.

ஸ்ரீ தேசிகள் வடமொழியில் அருளிய ஸ்ரீ கருட பஞ்சாசத் ஸ்தோத்திரத்தை விளக்கி, புதுதில்லி ராமகிருஷ்ணாபுரத்தில் எழுந்தருளிய சேவை சாதிக்கும் ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸன் ஸந்நிதியில், சில வருடங்களுக்கு முன் ஸ்ரீமத் உபயவேதாந்த மஹாவித்வான், ஸ்ரீ வில்லூர் எஸ். கருணாகராசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ தேசிகள் உற்சவத்தில் பத்து நாட்கள் மிக உன்னதமான உபந்யாசம் செய்தருளினார். அந்த அற்புதமான உபந்யாஸத்தைக் கேட்கும் பாக்கியம் சிற்றறிவினை அடியேனுக்குக் கிட்டியது. அதன் பின்னர், அடியேனுக்கு ஸ்ரீ கருட பகவானிடத்து மிக அதிக பற்று ஏற்பட்டது. அதிலிருந்து ஸ்ரீ கருட பஞ்சாசத் ஸ்தோத்திரத்தை அனுசந்தித்து வருகிறேன். மிகவும் ஆச்சர்யமாக, ஸ்ரீ கருட பகவானைப் பற்றிய நூல்கள் அடியேனிடம் வந்து குவிந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ கருணாகராசார்ய ஸ்வாமியின் அனுகிரகத்தினால், ஒவ்வொரு

வடமொழி ஸ்லோகத்தையும் தமிழில் பாசரமாக எழுதும் பாக்கியம் பெற்றேன். அதுவே இப்போது தங்கள் முன்னிலையில் ஒரு புத்தகவடிவில் இருக்கிறது. இதை எல்லோரும் படித்து ஸ்ரீ கருடனின் அருளைப் பெறவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தால் இந்த புத்தகத்தை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

இப்புத்தகத்திற்கு ஸ்ரீமுகம் வரைந்து அருளியுள்ள ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு அடியேன் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை பல ஆண்டுகள் தில்லியிலேயே கேட்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்களில் அடியேனும் ஒருவன். அதற்காக, ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடம் அடியேன் பட்டுள்ள கடனை ஈடுசெய்ய முடியாது. திருநாமத்திற்கு ஏற்றாற் போலவே ஸ்ரீ ஸ்வாமி பெரும் கருணை உள்ளம் படைத்தவர் என்பதை எவ்வளவு முறைக் கூறினாலும் அந்த கருணையை வருணிக்க இயலாது.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகனின் இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஸ்லோகமும் அளவில்லாத கருத்துக்களை தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. ஸ்ரீ கருணாகராசார்ய ஸ்வாமி போன்ற ஆசார்யரிடமிருந்தே இதனை அறிந்துகொள்ள இயலும். அவருடைய அனுகிரகத்தாலும், ஸ்ரீ கருட பகவானின் அருளாலுமே இந்த தமிழ் வடிவத்தை அடியேனால் மிகக் குறுகிய காலத்தில் எழுத முடிந்தது.

ஒவ்வொரு பாசரத்தை எழுதியவுடன் அதை உற்றுநோக்கி, திருத்தங்களைச் செய்து, அறிவுரைகளையும் அளித்து அடியேனை ஊக்குவித்து இந்த நூல் பூர்த்தியாவதற்கு பெரும் உதவி செய்த திருமதி டாக்டர் வேதவல்லி நாராயணன் அவர்களுக்கு அடியேன் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலை இவ்வருட பிரஹ்மோத்ஸவத்தின் போது அருள்மிகுந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸன் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கும் வாய்ப்பை அடியேனுக்குத் தந்தருளிய கோயில் அதிகாரிகளுக்கும் அடியேன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புதுதில்லி
செப்டம்பர் 2007

அடியேன் தாஸன்
அன்பில் எஸ். ஸ்ரீனிவாஸன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

--

திருக்கருடன் ஐம்பது

--

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவரீயோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

1. பரவ்யுஹ வர்ணனை

கருட மந்திர செபம் செய்யும் முறை

கருடசெபம் தொடங்குமுனே கடவென்பதை முன்கொண்டு
களிவடிவாம் மறைமுதலெழுத் துடனான மந்திரத்தால்
உறுப்பாறில் வைத்துதிசை யெட்டுபந்தம் செய்தாயராய்
உயர்ந்ததொரு சொல்லுடனே பக்ஷிமாறும் பக்ஷியுடனே
திருவன்னி திருமதிப்பேர் தனைமுடிவில் கொண்டதுமாய்
சுருதியுருவாம் திருக்கருட தேவினையே உரித்தான
திருமந்திர மதனையொரு சிறந்தகுரு தமைப்பணிந்து
தெளிவுடனே சுற்றுணர்ந்து செபிக்கநாமே பழகுவமே!

1

(ஸ்ரீ கருட ஐபம் நல்லதொரு ஆசார்யரிடம் பணிவுடன் நன்கு கற்ற
பின்னரே தொடங்க வேண்டும். "க", "ட"என்னும் எழுத்துக்களை
முக்கியமாகக் கொண்டது இம்மந்திரம். களிவடிவு - ஆனந்தமே
வடிவான. மறைமுதலெழுத்து - ஓங்காரம், உறுப்பாறில் வைத்து -
அங்கந்யாசம் செய்து, எட்டு பந்தம் - எட்டு திக்பந்தம், பக்ஷிமாறும்
பக்ஷி - "பக்ஷி" என்றும், "க்ஷிப"என்றும் கூடிய மந்திரங்கள், திருவன்னி
திருமதிப்பேர் - அக்னியின் மனைவியின் பெயரான "ஸ்வாஹா")

கருட மந்திரத்தின் பெருமை

மறைவடிவாம் தன்மீதே வீற்றிருந்து விளங்குகின்ற
மறைப்பொருளாம் பரம்பொருளால் புறமுழுள்ளும் புகழ்விளங்கும்
அறம்பொருளின் பம்வீடும் அளிக்கின்ற மந்திரமாம்!
அறநூல்கள் சங்கர்சண அமிசமெனும் கருடனையே!
ஒருமனவுணர் வுடையோரும் உயிர்முச்சினும் மேலான
உயிர்முச்சென நிச்சயிப்பர்! உரைத்துரைத்துப் பழகிடினும்
அருமையிந்த மந்திரத்தின் அரும்பொருள்கள் அனைத்தறிய!
அத்தகைய மேன்மைமிகு மந்திரம்நமைக் காத்திடவே! 2

மறைப்பகுதிகளே கருடனின் அவயவங்கள்

மந்திரமாம் மறைகளைத்தன் மங்களவுரு வாய்க்கொண்ட
மறைசாமம் கருடன்தன் ஆத்மாவே! காயத்திரீ
மந்திரமதன் நேத்திரமாம்! திரிவிருத் என்கின்ற
மந்திரமே தலையாகும்! மறையசுவே பெயராகும்!
சந்தஸூக்கள் உறுப்புகளாம்! வேள்விதளம் குளம்புகளாம்!
வாமதேவ்யம் திருவுடம்பாம்! பிருஹத்தும் ரதந்திரமாம்
மந்திரங்கள் சிறகுகளாம்! மற்றொன்று புச்சமாகும்!
விளங்கிடுமிக் கருடன்நம் முக்திவழி காட்டிடவே! 3

(மறையச - யஜூர் வேதம், வேள்விதளம் - வேள்வியில் யாகமேடை,
வாமதேவ்யம் - வாமதேவ்யம் என்னும் ஸாமம், மற்றொன்று -
மற்றவொரு மந்திரம், புச்சம் - வால்)

எம்பெருமான் - கருடன் ஒற்றுமை

சத்துக்கள் எக்கருடன் எப்பெருமான் இருவரிடம்
சிறந்ததொரு பக்திதனை செய்கிறரோ அவ்விருவர்
ஒத்தரென இருந்தாலும் அரிகருடன் எனத்தாமே
உண்டாக்கி ஏறுபவர் ஒருவரென்றும் தாங்குபவர்
ஒத்தரென்றும் பிரிவுகளை உளரேலும் தாமேயாய்
எம்பெருமான் தனக்கடங்கி இருப்பவராய் பறவைதனின்
மிக்கதிறம் உடையதொரு உருக்கொண்ட கருடதேவன்
பிரம்மத்தின் அருகிருக்கும் பெருமைதனை நமக்கருள்க! 4(1)

கருடன்தான் பரமன்தன் வாகனமாய் இருக்கின்றார்!
 கருடன்தான் சுமக்கின்றேன் உமையென்றே பரமனுக்கு
 வரமளித்தார்! அரக்கர்களை வெல்லுகின்ற செல்வத்தைத்
 தருபவராய் பரமனுடன் திகழ்கின்றார் கருடனுமே!
 கருடனையே தன்கொடியாய்க் கொண்டுள்ளார் பரமனுமே!
 கருடனுக்குத் தமைத்தாங்கும் வாகனமாம் வரம்தந்தார்!
 பரமனுமே அரக்கருடன் போர்செய்து வெற்றிகொளும்
 திருவினையே அடைகின்றார் திருக்கருடன் தன்னாலே!

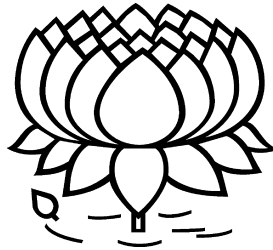
4(2)

[4(1) - ஒத்தர் - ஒருத்தர்]

கருடன் பெருமை

ஒருவராயும், விட்டுவிற்கு இரண்டாவது மூர்த்தியாயும்,
 திரிநான்கு பேர்களேதான் நன்கறிய முடிந்ததான
 இரகசிய மந்திரமாம் ஐயெழுத்தின் தேவராயும்,
 இருமூன்று குணங்களினால் இணையற்று விளங்குவரும்,
 சுருதியான ஏழுஸ்வர சாமத்தின் உறைவிடமும்,
 இருநான்கு அணிமாதி ஐசுவரிய கொள்கலனும்,
 திருமேனி நவமென்னும் புதிதாக அமைந்தவரும்,
 இருவைந்து நூறான கண்ணுடைய இந்திரனின்
 விரோதியர்கள் பல்லாயிரர் தம்மோடு விளையாடும்
 சிறகுகளின் கூர்முனையைச் சிறப்பாக உடையவரும்,
 உருக்களுமே எண்ணற்று உடையவரும், நாகங்களின்
 ஒருபெரிய பகைவருமாய் உறுங்கருட பகவானே,
 பெரிதாம்நம் சம்சார பயந்தன்னைப் போக்கிடுக!

5

கருடனுடைய அவதாரங்கள்

சாத்துவதம் முதலான சம்மிதைகள் எனப்படுமாம்
சாத்திரங்கள் புகழ்கின்ற சீருடைய சத்தியம்முதல்
மூர்த்திஜந்தும் பேரைந்தும் பொருந்தியராய், உயிர்களுக்கு
வாய்க்கின்ற பிறப்பாகும் சம்சார விடத்தாலே
ஏற்பட்ட துயர்மயமாம் மரணமெனும் பயந்தன்னைத்
தீர்ப்பவராய், உடல்தோறும் ஐந்துவகை பிராணங்களின்
ஆத்மரூபங் களைக்கொண்ட தேவதையாய், உபநிடதம்
சாற்றுகின்ற கருடதேவன் நமையெல்லாம் மகிழ்த்திடுக!

6

(கருடனுடைய ஐந்து மூர்த்திகள்: ஸத்யன், ஸுபர்ணன், கருடன்,
தார்க்ஷயன் & விஹகேச்வரன். ஐந்து வாயுக்கள்: ப்ராணம், அபாநம்,
வ்யாநம், உதாநம் & ஸமாநம்.)

எம்பெருமான் - கருடன் சிலேடை

உன்னதமாம் நாகர்தம் உடலோடு சேர்ந்தவராம்,
தன்னிகரில் வேதங்கள் தாமேயாம் உருவுளராம்,
தன்னுடைய திருமேனி திருமுகம்கை திருத்தொடையும்
வன்மையுடை திருவடியும் விசித்திரமாய் பல்வகையாம்
வர்ணங்களைத் தோற்றுவித்து விளங்குகின்ற பரம்பிரம்ம
தன்மைதனை உடையவராம், சகலவுயிர் களுக்குமுயிர்
அன்னவராம், சாதுக்களின் நிதியாமவ் வானீசன்
துன்பொழிக்க நம்மருகே துரிதமாக வரவேண்டும்!

7

(எம்பெருமான்: நாகர்தம் உடலோடு சேர்ந்தவர் - ஆதிசேஷனின்
உடலைத் திருப்படுக்கையாகக் கொண்டவர், வேதங்கள் உரு -
எம்பெருமானையே உட்கருத்தாகக் கொண்டிருப்பதால், வேதங்கள்
அவருக்கு சரீரமாக இருக்கின்றன, வர்ணங்கள் - ஜாதிகள்,
உயிர்களுக்குயிர் - அந்தராத்மா, நிதி - முக்திச்செல்வம், வானீசன்
-ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்.)

கருடன் : நாகர் - பாம்புகளை உடலில் கொண்டவர், வேதங்கள்
உரு - கருடன் வேதங்களின் வடிவமாய் விளங்குகிறார், வர்ணங்கள்
- நீலம் முதலான நிறங்களை வெளியிடுபவர், உயிர்களுக்குயிர் -
பிராணிகளுக்கு பிராண வாயுவாய் இருப்பவர், நிதி - சாதுக்களுக்குச்
சேமநிதி போன்றவர், வானீசன் - விண்ணில் பறக்கும் பறவைகளுள்
பேரரசனாக இருப்பவர் கருடன்.)

கருடன் எம்பெருமானுக்கு எதிரில் இருத்தல்

திருநோக்கை வேறெதிலும் திருப்பாத முராரிக்கு
ஒருவுயர்ந்த நல்ரத்தின ஆடிபோல நேரெதிரே
இருக்கின்ற திருக்கருடன் இம்மாயை சம்சார
அரவினது கொடுநஞ்சாம் அச்சத்தில் இருந்துநமை
உறுதியுடன் காத்தருள்க! எம்பெருமான் அரியினது
திருமார்பில் அமர்கின்ற பேறுற்ற கௌத்துவமாம்
இரத்தினம்தன் உடனோடு பாற்கடலில் பிறந்தவிடத்
துறவுபயம் அறக்கருடன் சாயலினைத் தாங்குதுவோ?

8

2. அமிர்தம் கவரும் வர்ணனை

கருடனை ஈன்ற தாயின் பேறு

நெருங்கலுறா பெருஞ்சகர்ச் சமூல்கோட்டை தனிலிருந்த
திருவமுதைக் கவர்ந்துவந்த சமயத்தில் எதிர்த்தெழுந்த
பெரும்போரில் தேவர்கணம் புடைசூழ்ந்த வச்சிரத்தான்
முறிந்துவிழ வென்றவரால் மிகமகிழ்ந்த எம்பெருமான்
வரம்தரவே தாமுமொரு வரந்தன்னை அவர்க்களித்து
பரவும்பெரும் புகழடைந்த பெருங்கருடன் தனையீனும்
பெரும்பேற்றை அடைந்தவளாம், பிரசாபதி தட்சன்தனின்
அருமகளார் வினதாவே! அருள்எமக்கு நற்பேறே!

9

கருடனுடைய ஒளியைக் கண்டு தேவர்கள் அஞ்சுதல்

தாயினது கருவிருந்து தரைபடிந்த முட்டைதனின்
வாயுடைத்து வெளிக்கிளம்பி வான்முடும் உருவெடுத்த
தாய்,எங்கும் பறக்கின்ற சோதிகண்டு தேவர்களும்
போயந்த அக்னிதனைப் புகலடைய அருகில்செல
தேசிழந்த அக்னிகண்டு தீயுடனே அச்சம்மிக
வாயடைத்து மனம்கலங்கி வணக்கமுடன் நின்றிடவே,
வாயுமுழிக் காலமஞ்சம் தமதொளியைக் குறைத்தபெரு
நேசமுடை புள்ளிறைநம் பவயத்தை ஒழித்தருள்க!

10

பேரண்டம் தன்நடுவே பொடிப்பொடியாய் வீழ்ந்தனவே
 பேர்மலைகள்! நாற்கடலுள் புகுந்தவற்றைக் கலக்கியதால்
 ஈரமுற்றனச் சிறகுகளே! விண்மீன்கள் சிதறுண்டு
 பேரணியாய்த் துகள்களுமே பொலிந்தனவே வானெங்கும்!
 பேர்ந்தனவே தேவர்களின் பெருமானிகைத் தலங்களுமே!
 பேர்பிரம்ம லோகம்முதல் பாதாள லோகம்வரை
 தீராது அமைந்திட்ட சிறுகருட லீலைகள்நம்
 தீராத துன்பத்தைத் தீர்த்தொழித்தே அருளுகவே!

11

அமுதம் கொண்டு வர அன்னையின் ஆசி

மாற்றுத்தாய் கத்ருதனின் வஞ்சத்தால் தன்தாய்க்கே
 ஏற்பட்ட அடிமைநீங்க ஈடாக அமுதுள்ள
 பேர்க்கலசம் கொண்டு வரப் போகும் தன் மகவுக்கே
 பேர்ஞான ஆயுதமும் வெற்றிபெறச் சேனைகளாய்
 பேராசிகள் தமையருளி, நேர்வழியாம் கவசத்தை
 சாத்திவேடர் சேரிதனை சாப்பிடென்ற வினதாவின்
 பேர்த்திடவே இயலாத பாதுகாப்பைப் பெற்றவராம்
 பேர்கருடன் நம்முடைய பயந்தன்னைப் போக்கிடுக!

12

கருடன் படையெடுக்கப் புறப்படல்

தூரியங்கள் ஒலிப்பனவாய் சிறகுகள்தம் சிலிர்ப்புகளின்
 பேரொலிகள்! மாகடலின் பேரலைகள் முழங்கிடுமே
 போர்வெற்றி அடைவதற்கே! திக்குகளாம் இளம்பெண்கள்
 வாரியெங்கும் இறைத்திட்ட மங்களப்பூப் பொரிகளெனப்
 பாரித்தவே வானெங்கும் பரவியுள விண்மீன்கள்!
 ஆராலும் கிட்டரிதாம் அழகான நாகத்தைப்
 போரிட்டு நகக்கச்செலும் நாகயமன் எனவிளங்கும்
 பேர்கருடன் ஒழித்தருள்க புல்லியனென் நரகையுமே!

13

(பாரித்தவே - தோன்றினவே, நாகம் - தேவலோகம், நாகயமன் -
 பாம்புகளைக் கொல்பவன், பேர்கருடன் - பெரிய உருவுடைய கருடன்,
 புல்லியன் - எளியவன்.)

கருடனின் சிறகுகள் எழுப்பிய காற்றின் செயல்கள்

கருடனது சிறகுகளின் சிலிர்ப்புகளால் உண்டான
பெரும்காற்று, நட்சத்திர சூதாட்டக் காய்களினைப்
பரப்பியெங்கும் வீழ்த்தியதே! பகல்வனையும் நிலவினையும்
ஒருசேர்த்துத் தாளங்கள் ஒலித்ததுவே! கடல்களுக்கு
அருகினிலே செல்கையிலே சலக்ரீடை செய்ததுவே!
கருமுகில்கள் கூட்டங்களைக் காற்பந்தாய் அடித்ததுவே!
பெருவொலியைப் படகம்போல் முழக்கியதே! நாமிழைக்கும்
பெரும்பாவங் களினின்றும் நம்மையது காத்தருள்க!

14

(படகம் - பாதாள உலகத்தில் உள்ள ஒரு வாத்தியம்)

வேடுவ மக்களை கருடன் தம் வயிற்றினுள் விழுங்குதல்

"விண்ணிருந்து வஸ்துவொன்று விழுகிறதே, இதுஇடியோ?
அன்றிதுவே கதிரவனோ? அனற்பறக்கும் ஆழியனலோ?
அன்றொருகால் மேருமலையோ? அன்றன்று! இது கருடனென்றே
நன்கறிந்தோம்! நெருங்குகின்றார்! நமைக்கொத்த முயல்கின்றார்!
நம்மேல்விழப் போகின்றார்! நமைக்கொத்திக் கொண்டேகி
உண்கின்றார்! ஐயோஅப்பா! அம்மா!" எனும் புலம்பல்கள்
விண்முட்டக் கிளம்பினவே! வேடுவர்கள் தமையெல்லாம்
தன்வயிறு நிரப்பும்புள் ளரசநமைக் காத்திடுக!

15

வேடுவச்சியை மனைவியாகக் கொண்ட அந்தணனை விடுவித்தல்

வேறெதாலும் தணியாத பெருந்தாகம் குருதியினால்
ஆறியதே! வேடர்களின் தலைஓடு சுக்கலாகி
கோரைப்பற் களின்கூரால் கடகடவென் றெழுகின்ற
பேரொலிகள் பயங்கரமாய் அமைந்தனவே! வேடுவச்சி
யாரான மனைவியுடன் அந்தணனை வெளிவிட்டு
ஆரணமாய் தாய்வாக்கை அனுசரித்து, வேடர்களின்
சேரியையே விழுங்குவதால் வயிறாறும் கருடனது
பாரணையே துன்பத்தைப் போக்கிநமக் கருளிடவே!

16

(ஆரணமாய் - வேத வாக்காய்)

கருடனின் பெருமுழக்கம் தேவர்களுக்கு பெருநடுக்கம்

வேடர்கள் சேரிவிளை யாட்டெழுந்த முழக்கத்தால்
ஆடியதே சுதந்திரமாய் ஆடித்திரிந் ததேவர்குழாம்!
நாடிவரும் பெருந்தீங்கைத் தெரிவிக்கும் இடிபோன்றே
நாடுநகர பூமிகடல் நடுக்கத்தால் குலுங்கினவே!
வேடுவரின் குருதிவெள்ளம் வீசுகின்ற அலைகளது
கூட்டமெனும் மதுதன்னைக் குடித்ததனால், 'ஹலஹல' என்
றாடியொலி மிகவெழுப்பி அரவுகளின் பகைகருடன்
பீடுடைய முழக்கம்நம் மனவிருளை அகற்றிடவே!

17

வேடர் சேரியை விழுங்கியும் உணவு போதவில்லை கருடனுக்கு
சேரிமுழுதும் விழுங்கினாலும் தீராத பசிமிகவே
ஆரியமுனி தந்தையிடம் அணுகியதும் அக்கச்யபர்
கூறியபடி பழம்பகைவர் ஆனையாமை இருவரையும்
வாரியெடுத்து பொய்கையிலும் உகிர்தனிலும் மரம்மீதும்
பாறையிலும் அலகுதொண்டை வயிற்றிலெலாம் வைத்தாலும்,
ஆறாத துன்பத்தை அறியாது இருவருமே
மாறாது சண்டையிட, உண்டவற்றால் தன்பசியைத்
தீர்த்திட்ட கருடன்நமைத் தீங்கிலாது காத்தருள்க!

18

நாகங்களின் பரிகாசமும் கருடனின் சிரிப்பும்

கத்ருவின் புதல்வர்கள் கருடன்தனைப் பரிகசித்தார்:
"ருத்ரன்முடிச் சந்திரனோ சிறிததனால் அதனமுதும்
மெத்தசிறி தாயெமக்குப் போதாதே! உன்தோளை
மத்தாக மலைபோல மீண்டுமந்த பாற்கடலை
எத்தனைநீ கடைந்தாலும் எள்ளளவும் அமுதிராதே!
அத்தனையும் அன்றேதான் அரியெடுத்துப் போனானே!
சொத்தாகும் ராகுதனின் சந்திரனில் எடுத்தாலோ,
அத்தையும்நாம் ஏற்றிடோமே அதுராகுவின் எச்சமன்றோ?"
இத்தனையும் கூறிட்ட அரவுகளைக் கண்டதும்தம்
சித்தத்துளே சிரித்தவராய் சீக்கிரமே அமுதத்தைக்
கொத்திவந்த கருடன்நமை எந்நாளும் காத்தருள்க!

19

தேவலோகத்தில் கருடனது லீலைகள்

அலைமோதும் வானோர்கள் அணிநின்று பார்த்திருக்க
வலசாரி இடசாரி வளைந்துவந்து சுழன்றுகொண்டு
அலைபவராம், கிளர்ந்தெழுந்த அயிராவதம் உடன்நிற்க
தலைதெறித்து உச்சைச் சரவ குதிரையோட, திக்கெங்கும்
கலங்கியதாய் தேவசேனை கங்கைசேரும் கடல்போன்ற
அலைபாயும் இந்திரனைக் கடைபவராம், வாசுகிபோல்
வலமிடமாய்ச் சுழல்கண்ணும் சிறகுமுடை மந்தரமாம்
மலையன்ன புள்நமக்கு மன்னுந்திரு அருளிடவே!

20

கருடனுடைய சிறகுகளின் உதறல்கள்

தேவராசன் உண்ணமுதம் கவர்ந்திட்ட கருடனுக்கும்
தேவர்க்கும் முண்டபோரில் தகாதவிடம் மாறிமாறிப்
போவனவாய் கிரகங்கள் கட்டிழந்தே விரைவாய்முன்
போவனவும் பின்னடைவும் ஆயினவால் கிழக்குமேற்கு
வேவேறாய்ப் போயினவாய் உலகப்பொருள் களனைத்தும்
ஈவின்றி குலையவைத்து எதிரிகளை அழிப்பதிலே
ஆவலுடன் இருமுன்றே ஆனவையாம் புள்ளரசின்
சிறகுகளின் உதறல்கள் நலமெனக்கே தந்தருள்க!

21

(ஈவின்றி - மிச்சமில்லாமல், இருமுன்றே - இரண்டு அல்லது முன்றே)

கருடனுடைய அவயவங்கள்

சீற்றத்தால் மதியிழந்து திரளாக எதிர்வந்து
போர்செய்யும் தேவரிடம் பொய்க்கோபம் கொண்டவராய்,
ஆற்றல்தனை அவர்களுடை ஆற்றலது அளவுக்கே
ஏற்றாற்போல் அமைத்தவராய், ஏதோஓர் விளையாட்டில்
ஊற்றமுடை யவர்போல ஓர்வடுவும் உறாதவராய்,
ஏற்றமுள்ள அமுதத்தை எடுப்பேன்நான் நானென்று
ஆற்றாது போட்டிசெய்யும் அங்கங்களால் மதிக்கப்பெறும்
ஏற்றமுடை வினதைமகன் எங்களையே காத்தருள்க!

22

(வடுவு - காயம், ஆற்றாது - பொறுக்காமல்)

கருடனது வேகம்

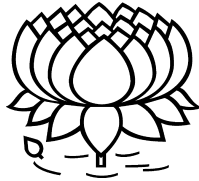
அகாலத்தில் இருள்குழந்தே ஆகாச மெலாம்பரவ,
சகலதிசை களும்மறைய, சூரியனும் தெலைந்ததுவே!
அகிலவுலகும் இரவாகிட, ஆடியதே சுவர்க்கமும்தான்!
தகர்ந்துவிழும் உடுக்கள்தமைத் தாங்கியவளி பந்தங்கள்
மிகவலிவாய்த் தமைக்கட்ட பொடியாக்கிய கருடன்தனின்
மிகுவேகச் செயல்கள்தாம் மேன்மைமிகு பிரம்மலோகும்
நகர்ந்தாட வைத்தனவே! நம்பவியலா இத்தனையும்
நிகழ்த்திட்ட கருடனென்றன் தீவினையைத் தீர்த்தருள்க! 23

(உடுக்கள் - நட்சத்திரங்கள், வளி பந்தம் - வாயு பாசம்)

கருடனுடன் இந்திரன் நட்பு

சுரர்பதியின் படையோடு செய்திட்ட யுத்தத்தில்
ஒருஇணையிலா வீரரென ஒளிர்ந்தவராய், போர்நடுவில்
சிறகுகளின் சிறுகாற்றால் சிலைபோல ஆனவனாய்
உறமிழந்த வச்சிரத்தை உடையவனாம் இந்திரனோ
குரல்தழுத்து நட்புறவே, கருணையுடன் தன்னுறுப்பின்
சிறகொன்றின் சிறுதுண்டை வச்சிரத்தின் உயர்வெண்ணித்
தருவாராய் வாலகில்யர் தவத்தாலே தோன்றியவராம்
கருடதேவன் நமக்கெல்லாம் சுபந்தன்னை நல்கிடவே! 24

(சுரர்பதி - இந்திரன், வச்சிரம் - வச்சிராயுதம், வாலகில்யர் - சிறு
உருவுடைய முனிவர்கள். கசியப முனிவர் செய்த வேள்விக்குச்
சொல்கையில், குளம்பளவேயான நீர்த்தேக்கத்தைத் தாண்ட முடியாமல்
தவிக்கையில், ஐராவதத்தில் சென்று கொண்டிருந்த இந்திரன்
அவர்களை ஏளனம் செய்தான். அதனால் வாலகில்யர் இந்திரனுடைய
செருக்கை ஒடுக்கவல்ல ஒருவரை தவம் செய்து படைத்தார்கள்.
அவரே கருட பகவான்.)

அமுதம் கொண்டுவந்த கருடன் பெருமிதம்

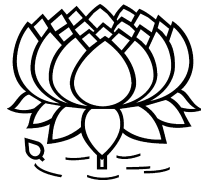
இந்திரனுடன் ருத்திரர்களை ஓடச்செய்து வாயுவினை
வந்தியுடன் சிறையிடித்து எமன்தன்னைத் தூரத்திவிட்டு
வந்தெதிர்ந்த நிருதியுடன் குபேரனையும் உதறிவிட்டு
துன்புறுத்தி வருணனையும் தூரவெறிந்து வெற்றிகொண்டு
வஞ்சமுள்ள பாம்புகளே வைத்திட்ட பணயமான
இந்திரனின் அமுதத்தினை இங்ஙனமே இங்கெடுத்து
வந்ததனால் செருக்குடனே திரிபவராம் அரிதன்னின்
சொந்தவூர்தி கருடனென்றன் தீவினையை ஒழித்திடுக! 25

3. நாகங்களை வென்றிகொண்ட வர்ணனை

கருடன் நாகங்கள்மேல் சினம்

புருவங்களை வளைத்திட்டும் புருவங்களை நெறித்திட்டும்
பெரியனவாம் சிறகுகளை கழற்றிட்டும், வானத்தையும்
தரணியையும் கலக்கிட்டும், சக்கிரம்போல் கண்களுடன்
சரிந்துவளைந் தஅலகுடன் நகங்கள்மிகக் கொடியனவாய்,
கோரைப்பல் கொடியதுவாய் கடுமையான தோற்றத்தால்
பெருமச்சம் கொண்டனவாய் பேரரவுகள் தளரச்செயும்
சுர்வேந்து முதலானோர் அஞ்சுகின்ற பரனுர்தி
கருடன்நமை இடறிலாமல் காப்பாற்றி அருளிடுக! 26

(தரணி - பூமி, அலகு - மூக்கு, சுர்வேந்து - இந்திரன்,
பரனுர்தி - எம்பெருமானின் வாஹனம்)

சூரியன், சிவன், எம்பெருமான் கொண்ட அச்சம்

பகலோன்தன் தேர்ப்பரிகளின் பூண்கயிறாம் பாம்புகளை
உகந்துண்ண வருகிறாரோ என்றச்சம் கொண்டிடவே
ககராசனின் முத்தோனால் கவலையற்றான்! சிவபிரானோ
தன்கரத்து வில்லிலுள நாணரவைப் பறிப்பரென
அகத்துள்ளே அஞ்சினனே! ஆதிசேஷ அரவணையை
அகற்றிடாதே எனப்பரனும் அன்புடனே கூறிடவே
உகந்தவற்றை விடுத்தனைத்து அரவுகளைக் கவர்ந்தவர்தம்
மகளிர்சுபம் பறித்தபுட்கள் வேந்துநமைக் காத்தருள்க! 27

(பகலோன் - சூரியன், ககராசனின் முத்தோன் - கருடனின் தமையன்
அருணன், அரவுகளைக் கவர்ந்தவர் மகளிர் சுபம் பறித்த -
பாம்புகளைக் கவர்ந்து அவர்களுடைய மனைவிகளின் மங்கள
சின்னங்களைப் பறித்த.)

நாகங்களின் படங்களில் கருடனின் சாயல்கள்

அரவங்களின் படமணிகள் ஆடிகளில் தன்னுருவை
கருடன்தான் தெளிவாகக் காண்டலுமே தமைக்காக்க
அரவங்கள் ஆர்வத்தால் அவ்வுருவைத் தாங்குவதாய்
கருணைகொள, அவ்வுருக்கள் செய்கின்ற சேட்டைகண்டு
கருடன்தன் எதிரிகளாம் கருடர்களின் கூட்டமன்றோ
அரவுகளைக் காக்கவுள எனவெகுண்டு மிக்கதான
செருக்குடனே திரிபவராய் சர்ப்பங்களின் குலமழிக்கும்
கருடதேவன் நம்பாவக் கூட்டத்தையும் ஒழித்தருள்க! 28

கருடன் பாதாளம் புகுதல்

முச்சினாலே விண்ணிருந்து தாரைகணங் கள்தம்மை
ஈர்த்தவற்றால் முத்தாரம் அணிந்தவராய், சிறகுகளின்
வீச்சினாலே கடல்நடுவே வழிசெய்து அதனுள்ளே
பாய்ந்துசென்று சர்ப்பங்களின் பெருந்தலையைக் குறிவைத்து
வீச்சுகின்ற பார்வையவர் வரவுக்கோர் முன்தூதாய்
வாய்த்திடவே அங்கங்களை சிறகிடையே அழுத்தியராய்,
பாய்ச்சலுக்குத் தயாராகப் பொருந்திருந்து பறவைகளின்
முத்தோனாய் விளங்குகின்ற கருடன்நமைக் காத்தருள்க! 29

(தாரை கணங்கள் - நட்சத்திரக் கூட்டங்கள்.)

பாதாளத்தில் கருடன்

ஓய்விலாமல் பிரம்மலோகம் முதல்நாக லோகம்வரை
பாய்வதுவாம் கதியுடைய புள்ளரசின் இடையிலாத
வாய், கணங்கள் தோறுமுரும் தீக்கட்டை விழுகின்ற
மாயம்போல் தோன்றுகின்ற பாதாள மத்தியிலே
பாய்தல்கள், நம்முடைய புண்ணியமும் பாவங்களு
மாயிருக்கும் மீண்டுமீண்டும் கர்ப்பமெனும் சும்பிபாக
மாயாகும் கொடுமைகளே மிகுநரக வாழ்வென்றும்
வாய்த்திடாமல் இருக்குமாறு நமைக்காத்து அருளவேண்டும்! 30

(உரும் - உண்டாகும் சும்பிபாகம் - கொடுமையான நரகம்)

கருடன் பாம்புகளைக் கொல்லல்

பூமிதன்னைத் தாங்கிநிற்கும் பேராமை முதுகோட்டாம்
மாமலையின் வலுவான பாறைமீதே இறைந்திருந்த
பாம்புகளின் பணமணிகள் பரப்புதனில் அரிவாளின்
கூர்மைபோன்ற தன்முக்கின் கூர்முனையைத் தீட்டுவராய்,
மாமருத பாதாள நிலந்தன்னில் செழித்துநிற்கும்
பாம்புகளின் படைப்பயிரை மாவலகால் அறுப்பவராய்,
மாமலைகள் ஏழ்குலபர் வதங்கள்தமை லகுவாக்கும்
வேகமுடை கருடன்நமை சீலராகச் செயவேண்டும்! 31

வெற்றிகுடும் கருடன் தன் தோள்தட்டல்

வெற்றிகொண்ட வினதைசெல்வன் தட்டினான்தன் தோள்களையே!
கர்ப்பிணியார் பன்னகிகள் கருக்களுமே கலைந்ததனால்
அற்பகால குஞ்சுகளும் ஒருமித்து நழுவினவே!
பிரம்மன்முதல் துரும்புவரை பிராணிகளும் நடுங்கிடவே,
பற்கடல்கள் அனைத்துநீரும் பெரிதாகக் கலங்கிடவே,
உற்றசப்த பேரிரைச்சல் அரவுகளின் ஓர்புலனாம்
கட்செவியும் சட்டென்று செவிடாகிப் போயிற்றே!
விரைவாக மலைகளையே வேரோடு பேர்த்தெறியும்
ஒருகணத்தில் உண்டான ஆகாய வெடிபோன்ற
புட்களது அரசன்தன் தோள்தட்டல் நமைக்காக்க! 32

(பன்னகிகள் - பெண் பாம்புகள், பற்கடல்கள் - பல கடல்கள், கட்செவி
- பாம்புகளுக்கு கண்களே காதுகள்.)

கருடன் திரும்பிய விரைவு

சிறகுகளை உதறியதால் சிதறலுற்ற கடல்நீரே
ஒருசேரா திருக்கையிலே ஏற்பட்ட துவாரமுமே
பெரிதாக இருந்தாலும் பகலவன்தன் கதிர்களுமே
சிறிதளவும் கீழுலகில் நுழைவதற்குத் துவங்கவில்லை!
கருடனுமே, அதற்குமுன்னர் கவர்ந்துண்ட பாம்புகளின்
பெருகிவிட்ட விஷக்குழம்போர் பொட்டாகக் கொண்டவராய்த்
திரும்பிவர, இங்கிருந்தார் அவரென்றே சுற்றத்தவர்
கருதும்படி இருந்தவராய்க் காத்தருள்க நம்மைதானே!

33

நாகங்களுடன் கருடன் ஒப்பந்தம்

சாவதற்கு அச்சமுற்ற நாகங்கள் பற்பலவும்
மேவியவர் முன்நின்று ஒருமித்த குரலாலே
சேவித்து வேண்டினவே, தம்முயிரைக் காவென்றே!
மாவிந்த உலகுக்கு நலம்செய்ய விரும்புகின்ற
தேவர்களும் வேண்டினரே! நாகங்கள் தலைவனுமே
"நாமனுப்பும் உம்தமக்கோர் நாகம்தினம்" என்றுரைக்க,
மாவிர்க்கம் உடனிசைந்த அருணன்பின் அவதரித்த
தேவவொளி கருடனுமே நமையெல்லாம் காத்திடவே!

34

நாகங்களும் ஒப்பந்தத்தைச் செயல்படுத்தல்

உணவிடத்தே நான்முன்னே என்றுவரும் பாம்புகளே!
உணவிடத்தே குவிந்துளவே எலும்புகளும் குருதிகளும்
கணங்கணமாய் உரிதோலும்! கீழெங்கும் சிதறியுள்ள
பணமணிகள் நிறைந்தழகு பெற்றதுவாய் விளங்கிடுமே
உணவிடமே! நாள்தோறும் உண்பதற்குத் தகுமாறு
உணவிடத்தே காத்துநிற்கும் அரவுடனே இன்பமுடன்
உணுமுன்னே விளையாடி பின்னுண்ணும் வழக்கமுடை
பணயமனே நமக்கெல்லாம் பெருநலனை அருளிடுக!

35

(பணயமன் - பாம்புகளுக்கு யமனாக இருப்பவர் கருடன்)

4. அலங்கார வர்ணனை

கருடன் நாகங்களை அணிதல்

பரமன்தனின் படுக்கையான ஆதிசேடன்
இடக்கரத்தில் வளையாக,
பிரம்மகுத்திர நூலாக வாசகியை
தட்சகனாம் சர்ப்பத்தை
அரைப்பூணாய், எழிலான கார்த்திகோடன்
எனும்பாம்பை மாலையாக,
பெரிதான வலக்காத்தில் பதுமமெனும்
அரவத்தையும், மகாபதும
அரவத்தை இடப்புறத்து காதினிலும்,
திருமுடியில் சங்கபால
அரவத்தையும் அணிந்ததுடன், வலப்புறத்து
கரத்தினிலே குளிகனெனும்
அரவத்தையும் அணிந்தவராய், அழகுடனே
விளங்குகின்ற புள்ளரசன்
கருடதேவன் எட்டணிகள் கூடியவராய்
காத்தருள்க நமையெல்லாம்!

36

(எட்டணிகள் - எட்டு ஆபரணங்கள்)

நாகங்கள் கருடனுக்கு ஆரத்தி

அணிகளாய் அமைந்துள்ள நாகங்களும் கருடனுக்கே
ஆரத்தி எடுப்பனபோல் அழகுடனே மிளிர்ந்தனவே!
நுனியினிலே திரியாக படத்தின்மேல் மணிகளுமே
செந்நிறமாம் ஒளிவீசும் தீபங்கள் ஆயினவே!
மணமுள்ள தயிலமென மத்தியிலே விடமேதான்
மையெனவாய் மிகும்சூட்டைப் பரப்புவதாய் அமைந்ததுவே!
பணங்களுமே விரைவாகச் சூழல்வனாய் எழில்கொண்ட
பாம்புகள்நம் இச்சைகளைப் பூர்த்திசெய்து வைக்கவேண்டும்!

37

கருடன் திருமேனியை இறுக ஓட்டிய நாகங்கள்

கருடனது எழிலுடலை அலங்கரிக்கும் நாகங்கள்
கருடன்தனை இறுகொட்டிய காரணங்கள் அற்புதமாம்!
திருமேனி அங்கங்களின் அங்கங்களில் அமுதத்துளி
சிந்தியதோ என்றதனை நக்கிடவே முயல்வனவோ?
கருடனுடன் பகைமையினால் கிளர்ந்தபெரு அச்சத்தால்
சுருங்கினவாய் அவருடலை இறுக்கமுடன் கட்டினவோ?
அருந்துணைவி ருத்ராவின் அணைப்புதனால் இறுகினவோ?
அவ்வருளுடை நாகங்கள் அருளிடவே நம்நலனை! 38

கருடன் திருமுடியில் சங்கபாலன்

மகுடத்தைச் சுற்றியதால் பல்வகையாய் ஒளிர்கின்ற
மணிகளிலே தெரியும்தன் சாயல்கள் புற்றுள்தன்
வகுப்புதனைச் சேர்ந்தபல நாகங்கள் தனைச்சுற்றி
வலுவாகக் காப்பதுபோல் காட்சிதர விளங்குவதாய்
மகுடமும்தான் மேருவெனும் பொன்மலையை ஒத்ததுவாய்
சரத்கால முகில்வரிசை அதில்படிந்து ஒளிர்வதுபோல்
திகழ்கின்ற மணிநிறைந்த கருடன்தன் சிரசிலுள
சங்கபாலன் நமக்கென்றும் நன்மைகளை விளைத்திடவே! 39

கருடன் செவிகளில் நாகங்கள்

செவிகளுக்குக் குண்டலங்கள் சாற்றினவாய் பதுமமெனும்
நாகங்கள் நாணத்தினால் உடல்சுருங்கித் தோன்றுவதேன்?
செவிகளுமே தம்மைவிடப் பெரிதாக அமைந்தவற்றின்
சோதியுமே மிகுந்ததனால் நாணத்தால் சுருங்கினவோ?
சுவர்போன்ற கன்னங்கள் கண்ணாடி யாகிவதில்
தம்முருவம் கண்டதனால் தம்முச்சைச் சுருக்கினவோ?
அவைதம்மை மறைத்திடவே விரும்பினவோ? கருடன்செவி
அணிகள்நம் குற்றங்களை அதிவிரைவில் போக்கிடவே! 40

கருடன் அணிந்த கார்க்கோடன் என்னும் மாலை

வால்நுனியின் முடிச்சாலே முடியப்பட்ட பெருந்தலையில்
விளங்குகின்ற இரத்தினமே நாயகமணி ஆகமுத்து
மாலைபோல உள்வயிற்றின் வெண்தோற்றம் அமைந்திடவும்
மேல்பாகம் நீலமணிகள் போலமைய வச்சிராயுதத்
தாலடிகள் விடுத்தகாய வடுக்களது மேடுபள்ளத்
தடங்களிலே சிக்கியதாய் நடையாட இயலாதே
கோலங்கொண்டு கருடனது திருமார்பை அலங்கரிக்கும்
கார்க்கோடன் என்றனது கொடுவினையை ஒழித்தருள்க! 41

கருடனது பூணூலான வாசுகி

வாசுகியாம் நாகமோஅத் திருமார்பைத் தன்னுடைய
பீடமாக்கி இடமிருந்து வலம்செல்லும் பூணூலாம்!
தேகடைய மாலையினால் வீரர்களின் படைக்கலத்தைத்
தாங்குகின்ற வடம்போல நிலைகொண்டு உள்வெளியாம்
முச்சுதனின் வேகத்தால் மெலிவதுமாய் பருப்பதுமாய்
மேனியுடன் இடையிலாத உறக்கமுடன் கூடியதாய்
வாசத்தைச் செய்துவரும் வினதைமகன் மார்பிலுள்ள
விசித்திரமாம் நாகம்நம் வினைகளினை ஒழித்தருள்க! 42

கருடனது கைவளைகள் நாகங்கள்

தழுவியதம் தேவிகளாம் ருத்திரையும் சுகீர்த்தியும்தாம்
தம்கொங்கைத் தடங்களிலே அணிந்திருந்த குங்குமப்பூக்
குழம்பினது உயர்வான நறுமணத்தைத் திருமார்பு
கொண்டதனால் அதைநுகரும் ஆசையினால் படம்தூக்கி
அழகாக விளங்குகின்ற ஆதிசேடன் குளிகென்னும்
அரவிரண்டும் தாமுகந்த சந்தனமரக் கிளைகளெனத்
தழுவும்புள் அரசின்கை வளைகளாக நம்முடைய
தீவினைகள் கூட்டத்தை நாசம்செய் தருளவேண்டும்! 43

கருடனுக்கு அரைநூண் தட்சகன்

கருடனது திருவரையைச் சுற்றியதாம் அரைநாண்போல்
தட்சகனாம் நாகமொன்று அழகுடனே திகழ்வதுவாய்,
கருடனுமே விழுங்கியதன் உறவினராம் பாம்புகளைக்
கட்டியணைத்து வருந்தல்போல் கோபமுமே கொண்டதுவாய்,
இறுக்கியதால் கருடனுடை வயிறுதனில் பசிகளைந்து
குகைபோன்றதன் கழுத்திருந்து ஒலியோடு வெளிவிடும்
பெருங்காற்று குகைபோன்ற வயிறான வீட்டுவாசம்
மீளும்நமக் குறுவதனை முற்றிலுமே ஒழித்திடுக! 44

கருடனின் இடுப்பாடையைச் சுற்றி தட்சகன்

செந்நிறத்தில் கருடனது இடுப்புடுப்பை ஒட்டியதாய்
தாழ்வான ஒட்டியாணம் போல்விளங்கும் படமெடுத்து
தன்னிடத்தில் உள்ளவையாம் மணிகளது பேரொளியால்
செம்மையான உடலோடு கூடியதாய் விளங்குவதாய்,
விந்தியமலை மீதுலவும் மாலைநேர மேகத்தில்
வெளியாகும் மின்னல்களின் பேரொளியைப் போன்றதொரு
தன்மைகொண்ட தட்சகனுமே, நம்மிடத்தே நிலைகொண்ட
கருமங்களின் பந்தத்தை உடனடியாய் ஒழித்திடுக! 45

5. அற்புத வர்ணனை

பகவானுக்குக் கருடன் செய்யும் அற்புதத் தொண்டுகள்

பரமனுக்குப் புரிகின்ற பல்வகையாம் பணிகளுக்குப்
பல்வகையாம் வடிங்களைப் புள்ளரசன் எடுக்கின்றார்!
அரக்கர்தமைக் கொலச்செல்லும் பொழுதெல்லாம் வேகமுடன்
உடன்செல்லும் மேலாப்பாய், தகுந்ததொரு விசிறியுமாய்,
பெரும்வெற்றிக் கொடிதானாய், பகைவருக்குப் பகைவரான
மித்திரனாய், போர்தனிலே பரியிலாத சயரதமாய்,
புறஞ்செயவிய லாவடியராய், துணைவேண்டா துணைவருமாய்,
பகைவெல்லும் கருடன்நம் பாபத்தைக் களைந்திடுக! 46

பெருமுதலை வாய்ப்பட்ட பேரானையைக் காப்பதற்கே
 புறப்பட்ட பரமன்தனைத் தாங்கியராய் கருடனுமே
 விரைந்தபோதில், சிவனுடைய காளைதடு மாறியதே!
 வானவனின் அயிராவதம் நொண்டியாகிப் போனதுவே!
 பிரமனுடைய அன்னமுமே பெருங்களைப்பு அடைந்ததுவே!
 பார்த்தவைமேல் கருணையினால் வேகத்தைக் குறைத்தாலும்
 பரமன்தன் தடையிலாத பரிவுக்கும் முன்நின்ற
 புள்ளரசன் நமக்கென்றும் நரகிலாது காத்திடுக! 47

கருடன் ஸ்ரீராமனுக்குச் செய்த தொண்டு

இலங்கைவேந்தன் தனைத்தீர்க்க இராமனெனும் மானிடராய்
 இவ்வுலகில் விளையாட்டாய் நடித்தபோது நாகபாசத்
 திலக்காகி மயக்கமுற்ற செய்திகேட்டு, விரைந்திட்ட
 நம்கருடன் தனைக்கண்டு திகைத்துநின்றார் வானரரே!
 விலகினதே நாகபாசம்! மகிழ்ந்திட்ட இராமனுமே
 வைதேகியின் செவிப்பூவின் மணங்கமழும் தோளாலே
 வலிந்தனைத்த கருடனுமே, வீணாசையால் மனமிழந்த
 நாம்துன்பக் கடல்கடக்க ஓடமாக அமையவேண்டும்! 48

கருடன் ஸ்ரீகண்ணனுக்கு கிரீடம் சமர்ப்பித்தல்

பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமனுடைய கிரீடத்தை
 பிரகலாதன் மகனான விரோசனன் திருடிச்செல,
 போர்செய்த கருடன்மேல் அவன்போட்ட அத்திரங்கள்
 புண்படுத்திய தழும்புகளும் வச்சிராயுத அடிகளினால்
 காழ்ப்புகளும் மிகுந்தவராய், கிரீடத்தைத் திருப்புகையில்
 கண்ணெனும் பகவானைக் கண்ணுற்று அவருக்கே
 பொருந்துவதாய் அணிவித்த, பாம்புகளை ஒழிப்பவராம்
 புள்ளரசநம் சம்சார பந்தத்தை ஒழித்திடுக! 49(1)

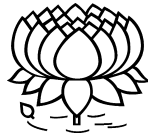
பாற்கடல்போல் மிகப்பெரிதாம் பரமன்தனின் திருக்கிரீடம்!
 பேரொளியும் மற்றபலச் சிறப்புகளும் நிறைந்ததாலும்
 ஏற்றமுளது அக்கிரீடம்! எம்பிரானே கண்ணனாக
 அவதரித்துப் பிருந்தாவன ஆயருடன் பசுமேய்த்து
 வேற்றுமையே காணாவகை விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்!
 விளங்குமவர் தேசுகண்டு வினதைமகன் கருடனும்தான்
 ஏற்றம்மிகு கிரீடம்தனை அவர்முடியில் வைத்ததுமே
 ஏற்கும்வகை தன்முடியை ஆக்கிவிட்டார் கண்ணனுமே! 49(2)

கருடன் பகவானுக்குப் போரில் உதவிடல்

பிரளயத்தின் மாலைநேர மேகம்போல் வலிமிகுந்த
 பெரிதாம்தன் சிறகுகளை விளையாட்டாய் உதறியதால்
 பெருங்காற்று வீசிடவே பறந்திட்ட சிறுச்சிறிய
 பஞ்சுகள்போல் அரக்கர்களும் சிதறியோடல் ஆயினரே!
 ஒருநிகரும் இல்லாத அற்புதசெயல் தமைக்கொண்டு
 அரக்கர்களை வெற்றிகொளும் எம்பிரானின் கொடியாகப்
 பெருமையுடை கருடன்நம் பாபங்களின் முதிர்ச்சியினால்
 பெருகுகின்ற தீமைகளைப் பூண்டோடு ஒழித்திடுக! 50

கருடனது பெருமை

எவருடைய சிறகுகளில் மும்மறையும் அடங்கினவோ,
 எவருடைய குணங்களை அறிந்தவர்கள் சம்சார
 பவக்கடலைத் தாண்டுவரோ, முப்பலன்களை விரும்புவரின்
 பெருங்கூட்டம் தாம்விரும்பும் நற்கதியைப் பெறுவர்களோ
 எவருடைய உதவியினால், ஆறுகுணக் களஞ்சியமாய்
 எண்ணற்ற வரைக்காத்து அசுரர்களை மயக்கியவராய்,
 உவந்துபரன் ஊர்தியான கருடன்தான் முக்காலமும்
 உறுகின்ற பாபத்திருந்து நம்மையெலாம் காத்தருள்க! 51

நூற்பயன்

கவிதருக்கர் களிற்றணிக்குக் கிலியூட்டும் சிம்மமேயாய்,
வினதாவின் மகன்தனக்கு மகிழ்ச்சியை ஊட்டுவராய்,
அவருடைய நியமனத்தை சிரமேற்று ஒன்றுடனே
ஐப்பத்துச் செய்யுளுடை வேங்கடனின் இந்நூலைத்
தவறாமல் கற்பவர்கள் சர்ப்பம்நோய் பேய்முதலாம்
தீங்கிலாமல், பலன்தன்னை விரும்புமுனே பெறுவர்களாய்,
அவர்களுமே புள்ளரசைப் போன்றவராய் சிறப்புற்றோர்
ஆகிடுவர்! மற்றபலன் களைப்பற்றிச் சொல்வதென்னே? 52

(ஒரு சிங்கத்தைக் கண்டு அஞ்சியோடும் யானைகளின் கூட்டத்தைப்
போன்ற கவிகளும் தார்க்கிகர்களும் அடங்கிய கூட்டத்திற்கு
சிங்கத்தைப் போன்றவர் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகள் என்பது கருத்து.)

திருக்கருடன் ஐம்பது முற்றும்

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாணகுணசாலினே |
ஸ்ரீமதே வேங்கடோசாய வேதாந்த குரவே நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

தமிழில் எழுதியது - எஸ். ஸ்ரீனிவாஸன்

ஸ்ரீ:

திருக்கருடன் ஐம்பது

(ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் அருளிச் செய்த
ஸ்ரீ கருட பஞ்சாசத் ஸ்தோத்ரத்தின் தமிழ் வடிவம்)

புதுதில்லி ராமகிருஷ்ணபுரம் ஸ்ரீனிவாஸன் திருக்கோயில்

பிரஹ்மோத்சவத்தில் ஸமர்ப்பணம்

செப்டெம்பர் 2007

Garuda Sevai - Gunaseelam - Thanks: Sri Murali Bhattar

Vaibhavam of Garuda Bhagavan

Annotated Commentaries
By
Sri nrisimha SEva rasikan
Oppittappan Koil Sri VaradAchAri SaThakopan

sadagopan.org

Ahobilam Garudan

Vaibhavam of Garuda Bhagavan

Dear BhakthAs:

Garudan has many ThirunAmams. Swamy Desikan received Hayagreeva manthraOpadEsam from Garuda Bhagavan at ThiruvahIndhrapuram. Swamy Desikan also was blessed with the archA Moorthy of Yoga Hayagreevan from Garuda Bhagavan at ThiruvahIndhrapuram's OushadhAdhri (medicinal hill). Swamy Desikan was ever so grateful for Garudan, who was the upaasana Moorthy of his AchAryan, AppuLLAr. When Swamy Desikan recited Garuda manthram into which he was initiated by his AchAryan, Garudan appeared before him and blessed him with Sri Hayagreeva Manthram.

The Japam of the Sri Hayagreeva manthram led to the SaakshAthkAram of the Lord of all VidhyAs, Sri Hayagreevan, who sat in the front of Swamy Desikan's tongue (JihvAgra SimhAsanam) and helped His bhakthan to complete his avathAra Kaaryam.

Swamy Desikan was therefore ever so indebted to Garuda Bhagavan and composed **Garuda PancAsat** (50 slokams in praise of Garuda Bhagavan for His matchless anugraham). In these 50 slokams, Swamy Desikan saluted Garuda Bhagavan with splendid Naamams. It is the tradition to recite Garuda PancAsat after Sri HayagrIva StOtram in the sequence of 28 stOtrams composed by Swamy Desikan. We will now list all those divine names which Swamy Desikan used to offer his salutations to Garuda Bhagavan.

The 32 ThirunAmams given to Garudan in Garuda PancAsat

Swamy Desikan saluted Garudan as

VyanatEyan (VinatA's son)

Pakshi Raajan, Veda: (Veda Svaroopan)

GarutmAn (One with beautiful wings)

DarvIkarAri (Enemy of Serpents)

anDaja indra: (King of Birds)

Naaga HantA (destroyer of Serpents)

Patri naatha: (YajamAnan of Birds)

AasivishAri (Enemy of fierce poisonous snakes)

KhAkEndhra:(King of Birds)

Vipaksha KshapaNa Sarabasan (One who is extremely eager to destroy the enemies of the Lord)

Hare: OupavAhyam (Lord's Vehicle for transportation)

SourE: Syandhana indhram (Sriman NaarAyaNan's top Vaahanam)

Pakshi indhra: (King of Birds/Pakshi Raajan)

Sarpa SanthAna HanthA (One who destroys the Kulam of Serpents)

PathriNAM agraNI (The Foremost among the Birds)

Khakapathi (The Lord of Birds)

SuparNa: (One with the most beautiful Wings)

Pathri Isvara: (The Emperor of Birds)

aruNa anantharan (One Born after AruNan)

KatravEya antakan (The Death Lord for the Snakes)

Pakshimalla: (Lord of Birds)

Bhujaga Kula Ripu (The sworn enemy of the Kulam of Snakes)

VyALa AahAran (One who has the snakes as His food)

RudrA-Sukeerti Naayakan (The husband of RudrA and Sukeerthi)

Dhanu tanaya bhidhO Jayantee Vaijayantee (The Victorious flag of the Lord, who is the destroyer of asurAs)

Dhnau tanaya bhidO Vijaya Ratha: (The Lord's chariot)

Dhanu tanaya bhidO: nissahAya sahAya: (The Lord's assistant with out any other support)

akunTha VaikuNTha cinta naaSeera udAra moorthy: Vihanga Isvara: (The king of birds of majestic form anticipating his Lord's thoughts and sankalpam)

VaidEhi karNapooru stabaka surabhiNA dOshNaa samASIEshi sa: Garuda: (One who was embraced by Lord Ramachandra of broad shoulders bearing the fragrance of the flowers worn by VaidEhi at the battle field for his help to chase away the Naaga Paasam)

Veera vairOcana astra vranakiNa guNita udagra nirghAta ghAta: sarpa ghAti (Garuda BhagavAn, who became the hero in the battle with asuran, VairOchanan, bore the wounds of that fierce battle and retrieved the crown of the Lord and placed it on the head of Baala KrishNan in BrundhAvanam)

trivEdhi yat PakshastA (One who has all the three Vedams housed in his wings)

tarkshya: (Garudan)

Swamy Desikan thus saluted Garuda BhagavAN with 32 Naamams in His Garuda PancAsat. In his Majestic Garuda Dhandakam, Swamy Desikan saluted Garudan with additional eight evocative naamams:

अखिल वेद नीड आधिरूढन् - akhila Veda neeDa adhirooDhan

(One who sits inside the cage of all the four VedAs)

वैकुण्ठ पीठीकृत स्कन्धन् - VaikunTha peeThikruta skandhan

(The One whose shoulders are the seating for VaikuntanAthan)

देव अधिप आहार हारन् - Deva adhipa AahAra haaran

(One who stole the food of Indhran/ amruthAbhaharaNam)

संकर्षण आत्मन् - SankarshaNa Aatman

(The amsam of SankarshaNan, the VyUha Moorthy)

दैत्यारि जैत्र ध्वजारोहन् - DaityAri Jaitra dhvajArOhan

(One who ascended and sat on the flag of the Lord, who is the enemy of asurAs)

निर्धारित उत्कर्षन् - nirdhArita utkarshan

(One whose superiority in war is well established)

मरुत् पञ्चक अधीशन् - marut pancaka adhIsan

(The Devathai for the five Vaayus--PraaNan, apAnan, SamAnan, udhAnan and VyAnan--by taking the five forms of Satyan, SuparNan, Garudan, thArkshyan and VihagEsvaran). Here, Swamy Desikan reveals the manthra svaroopam of Garudan. He prays to Garuda BhagavAn to bless him with adhyAthma VidhyaA (VedAntha Vidhyas) in the next section of his DhaNDakam: "adhyAtma Vidya mE VidhEyaa:". In the fourth dhaNDakam, Swamy Desikan hints at the Most sacred Garuda manthram.

The Eighth name given for Garuda by Swamy Desikan is:

वलद्वेषि दर्प ज्वलद्दालखिल्य प्रतिज्ञावतीर्णन् - ValadvEshi darpa jvalat Vaalakilya:
pratij~nA avathIrNan

(One who incarnated to fulfil the vow of Vaalakilya Maharishis, who were insulted by Indhran).

At Srirangam, there is a huge archA of Garuda sitting in front of Lord Ranganathan with folded hands; this dear servant of the Lord (nithya Soori) awaits the command of his Lord. He stands on the same seat (sama peetam) at Srivilliputthur along with Ranganathan and Andal. At Thirunarayanapuram, Garuda brings the Vaira Mudi and adorns the siras of Thirunarayanan. At Naacchiyarkoil, He is present as a Vara Prasadhi and serves Vanjula Valli Sametha Srinivasan.

The only dhivya desam, where Stone Garuda is taken around procession on special days and this Garuda has aradhanam as the Lord's Vaahanam is Naacchiyarkoil. Here, He has amrutha Kalasam in one of His hands.

Thiruvahindrapuram is a special place for those who perform Garuda Manthra Japam. It was on the Oushadha Giri in front of the PerumAL, Garuda appeared before Swamy Desikan and presented him with the archA Moorthy of Sri Yoga Hayagrivan and initiated Swamy Desikan on to Sri Hayagreeva Manthram. Rest is history.

Here is a new 108 (ashtottaram) for Lord Vynathayan, the Nithya Soori serving the Lord. The namas are mostly from Swamy Desikan's Sri Garuda Pancasat and Sri Garuda Dhandakam, the two stotrams full of the power of Garuda Manthram.

Andal - Perumal - Garudan - artwork

Garuda Ashtottaram

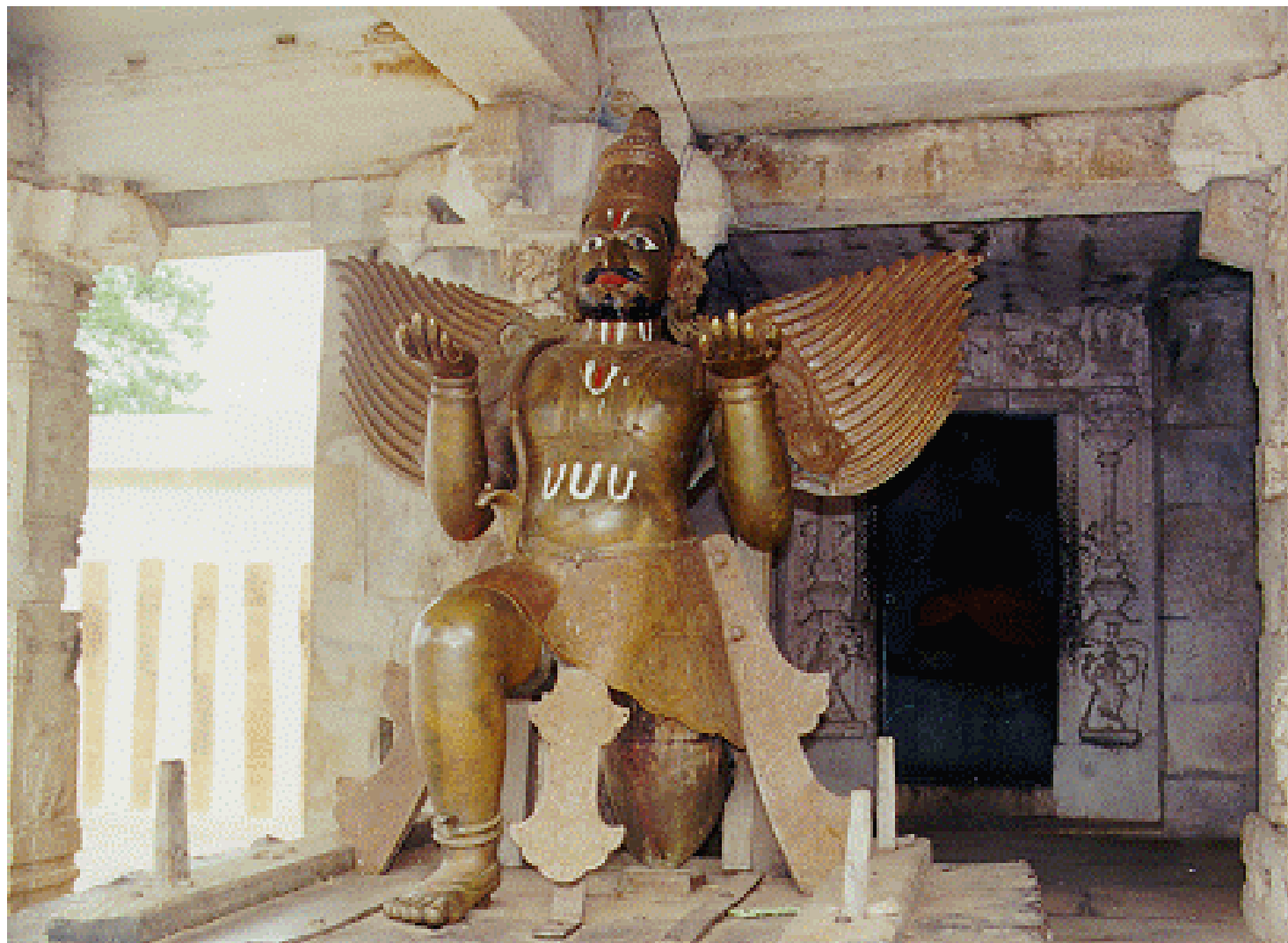

Meanings

By

Sri nristimha sEva rasikan

Oppiliappan Kott Sri VaradAchAri SaThakopan

GarudAzhvAr - Kizh Ahobilam

SRI GARUDA ASHTOTTARAM

(Please add PraNavam to each of the nAmAs)

(प्रणवम्) पक्षि राजाय नमः

(PraNavam) Pakshi RaajAya nama: 1

गरुत्मताय नमः

GaarutmatAyE nama:

वैनतेयाय नमः

VainatEyAya nama:

चतुर्विद मन्त्र स्वरूपाय नमः

caturvidha Mantra svaroopAya nama:

सर्व वेद रूपाय नमः

sarva Veda roopAya nama: 5

स्वार्थाधिरूढाय नमः

sva-artha adhirooDAya nama:

सङ्कर्षणाम्साय नमः

sankarshaNa amsAya nama:

स्तोमात्मने नमः

StOma aatmanE nama:

गायत्र साम नेत्राय नमः

Gaayatra saama nEtrAya nama:

त्रिवृत् साम शिरसे नमः

trivrt saama SirasE nama: 10

यजुर्वेद मन्त्र रूपाय नमः

Yajur Veda Mantra roopAya nama:

विविध छन्दसाङ्गाय नमः

Vividha chandasAngAya nama:

वामदेव्य साम शरीराय नमः

VaamadEvya saama SareerAya nama:

बृहत् साम पक्षाय नमः

brhat saama pakshAya nama:

रथन्तर साम इतर पक्षाया नमः

rathantara saama itara PakshAya nama: 15

यज्ञायज्ञीय साम पुच्छाय नमः

Yaj~nAyaj~neeya saama pucchAya nama:

श्रुतिशत शिखर अभीष्टात्मने नमः

Sruti Sata Sikhara abhishTaatanE nama:

शकुनि रूप देवाय नमः

Sakuni Roopa dEvAya nama:

पञ्चवर्णी मन्त्र गर्भाय नमः

Panca Varnee mantra garbhAya nama:

सप्तस्वरगतिने नमः

sapta svara gatinE nama: 20

अणिमादि अष्ट संपत् यजमानाय नमः

aNimAdi ashTa sampat yajamAnAya nama:

दर्वीकर चत्रवे नमः

darveekara catravE nama:

सात्वसंहिते स्तुत वैभवाय नमः

saatva samhitE stuta vaibhavAya nama:

पाद्मसंहिते प्रस्तुत महिमाय नमः

Paadma samhitE prastuta mahimAya nama:

नारायाणसंहिते प्रतित वैभवाय नमः

nArAyaNa samhitE pratita vaibhavAya nama: 25

विष्वक्सेन संहिते सम्मानित वैभवाय नमं

VishvaksEna samhitE sammAnita vaibhavAya nama:

सत्याय नमः

satyAya nama:

सुपर्णाया नमः

suparNaaya nama:

गरुडाय नमः

GaruDAya nama:

ताक्षर्याय नमं

†ArkshyAya nama:

विहगेश्वराय नमः

VihageSvarAya nama:

30

पञ्चभिव्यूहभेदाय नमः

Pancabhir-vyUha-bhEdAya nama:

पञ्चाद उपनिषद्घोषिताय नमः

PancadA upanishad ghOshitAya nama:

पञ्चप्राणाय नमः

Panca PraaNaaya nama:

श्लिष्यद्भोगीन्द्र भोगिने नमः

slishyad-bhOgIndra bhOginE nama:

श्रुतिनिकर निधये नमः

sruti-nikara-nidhayE nama:

35

खगेशाय नमः

KhageSaaAya nama:

हरि हृदयारोह धन्याय नमः

hari hrudaya aarOha dhanyAya nama:

अण्डजेन्द्राय नमः

aNDajEndrAya nama:

भवभय खण्डनाय नमः

bhava bhaya khaNDanAya nama:

खगपतिने नमः

Khaga patinE nama:

40

सुचरिताय नमः

sucaritrAya nama:

विनतया क्लृप्त रक्षाविशेषाय नमः

VinatayA klupta RakshA VisEshAya nama:

एन नाशिने नमः

yEna naaSinE nama:

नागहन्त्रे नमः

nAga hantrE nama:

पतगकुलपतये नमः

pataga kula patayE nama: 45

पत्रिनाथाय नमः

patri naathAya nama:

जिह्मगारये नमः

jihmagArayE nama:

आशीविषारये नमः

aaSeevishArayE nama:

पक्षिमल्लाय नमः

PakshimallAya nama:

विपक्ष क्षपण सरभसाय नमः

Vipaksha KshapaNa sarabhasAya nama: 50

माङ्गल्य घायिने नमः

MaangaLya dhAyinE nama:

अरुणान्तराय नमः

aruNantarAya nama:

दिव्य धाम्ने नमः

divya dhAmnE nama:

काद्रवेयान्तकाया नमः

kAdravEyAntakAya nama:

आदिशेष कटकाय नमः

AadisEsha KaTakAya nama:

55

कार्कोट हाराया नमः

KaarkoTa HaarAya nama:

अष्ट नागाभरणाय नमः

ashTa nAgAbharaNAya nama:

भुजग कुल रिपवे नमः

bhujaga kula ripavE nama:

अङ्ग प्रत्यङ्ग लीनामृत रसया नमः

anga pratyanga leena amrta rasayA nama:

रुद्रा सुकीर्ति देव्या आर्धिताय नमः

RudrA sukeerti dEvyA-ArdhitAya nama:

60

अकुण्ठवैकुण्ठ चिन्ता नासीरोदार मूतये नमः

akunTha VaikuNTha cintA nasIra udAra MoortayE nama:

सुवेले राम कैङ्कर्य लब्धसेवा विशेषाय नमः

SuvELE Raama Kaimkarya labdha sEvA visEshAya nama:

कृष्णनाम्ना विष्णुना अनुगृहिताय नमः

KrishNa naamnA VishNunA anugruhItAya nama:

दनुज विजयिनः वैजयन्ती शकुन्ताय नमः

danuja Vijayina: vaijayantee SakuntAya nama:

त्रियुग निधये नमः

tri-yuga nidhayE nama: 65

त्रिधाम्न वाहनेन्द्राय नमः

tridhAmna vAhana indrAya nama:

विनता नन्दनाय नमः

VinatA nandanAya nama:

पन्नग नद्धाय नमः

Pannaga naddhAya nama:

वैकुण्ठवास वर्तिने नमः

VaikuNTha Vasa vartinE nama:

अखिल वेद नीडाधिरूढाय नमः

akhila VEda neeDAdhirooDhAya nama: 70

अकुण्ठ वैकुण्ठपीठीकृतस्कन्धाय नमः

akuNTha VaikuNTha peeTheekrta skandhAya nama:

देवाधिपाहार हारिने नमः

devadhipa aahAra hArinE nama:

दैत्यारि जैत्रध्वज आरोहिताय नमः

daityAri jaitra dhvaja aarOhitAyA nama:

निर्धारितोत्कर्षाय नमः

nirdhArita utkarshAya nama:

दास वर्गेण अजहत्सपर्याय नमः

daasa vargENa ajahat saparyAya nama: 75

अहीन अन्तकाय नमः

ahIna antakAya nama:

तत्त्वबुद्धि धायिने नमं

tattva buddhi dhAyinE nama:

त्रिवर्ग अपवर्ग प्रसूतिने नमः

trivarga-apavarga prasUtinE nama:

ऋग् वेद सार स्वरूपाय नमः

Rg Veda saara svaroopAya nama:

नव शाख मय अथर्वण वेद रूपाय नमः

nava SaakhA maya atharvaNa Veda roopAya nama: 80

धिष्ण्यात्मभिः सुसोभिताय नमः

dhishNyAtmabhi: susObhitAya nama:

उपासन सुलभाय नमः

upAsana sulabhAya nama:

ताक्षर्य दण्डकोत्तम प्रभवावाय नमः

tArkshya daNDakOttama prabhavAvAya nama:

आहव श्री संपन्नाय नमः

Aahava SrI sampannAya nama:

रण पुङ्गव सम्मानिताय नमः

raNa Pungava sammAnitAya nama: 85

गजेन्द्र वरद सेवकाय नमः

Gajendhra Varada sevakAya nama:

हस्तिगिरीश विशेष वाहनाय नमः

hastigireeSa VisEsha VaahanAya nama:

विक्रीडत्पक्ष कोटि सौन्दर्याय नमः

VikreeDat Paksha kOTi soundaryAya nama:

पञ्चात्मने नमः

PancAtmanE nama:

पञ्चाभिरव्याय नमः

PancAbhikhyAya nama:

90

सर्वमङ्गल धायकाया नमः

sarva mangaLa dhAyakAya nama:

कल्याणगुण शालिने नमः

KalyANa GuNa SaalinE nama:

सर्वाभीष्ट फलप्रदाय नमः

sarvAbhIshTa Phala PradhAya nama:

पञ्च वृत्तिने नमः

Panca VrttinE nama:

सर्व क्लेश छिन्दाय नमः

sarva klEsa chindAya nama:

95

माया भुजङ्गि विषम विष निवारणाय नमः

MaayA BhujangI vishama Visha nivArANaya nama:

विश्व विख्यात कीर्तिने नमः

viSva vikhyAta KeertinE nama:

अहीन्द्रपुर गरुड नदी रूपिणे नमः

ahIndrapura Garuda nadee roopiNe nama:

सुधाहरण कर्मणे नमः

sudhAharaNa KarmaNE nama:

सुप्रसन्नाय नमः

suprasannAya nama: 100

सम्बिच्छस्त्र धारणाय नमः

samvicchsastra dhAraNAya nama:

पक्कणासन कृताय नमः

pakkaNa asana krtAya nama:

कद्रू संकेत दास्य क्षपणाय नमः

KadrU sankEta dAsya kshapaNAya nama:

पक्षतीनां अनिभृत सञ्चाराय नमः

PakshateenAm anibhrta sancArAya nama:

ऋक्षाक्ष क्षेप दक्षाय नमः

r'kshA aksha KshEpa dakshAya nama: 105

अर्क समान तेजसे नमः

arka samAna tEjasE nama:

कार्तस्वराद्रि समान भृहत् रूपाय नमः

KaartasvarAdri samAna brhat roopAya nama:

स्वान्तध्वान्त नासनाय नमः

svAnta dhvAnta naasanAya nama: 108

हृत सुधा पक्षिराजः त्रायतां आयतान्नः ॥

hrta sudha: pakshirAja: trAyatAm AayatAn na:

(May the Pakshi Raajan, who brought the nectar from Indhra lOkam protect us forever).

Swamy Desikan ThiruvadigaLE Saranam,

Oppiliappan Koil VaradAchAri SaThakOpan

sadagopan.org

sadagopan.org

Namakkal garudan - Thanks:Sri.Sridhar

Appendix - 1
Dioga Desa Kaimkaryam

Prakrutham Azhagiya Singar Srimath Narayana Yateendhra Mahaa Desikan's Ponnadi SaaRRal to "Satakopa Bhavanam", Sri V.Sadagopan's ancestral house at Sannidhi Street Oppiliappan Sannidhi

Left to right : Sri V.Sadagopan, Sri Srikanth (Nephew), Sri V.N.Venkatanathan (neighbor) and center : Srimath HH 45th Pattam Azhagiya Singar MalOla dhivya Paadhuka Sevaka SrI Narayana Yathindhra MahA Desikan

Bhattar giving prasAdam to Sriman Vasudevan Varahachary and Smt. Vasudevan which marks the start of Kainkaryam at Sri Vaikunta Vinnagaram in ThirunAngUr

DIVYA DESA KAIMKARYAMS

ThirunAngur Divya DEsams

In consultation with many Trusts active in support of the SIX ThirunAngUr dhivya desams, adiyOngal have identified three dhivya dEsams in the ThirunAngUr area as focus dhivya dEsams for our (Thirunangur Dhivya Desa RakshaNa Trust) Kaimkaryam :

1. SrI Vaikunta ViNNagaram
2. Thiru Semponsey Koil
3. Thiru TeRRiyambalam

The e-books on Sri Vaikunta Vinnagaram and Thiru Sempon Sey Koil have been released at : <http://www.ahobilavalli.org>

Our trust headed by Sriman Vasudevan VarahAchary of Erode is confining its activities to the above three dhivya dEsams.

Vedics Trust will be Primary for support to Thiru MaNImaadakkOil and ArimEya ViNNagaram. Vedic Trust is active with many Kaimkaryams at a variety of dhivya desams.

Divya Desa Kaimkarya Trust administered by Sriman Kasturi Ramadurai will be the Primary support for Thiru VaNN PurudOtthamam. This trust is also active at number of dhivya dEsams outside ThirunAngUr area.

adiyEn understands that Sriman Muralidharan Swamy of SriperumbhUdhUr is supporting all of these dhivya dEsams. There may be others. This information is hard to comeby. We request all would be supporters to link upwith one or more of these three Trusts as primaries from the point of accountability and coordination.

We feel comfortable about Sri Vaikuntha ViNNagaram AarAdhAnam and other

Kaimkaryam. On behalf of our Trust, we need your support for Sempon Sey Koil and Thiru TheRRiyambalam. The ICICI Bank account for our Trust is: "The Thirunangur Divyadesa Rakshana Trust"— A/C NO.606201080140. Let us all think of Thirumangai Mannan and serve the dhivya dEsa EmperumAns of ThirunAngUr .

NamO Sriman NaarAyaNAya ,

Oppiliappan Koil V.Sadagopan

Anyone, who is interested in this noble kaimkaryam can contact the following coordinators for additional information for participation

sadagopan.org

ThirunAngUr Divya Desa Kaimkaryam Coordinators

Coordinator in India :

Sri Vasudevan Varahachary

Email: mailvasutoday@yahoo.com

Mobile: +91-94438-94741

Office: +91-424-2255259

Overseas Coordinator:

Dr.V.Sadagopan,

Email: yennappan@computer.net

Divya Desa Yaathraa Contact :

Sri S Rajagopalan,

Email: s11081946@yahoo.co.in

Mobile: +91-9840017492

Land: +91-44-22475692

Divya Desa Digital coverage specialist:

Sri B Senthil Kumar,

Email: b_senthil2002@yahoo.co.in

Thirumangai AzhwAr ThiruvadigalE SaraNam

Appendix - 2
complete list of
sundarasimham-ahobitavalli eBooks

Sundara simham - ahobila mutt

श्री:

SUNDARASIMHAM SERIES OF EBOOKS

(<http://www.sundarasimham.org/e-books.htm>)

(The titles below are hyper-linked to individual eBooks. If the pointer is placed over the text and clicked, you can access the titles online)

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>1</u>	<u>SrI Stuti</u>	<u>17</u>	<u>Vegasethu stOtram</u>
<u>2</u>	<u>BhU Stuti</u>	<u>18</u>	<u>Panniru nAmam</u>
<u>3</u>	<u>Godha Stuti</u>	<u>19</u>	<u>RAmAnujar Chronology</u>
<u>4</u>	<u>HayagrIva Stotram</u>	<u>20</u>	<u>Charama Surukku</u>
<u>5</u>	<u>Raghuveera Gadyam</u>	<u>21</u>	<u>AahAra Niyamam</u>
<u>6</u>	<u>ParamArta Stuti</u>	<u>22</u>	<u>Gopala Vimsati</u>
<u>7</u>	<u>Sudarshana Ashtakam</u>	<u>23</u>	<u>Navamani MAlai</u>
<u>8</u>	<u>kAmAsikAshtakam</u>	<u>24</u>	<u>Thirumanthira Churukku</u>
<u>9</u>	<u>AshtabhuJAshtakam</u>	<u>25</u>	<u>Paduka Sahasram</u>
<u>10</u>	<u>Garuda Dandakam</u>	<u>26</u>	<u>Amruta Ranjani</u>
<u>11</u>	<u>Thirucchinna mAlai</u>	<u>27</u>	<u>PradAna Satakam</u>
<u>12</u>	<u>Arutta Panchakam</u>	<u>28</u>	<u>DevarAjAshtakam</u>
<u>13</u>	<u>Dvaya Churukku</u>	<u>29</u>	<u>HayagrIva Panjaram</u>
<u>14</u>	<u>VairAgya Panchakam</u>	<u>30</u>	<u>GeetArtha Sangraham</u>
<u>15</u>	<u>DasAvatAra sIOkam</u>	<u>31</u>	<u>Adaikala Patthu</u>
<u>16</u>	<u>DayA satakam</u>	<u>32</u>	<u>Azhagiyaingar Thaniyans</u>

Sadagopan.org

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>33</u>	<u>Paramatha Bhangam</u>	<u>54</u>	<u>Nacchiyar Thirumozhi</u>
<u>34</u>	<u>Prabhanda SAram</u>	<u>55</u>	<u>Pillayandhadhi</u>
<u>35</u>	<u>Nrusimha PanchAmrutham</u>	<u>56</u>	<u>Chitra DesikIyam</u>
<u>36</u>	<u>Vaishnava Dinasari</u>	<u>57</u>	<u>SaraNAgati Deepika</u>
<u>37</u>	<u>Mey Viratha Manmiyam</u>	<u>58</u>	<u>Paramapada Sopanam</u>
<u>38</u>	<u>Guna Ratna kOsam</u>	<u>59</u>	<u>Sri Bhashyam Vol1</u>
<u>39</u>	<u>Abheeti Stavam</u>	<u>60</u>	<u>Sri Bhashyam Vol2</u>
<u>40</u>	<u>Mummani KOvai</u>	<u>61</u>	<u>Vaikuntha Stavam</u>
<u>41</u>	<u>Sandhya Devathaas</u>	<u>62</u>	<u>Thiruppavai</u>
<u>42</u>	<u>Injimedu Azhagiya Singar</u>	<u>63</u>	<u>Tattva Padhavee</u>
<u>43</u>	<u>43rd Pattam Jeer</u>	<u>64</u>	<u>Agaramanimaala Stotram</u>
<u>44</u>	<u>44th Pattam Jeer</u>	<u>65</u>	<u>Mangalya Stavam</u>
<u>45</u>	<u>Prakrutam Azhagiya Singar</u>	<u>66</u>	<u>HayagrIva SahasranAmam</u>
<u>46</u>	<u>Rig UpAkarma</u>	<u>67</u>	<u>Narasimha AvatAram</u>
<u>47</u>	<u>Yajur UpAkarma</u>	<u>68</u>	<u>Rahasya Navaneetham</u>
<u>48</u>	<u>SAma UpAkarma</u>	<u>69</u>	<u>Rahasya Padavee</u>
<u>49</u>	<u>Stotra Ratnam</u>	<u>70</u>	<u>Thiruppalliyezhuchchi</u>
<u>50</u>	<u>Amruta svAdini</u>	<u>71</u>	<u>SaranAgathi (Tamil)</u>
<u>51</u>	<u>AdhikAra Sangraham</u>	<u>72</u>	<u>Dehaleesa Stuti</u>
<u>52</u>	<u>Thirumanjana Kattiyam</u>	<u>73</u>	<u>Purusha SUktham</u>
<u>53</u>	<u>SrI Stavam</u>	<u>74</u>	<u>Desika Darsanam</u>

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>75</u>	<u>Bhagavad dyAna sopanam</u>	<u>95</u>	<u>Sri Venkatesha Ashtottaram (Brahmanda Puranam)</u>
<u>76</u>	<u>SubhAshita Neevi</u>	<u>96</u>	<u>Sri Venkatesha Ashtottaram (Varaha Puranam)</u>
<u>77</u>	<u>NaimisAranyam</u>	<u>97</u>	<u>Famous Five</u>
<u>78</u>	<u>AparyAptAmrutha sopanam</u>	<u>98</u>	<u>Arithmetic and Almighty</u>
<u>79</u>	<u>A Day in Sri Matam</u>	<u>99</u>	<u>Peerless Preceptor</u>
<u>80</u>	<u>ThiruppallANDu</u>	<u>100</u>	<u>SrI Lakshmi Sahasram</u>
<u>81</u>	<u>Thiruvellur</u>	<u>101</u>	<u>Sri Venkatesha Sahasram</u>
<u>82</u>	<u>Vedams and upanishads</u>	<u>102</u>	<u>Paduka Sahasra Yantrams</u>
<u>83</u>	<u>Thiruviruththam</u>	<u>103</u>	<u>ThirunedunthanDakam</u>
<u>84</u>	<u>ThiruvAsiriyam</u>	<u>104</u>	<u>ThirukkurunthanDakam</u>
<u>85</u>	<u>Periya thiruvandhadhi</u>	<u>105</u>	<u>ThiruvezhukURRirukkai</u>
<u>86</u>	<u>Thiruvaimozhi</u>	<u>106</u>	<u>Manthra Pushpam</u>
<u>87</u>	<u>Desika Sahasranaamam</u>	<u>107</u>	<u>Virodha ParihAram</u>
<u>88</u>	<u>Satha DUshani</u>	<u>108</u>	<u>Oppiliappan vaibhavam</u>
<u>89</u>	<u>Tattva Muktha kalApam</u>		
<u>90</u>	<u>Chillarai Rahasyam</u>		
<u>91</u>	<u>Srimad RahasaTrayaSAram</u>		
<u>92</u>	<u>Fabulous Four</u>		
<u>93</u>	<u>Sudarashana Vaibhavam</u>		
<u>94</u>	<u>Sri Venkatesha Sooktis</u>		

ahObilavalli - Chenchulakshmi thAyAr - ahobilam

श्री:

AHOBILAVALLI SERIES OF EBOOKS

(<http://www.ahobilavalli.org/ebooks.htm>)

(The titles below are hyper-linked to individual eBooks. If the pointer is placed over the text and clicked, you can access the titles online)

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>1</u>	<u>DanurmAsa ArAdanam</u>	<u>17</u>	<u>Thiruvellarai</u>
<u>2</u>	<u>SALagrama ArAdanam</u>	<u>18</u>	<u>Achyutha Satakam</u>
<u>3</u>	<u>Mukunda MAIA</u>	<u>19</u>	<u>Sundara kANDam</u>
<u>4</u>	<u>VAsantika parinayam</u>	<u>20</u>	<u>RanganAtha Mahimai Vol 1</u>
<u>5</u>	<u>SampradAya parisuddhi</u>	<u>21</u>	<u>RanganAtha Mahimai Vol 2</u>
<u>6</u>	<u>ThiruppAvai</u>	<u>22</u>	<u>RanganAtha Mahimai Vol 3</u>
<u>7</u>	<u>YatirAja Saptati</u>	<u>23</u>	<u>RanganAtha mahimai Vol 4</u>
<u>8</u>	<u>AthimAnusha Stavam</u>	<u>24</u>	<u>Thiru Vaikunta Vinnagaram</u>
<u>9</u>	<u>Anjali Vaibhavam</u>	<u>25</u>	<u>Thiru ThevanAr Thogai</u>
<u>10</u>	<u>ThiruvellakuLam</u>	<u>26</u>	<u>Thiru Semponsei Koil</u>
<u>11</u>	<u>DevanAyaka Pancasat</u>	<u>27</u>	<u>Thiru Arimeya Vinnagaram</u>
<u>12</u>	<u>NyAsa Dasakam</u>	<u>28</u>	<u>Ramanusar nURRandhAdhi</u>
<u>13</u>	<u>NyAsa Tilakam</u>	<u>29</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol1</u>
<u>14</u>	<u>NyAsa Vimsati</u>	<u>30</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol2</u>
<u>15</u>	<u>PeirazhwAr krishnAnubavam</u>	<u>31</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol3</u>
<u>16</u>	<u>AmalanAthipirAn</u>	<u>32</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol4</u>

Sadagopan.org

eBook # Title

[33](#) [VishnuSahasranAmam Vol5](#)

[34](#) [VaradarAja Pancasat](#)

[35](#) [Vishnu SUktham](#)

[36](#) [ThirutheRRiambalam](#)

[37](#) [Varaha Puranam](#)

[38](#) [Vasudeva PunyahavAcanam](#)

[39](#) [Samaveda PunyahavAcanam](#)

[40](#) [Brahmotsavam](#)

[41](#) [Homa Havis and Yajna](#)

[42](#) [Raghava YadavIyam](#)

[43](#) [Yadavabhyudayam](#)

[44](#) [Lakshminarayana Hrdayam](#)

[45](#) [RAmAshtaka Kritis](#)

[46](#) [HanUmath vaibhavam](#)

[47](#) [Manasa Aradanam slokam](#)

[48](#) [Ekadashi & other vrtams](#)

[49](#) [Mahalakshmi Kritis](#)

[50](#) [Ahobila Divya Desam](#)

[51](#) [VaradarAja panchakam](#)

[52](#) [SadAchAryAs](#)

[53](#) [Bhagavan nAma sahasram - 1](#)

eBook # Title

[54](#) [Bhagavan nAma sahasram - 2](#)

[55](#) [Bhagavan nAma sahasram - 3](#)

[56](#) [Apamarjana Stotram](#)

[57](#) [PerumAL Thirumozhi](#)

[58](#) [Jitante Stotram - Vol 1](#)

[59](#) [Jitante Stotram - Vol 2](#)

[60](#) [Jitante Stotram - Vol 3](#)

[61](#) [Jitante Stotram - Vol 4](#)

[62](#) [Sri Varadaraja stavam](#)

[63](#) [Acharya Panchasat](#)

[64](#) [Bhagavan Gunaratnasatakam](#)

[65](#) [Garuda Panchasat](#)

[66](#) [Rangaraja Stavam](#)

[67](#) [Tattva Nirnayam](#)

[68](#) [Sundarabahu Stavam](#)

[69](#) [Vaibhava PrAkAshika](#)

[70](#) [KomalA Dandakam](#)

[71](#) [ThiruppullAni](#)

MORE TITLES COMING SOON

Sadagopan.org